

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập:
Lm Phan
Văn Lợi,
Lm Nguyễn
Văn Lý,
Nv Nguyễn
Xuân Nghĩa

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Biểu tình, nghĩa vụ tối thượng !!!

"Chiều nay có trận bóng U23 VN-U23 Hàn Quốc, cậu có xuống đường không? – Không! – Tại sao? – Vì bóng đá không phải là vận nước! – Có lý! Cứ sau mỗi lần hàng vạn con người cuồng nhiệt xuống đường vì bóng đá thì lại có hàng trăm con người kéo nhau vô nhà thương, có người ngum củ tỏi; thậm chí còn có mấy cô thi nhau thoát y, "khoe hàng", chẳng ra làm sao! – Rốt cuộc, bóng đá chỉ là bóng đá, là trò chơi đôi khi có phần may rủi. – Vậy là chúng mình không bao giờ nên xuống đường? – Tại sao không? Để chống Luật Đặc Khu, chúng mình phải xuống đường, không do dự. – Đúng vậy, vì đó là vận nước!" Đây là một chuyện vui đăng trên trang mạng Việt Nam Thời Báo. Đúng hơn là chuyện cười ra nước mắt, xét trong hoàn cảnh hiện tại của nước nhà. Không cười ra nước mắt sao được khi một đảng, hệ thống truyền thông nhà nước và mạng xã hội (chẳng phải lần đầu tiên) tràn ngập hình ảnh ghi lại cảnh dân chúng thuộc đủ mọi giới, mọi độ tuổi bày tỏ niềm vui bằng cách khua chiêng, gõ trống, thoát y, vẽ mặt, vác cả cờ tang, cờ phướn trại hò... ra đường, hoặc căng những biểu ngữ mang nội dung: "Đếch nói nhiều! Việt Nam vô địch!", khi đội tuyển nhà thắng đội tuyển Syria (1-0) ở vòng tứ kết giải U23 ASIAD 2018 hôm 27-08 (nhưng cuối cùng chỉ đoạt huy chương đồng). Cảm xúc thăng hoa dâng cao tới mức có những cơ quan truyền thông đặt tựa cho bài tường thuật cuộc đối đầu ấy: "Thắng kịch tính Syria, Việt Nam giã nát cả vũ trụ, vận nước đang bay khỏi trái đất"! Đúng là một cuộc lên đồng tập thể!

Nhìn sự hưng phấn thái quá ấy, rồi nghe lối biện bạch "tuổi trẻ cần phải có tinh thần dân tộc", nhiều người lắc đầu ngao ngán. Có kẻ gọi đám đông cuồng nhiệt tới mức không thể kiểm soát được hành vi, ngôn ngữ sau trận đối đầu ấy là "lũ tâm thần". Giá mà họ cũng biết đồ ra đường biểu tình phản đối xăng tăng giá, môi trường ô nhiễm, thức ăn độc hại, bắt công tham nhũng hoành hành, y tế giáo dục xuống cấp... thì tốt biết bao! Ngắc ngoải vì sinh thái suy đồi, thực phẩm nhiễm bẩn, đạo đức băng hoại, nợ công ngập đầu, đất nước bị xén bán từng mảng cho Tàu cộng thì chẳng mấy ai trong đám đó há mồm ngoác một tiếng. Giá mà đám đông man dại động cựa vì bóng đá ấy đừng giương mắt ếch trước cảnh người bị tai nạn hay bị cướp giật trên đường, biết bận tâm đến đồng bào không đủ tiền thuốc thang khi đau ốm, đói đến độ đánh nhau giành giật tiền lẻ cúng cô hồn, chín người chia nhau cỗ (nuôi) một cán bộ, biết ý thức rằng dân tộc đang chìm trong tụt hậu, khốn khổ và có nguy cơ bị diệt chủng dần như các dân Mông, Mãn, Hồi, Tạng kìa!!!

Nhưng điều đó khó lắm. Bởi lẽ nền giáo dục cộng đồng và giáo dục tuổi trẻ của chế độ đã luôn hoán não, nhồi sọ cho người dân từ già tới trẻ để họ sống trong ảo tưởng và ảo ảnh. Nào là xã hội chủ nghĩa ưu việt, nào là bác Hồ vĩ đại, nào là đảng ta quang vinh, nào là chiến thắng thần thánh hai đế quốc sừng sỏ, nào là 10 năm nữa chúng ta sẽ vượt Nhật (Lê Duẩn nói sau khi chiếm được miền Nam), nào là chưa có thời đại nào rực rỡ bằng thời đại hôm nay (Nguyễn Phú Trọng), nào là VN đứng thứ 5 thế giới về chỉ số hạnh phúc (Nguyễn Xuân Phúc), nào là Hà Nội sẽ nên như Paris, Sài Gòn nên như New York, Thủ Thiêm nên như Singapore... Tất cả đều cô đọng lại trong mấy chữ: "Thế nước mạnh! Vận nước lên!" Và rồi các cuộc xuống đường kiểu tự hào hão nói trên với cờ đồ rợp trời được tiếp tục cho phép, vận động, hỗ trợ. VN đâu có cấm biểu tình!

Đảng khác, ai tố cáo những sai lầm và thất bại của chế độ, những xấu xa và tội ác của cộng đảng, hoặc mới chỉ ra những tệ nạn và thảm trạng xã hội thì a-lê-hấp bị khóa mồm trên mạng, bịt miệng tại nhà, thậm chí bị đánh vỡ mặt giữa đường phố. Cảnh hăm dọa, hành hung, quản thúc, cầm tù đang chờ đợi những công dân dám tố cáo chủ trương diệt chủng mà hai kẻ nội thù và ngoại thù của Dân tộc hiện chung nhau thực hiện để giữ vững quyền lực (theo nhà báo Từ Thức): Như gieo rắc các loại bệnh hiểm nghèo bằng cách cho tự do nhập cảng hóa chất nguy hiểm, sản xuất lương thực độc hại, để ngoại nhân xây dựng những nhà máy phá hủy môi trường, tạo nên hàng trăm làng ung thư khắp cả nước. Như cho bộ y tế, công ty dược phẩm, các bệnh viện tự do mua bán, xử dụng thuốc kém chất, thuốc dỏm giả. Như gây đói rách cho nông dân bằng ép bán lúa gạo cho nhà nước với giá rẻ, cung cấp phân bón giả, trâu bò bệnh; gây khánh kiệt cho tư thương bằng chính sách thuế khóa bóc lột và để quốc doanh lấn ép. Như chặt cây, phá rừng, xả lũ, làm bom thủy điện, bom bùn đỏ, đe dọa cuộc sống triền miên, để dân suốt đời chỉ lo chống đỡ thiên tai, không còn đầu óc, sức lực nghĩ đến chuyện đất nước. Như khuyến khích rượu chè, ma túy, ăn chơi trụy lạc, hầu làm mù mẫm trí óc, đánh gục ý chí, tiêu diệt sức đề kháng của dân, đặc biệt lớp trẻ. Như truyền bá những trò chơi dâm dăng, lố bịch, bỉ ổi để xóa sạch các ý niệm về nhân phẩm, danh dự, tự trọng. Như xuất khẩu thanh niên làm lao nô, thiếu nữ làm tình nô, tống ra nước ngoài những công dân có trí tuệ, có tâm huyết (nhưng nguy hiểm cho chế độ), để tiêu diệt tiềm năng dân tộc. Như khai thác cạn kiệt, bán rẻ bán tháo tài nguyên quốc gia, tàn phá môi sinh, cướp hết ruộng vườn, để nông dân, ngư dân tha phương cầu thực, bỏ đất, bỏ biển cho ngoại bang chiếm đoạt, tung hoành. Như nhập cảng chủ nghĩa quái dị đã bị cả thế giới ghê tởm để đầu độc tâm trí quần chúng; dùng biện pháp tẩy não, nhồi sọ qua truyền thông, giáo dục, để tiêu diệt óc phán đoán của con người, để phá hủy nhân tính, lòng nhân đạo nơi những kẻ đã bị biến thành công cụ đàn áp; nhục mạ, cô lập, bỏ tù, bức tử những ai còn khả năng suy nghĩ, phản kháng, đối lập. Như buôn bán bằng cấp giả, trao ban học vị dỏm, để triệt hạ uy tín trí thức, biến dân tộc thành một cơ thể không đầu, chẳng còn kẻ sĩ đáng tin, đáng kính, đáng trọng. Như trả lương rẻ mạt giáo chức, kiểm soát ngặt nghèo tư tưởng thầy giáo, biến người truyền bá đạo hạnh và kiến thức thành những kẻ chỉ biết bán chữ; giáo dục nên công cụ nhồi sọ và làm phương tiện kinh doanh. Như tiêu diệt ngôn ngữ, hủy hoại văn hóa, giềng mối đạo đức cổ truyền, sợi dây giữa đồng bào, tâm hồn của dân tộc. Như cho ngoại nhân, nhất là Trung Quốc, tự do nhập cảnh, cư trú như chỗ không người, mua sạch những nơi hiểm yếu, dựng xây thôn làng phố thị như khu tự trị. Khuyến khích dùng hán tự và mao tệ, đưa hình cờ 6 sao để nhân dân thực tập sống nô lệ Tàu... Tất cả những ai tố cáo mạnh mẽ những điều ấy đều bị khốn đốn cuộc sống, không khỏi gánh đòn thù của chế độ.

Bằng chứng là hàng trăm cuộc bắt bớ, bỏ tù với những án nặng, đa phần trên 10 năm, đối với những nhà đấu tranh cho nhân quyền dân chủ, đặc biệt trong mấy năm gần đây. Bằng chứng là hàng ngàn cuộc trấn áp lớn nhỏ đối với các công

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01**► *Biểu tình, nghĩa vụ tối thượng*
Trg 03► *Tuyên ngôn Độc lập phiên bản năm 2018.*
-Hội Anh Em Dân Chủ.
Trg 04► *Tuyên bố về Quy định cho phép sử dụng Nhân dân tệ.*
-Tổ chức và cá nhân người Việt
Trg 05► *Thư ngỏ về việc trả tự do cho ông Trần Huỳnh Duy Thức.*
-Tổ chức và cá nhân người Việt
Trg 06► *Tuyên bố về vấn đề sách giáo khoa và cơ chế ngành giáo dục.*
-Nhóm Lão Mà Chưa An.
Trg 07► *Trương Văn Kim, cựu tù chính trị lại bị hành hung đến thương..*
-Á Châu Tự Do.
Trg 08► *Bản Lên tiếng về các tù nhân lương tâm và thực trạng nhân...*
-Ban Công lý Hòa bình GP Vinh
Trg 09► *Chuyện phải đến sẽ đến.*
-Hà Minh Thảo.
Trg 12► *Gót chân Asin của Trung Hoa Cộng sản đã lộ rõ.*
-Nguyễn Quang Dy.
Trg 17► *Giăng bẫy nợ, bản sắc của Thực dân Trung Quốc.*
-Phương Thảo.
Trg 18► *Ngày độc lập 2-9 đã bị nghi vấn.*
-Phạm Trần.
Trg 20► *Kỷ niệm CM tháng 8 và 2-9. Hãy chôn 'chiếc bẫy' xuống...*
-Võ Thị Hào.
Trg 22► *Kỷ niệm Quốc khánh lần thứ 73 căng như dây đàn.*
-Nguyễn Tường Thụy.
Trg 24► *Tử hình vì giết người biểu tình: từ Libya đến Việt Nam.*
-Phạm Chí Dũng.
Trg 26► *Chính phủ kiến tạo: Gạt nhau không được thì... thôi.*
-Trần Văn.
Trg 27► *Cuộc ra đi của nhg kẻ hải khế.*
-Người Buôn Gió.
Trg 28► *Cầm nang làm cách nào để tiêu diệt một dân tộc.*
-Tì Thức.
Trg 29► *Khi công quyền khoái sử dụng luật rừng, còn phản động ưa tôn..*
-Anh Liên.
Trg 31► *Hàng ngàn dân Quảng Ngãi bao vây Ủy ban xã đòi người...*
-Á Châu Tự Do.
Trg 32► *Án Xá Quốc Tế kêu gọi Thái Lan thả 168 người Thượng...*
-Á Châu Tự Do

dân biểu tình, nhất là sau cuộc xuống đường vĩ đại hôm 10 tháng 6 chống luật đặc khu, luật an ninh mạng vốn là công cụ luật pháp hỗ trợ chủ trương tiêu diệt dân tộc nói trên. Kể từ hôm đó, nhà cầm quyền đã ngày càng nâng cấp sự đàn áp đối với việc nhân dân bày tỏ thái độ công khai và tập thể. Từ bắt bớ, tạm giam đến truy tố, bỏ tù người biểu tình. Từ hành hung kẻ bị nghi biểu tình đến bắt cóc kẻ kêu gọi biểu tình. Từ ngấm luật biểu tình đến tuyên bố biểu tình là bất hợp pháp, phải bị trừng trị.

Nhưng chính vì thế mà việc biểu tình ngày càng trở nên nhu cầu cấp thiết, nghĩa vụ tối thượng. Các kiến nghị, các kháng thư của công dân trong nước dù có hàng vạn chữ ký; các cuộc tuần hành của đồng bào hải ngoại dù có hàng ngàn người tham dự tại hàng trăm quốc gia; các hiệp định thương mại giữa VN với quốc tế dù có những điều kiện nhân quyền ngặt nghèo; các cuộc tuyệt thực của tù nhân lương tâm, dù có đến cả tháng như anh Trần Huỳnh Duy Thức hiện thời... tất cả xem ra không làm Hà Nội ngán ngại. Chỉ có việc bày tỏ sức mạnh quần chúng, quyền lực nhân dân qua các cuộc biểu tình ôn hòa nhưng quyết liệt, đông đảo nhưng trật tự giữa đường phố, trước trụ sở công quyền ngay trong nước mới khiến cho lực lượng đàn áp chùn tay, nhà nước CS hoảng sợ, mới dồn công an vào góc phố, đảng CS vào chân tường.... Cần phải có những cuộc biểu tình lớn lao, liên tục và hữu hiệu để phá hủy mưu đồ diệt chủng nói trên, để đòi lại những nhân quyền bị khinh khi, những dân quyền bị chà đạp, để giải thoát Tổ quốc, cứu nguy Dân tộc.

Trong vấn đề này, những tổ chức xã hội dân sự độc lập (trong đó bao gồm các Giáo hội) có vai trò đặc biệt. Và những tổ chức nào càng đông đảo về nhân số, càng trong sáng về ý thức, càng mạnh mẽ về ý chí, càng chặt chẽ về kỷ luật, càng hoàn hảo về tổ chức, càng có lãnh đạo dân thân, thành viên nhiệt thành, thì trách nhiệm biểu tình càng cao và thành quả biểu tình càng lớn. Đây là kinh nghiệm từ các quốc gia Đông Âu CS cũ thập niên 1980-1990. Thời đó, ngoại trừ Công đoàn Đoàn Kết tại Ba Lan, thì hầu như sức mạnh là từ các Giáo hội Ki-tô: Tin lành, Công giáo, Chính thống... Tín hữu 3 tôn giáo này, dưới sự dẫn dắt của các lãnh đạo tinh thần (mục sư, linh mục, thậm chí giám mục) đã liên tục xuống đường trong thời gian dài, sau thánh lễ mỗi Chúa nhật (ngày họ phải đến nhà thờ để cầu nguyện). Từ mọi ngóc ngách đường, sau lễ họ kéo nhau ra quảng trường chung của thành phố; từ vài ba nghìn trong mỗi cộng đoàn, đã lên tới cả trăm ngàn người khi tụ họp lại. Nhờ có tinh thần tôn giáo, mối liên kết trong xứ đạo, các cuộc biểu tình ấy khó bị công an chìm len vào phá hoại, diễn ra trong ôn hòa nhưng đầy tràn dũng khí và cuối cùng góp phần lớn lao vào việc đập tan chế độ CS tại Đông Âu và Liên Xô. Ở VN cũng thấy kinh nghiệm đó bắt đầu được học tập tại các giáo xứ giáo hạt thuộc giáo phận Vinh (bao gồm 3 tỉnh Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình) qua các cuộc biểu tình chống Formosa từ nửa năm 2016 đến biểu tình chống luật An ninh mạng và Luật Đặc khu hiện thời. Nhà cầm quyền chỉ biết phản ứng lại bằng cách trả thù sau đó qua việc bắt giam và xử nặng một số giáo dân tích cực nhất trong các cuộc biểu tình.

Để kết thúc, xin trích dẫn giáo huấn của Công giáo liên quan đến biểu tình (DOCAT, số 322): *"Phải nói rằng các Kitô hữu nên ra đường phố thường hơn trước, và không phải chỉ vì những gì liên quan đến họ bị đe dọa. Bất cứ khi nào những kẻ có thể lực đàn áp công lý, các Kitô hữu phải đứng hàng đầu trong số những người phản đối"* – *"Thanh niên hãy biểu tình trên các ngã đường... Xin đừng đẩy việc đó cho những người khác, mà thanh niên cần trở thành những người chủ lực tạo ra sự thay đổi, các bạn là những người nắm giữ tương lai!"* – *"Các Kitô hữu cần biểu tình (cùng với những người khác) để chống lại thái độ thù nghịch và bạo lực, những điều kiện làm việc xuống cấp, nạn xén bớt tiền lương chính đáng, hủy hoại môi trường sống, áp bức nhóm thiểu số"*. Các Giám mục và Linh mục có nghe rõ không ?

BAN BIÊN TẬP

Bãi đáp an toàn Trọng dành cho bố Tập (Babui. Danchimviet.Info)

TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP

phiên bản năm 2018 của Hội Anh em Dân chủ

.....Ls Nguyễn Văn Đài 02-09-2018.....

“Hồi đồng bào Việt Nam ở trong và ngoài nước,

Tất cả mọi người đều sinh ra có quyền bình đẳng. Tạo Hóa cho họ những quyền không ai có thể xâm phạm được; trong những quyền ấy, có quyền được sống, quyền tự do và quyền mưu cầu hạnh phúc.

Lời bất hủ ấy ở trong bản Tuyên ngôn Độc lập năm 1776 của nước Mỹ. Suy rộng ra, câu ấy có ý nghĩa là: tất cả mọi người Việt Nam đều sinh ra bình đẳng, người nào cũng có quyền sống, quyền sung sướng và quyền tự do.

Bản Tuyên ngôn Nhân quyền và Dân quyền của Cách mạng Pháp năm 1791 cũng nói: Người ta sinh ra tự do và bình đẳng về quyền lợi; và phải luôn luôn được tự do và bình đẳng về quyền lợi.

Đó là những lẽ phải không ai chối cãi được.

Thế mà 73 năm qua, bọn cộng sản phản cách mạng lợi dụng lá cờ độc lập dân tộc cướp đoạt quyền tự do dân chủ của Nhân dân ta, cai trị áp bức đồng bào ta. Hành động của chúng trái hẳn với nhân đạo và chính nghĩa.

Về chính trị, chúng tuyệt đối không cho nhân dân ta một chút tự do dân chủ nào. Bọn cộng sản phản động không cho Nhân dân quyền tự do hoạt động, tham gia các đảng phái, tổ chức chính trị, chúng tước đoạt quyền tự do làm báo, quyền tự do biểu tình của Nhân dân,...

Chúng thi hành những luật pháp dã man. Trước đây, chúng dùng các điều luật 79, 88, 258 và nay là các điều 107, 109... trong Bộ luật Hình sự để bắt giữ và cầm tù những người hoạt động chính trị đối lập.

Chúng lập ra nhà tù nhiều hơn trường học. Chúng thẳng tay đàn áp và cầm tù những người yêu nước tham gia biểu tình chống giặc ngoại xâm và việc bán nước của chúng.

Chúng tìm cách bịt miệng dư luận bằng luật an ninh mạng, thi hành chính sách ngu dân.

Chúng bắt lức trong việc kiểm

soát hàng hoá, thực phẩm, thuốc chữa bệnh giả và kém chất lượng để giết hại đồng bào và làm cho nòi giống ta suy nhược.

Về kinh tế, chúng bóc lột dân ta đến xương tủy bằng hàng trăm loại thuế, lệ phí và phí khác nhau. Chúng bắt Nhân dân ta phải một cổ ba trùng, nuôi bộ máy chính quyền khổng lồ, nuôi bộ máy đảng, bộ máy các cơ quan ngoại vi của đảng khiến cho dân ta nghèo nàn, thiếu thốn, nước ta xơ xác, tiêu điều. Chúng cướp không ruộng đất, hầm mỏ, nguyên liệu khiến hàng triệu người trở thành dân oan.

Chúng giữ độc quyền in giấy bạc, thao túng giá cả vàng, chứng khoán.

Chúng đặt ra mức thuế rất cao và vô lý, làm cho dân ta phải mua hàng hoá tiêu dùng với giá cắt cổ trong khi dân ta vẫn ở mức thu nhập thấp.

Mùa Xuân năm 1974, bọn bành trướng Trung Quốc đánh chiếm Hoàng Sa. Bọn CS phản động đã im lặng không phản đối. Đến mùa Xuân năm 1988, bọn bành trướng Trung Quốc lại xâm chiếm Trường Sa, giết hại 64 chiến sĩ hải quân. Nhưng bọn cộng sản đã không cho quân đội đánh trả mà cam chịu để mất một phần Trường Sa. Năm 1991, bọn cộng sản đã ký hiệp ước Thành Đô để bán nước ta cho Tàu cộng. Như vậy đã bán nước, hại dân luôn được thực hiện trong suốt thời gian cầm quyền của chúng.

Tuy vậy, đối với bọn cộng sản phản động, Nhân dân ta vẫn giữ một thái độ bao dung và nhân đạo. Mong cho chúng ăn năn hối lỗi, biết tôn trọng các quyền tự do dân chủ của Nhân dân. Nhưng bản chất phản cách mạng, phản dân chủ và cực kỳ phản động của bọn cộng sản Việt Nam không bao giờ thay đổi.

Bởi thế cho nên, chúng tôi, Hội Anh Em Dân Chủ, đại biểu cho Nhân dân VN, tuyên bố kiên quyết đấu tranh thay đổi chế độ cộng sản toàn trị và phản động. Xây dựng chế độ dân chủ đa đảng tại Việt Nam.

Toàn dân VN trên dưới một lòng kiên quyết chống lại nhà cầm quyền cộng sản tham nhũng, vi phạm nhân quyền và âm mưu bán nước.

Chúng tôi kêu gọi cộng đồng quốc tế, các tổ chức quốc tế hãy lên án nhà cầm quyền CSVN vi phạm nhân quyền. Và ủng hộ cuộc đấu tranh chính nghĩa của Nhân dân VN

Một dân tộc đã gan góc chống ách nô lệ của Thực dân để giành độc lập, một dân tộc đã gan góc đấu tranh đòi tự do dân chủ, chống lại chế độ độc đảng cộng sản phản động, dân tộc đó phải được tự do dân chủ!

Vì những lẽ trên, chúng tôi, Hội Anh Em Dân Chủ trình trọng tuyên bố với đồng bào Việt Nam ở trong và ngoài nước rằng:

Nhân dân Việt Nam có quyền hưởng tự do và dân chủ. Đồng bào Việt Nam ở trong và ngoài nước quyết đem tất cả tinh thần và lực lượng, tính mạng và của cải để đấu tranh giành cho được các quyền ấy.”

Nguồn: Văn Đài.

MỘT THÀNH VIÊN HỘI ANH EM DÂN CHỦ VỪA BỊ ÁN TÙ

Ông Nguyễn Trung Trực, cựu Phát ngôn nhân của Hội Anh em Dân chủ, bị Tòa án tỉnh Quảng Bình tuyên 12 năm tù giam và 5 năm quản chế trong phiên tòa kéo dài hơn 3 tiếng đồng hồ vào sáng 12-9-2018. Cáo buộc đối với ông Nguyễn Trung Trực là ‘hoạt động nhằm lật đổ chính quyền’ theo Khoản 1, Điều 79 Bộ Luật Hình sự Việt Nam.

Luật sư Nguyễn Văn Miếng, người bào chữa cho ông Trực chỉ ra những điều bất hợp lý trong phiên tòa sáng nay qua điện thoại với đài Á Châu Tự Do như sau: “Ông Trực bác bỏ toàn bộ cáo trạng và cho rằng cáo trạng suy diễn theo hướng tiêu cực nhằm mục đích làm hại ông. Luật sư yêu cầu đưa ra tất cả những chứng cứ có giá trị chứng minh tội phạm nhưng tòa không đưa. Tất cả chỉ đều là xét hỏi và cuối cùng đã đưa ra một bản án như vậy. Mọi chứng cứ không có giá trị chứng minh tội phạm và cũng không được xem xét công khai tại phiên tòa, không có một nhân chứng nào.”

Theo Ls Miếng, các cáo buộc trong phiên tòa chỉ dựa trên những tài liệu cũ do Bộ CA cung cấp ở các phiên tòa xử các thành viên khác của Hội AEDC ngoài Hà Nội cùng những nơi khác, và Hội đồng xét xử mặc nhiên rằng tham gia Hội Anh em Dân chủ là vi phạm pháp luật và cứ thế họ tiến tới.

Theo RFA 12-09-2018

TUYÊN BỐ

về Quy định cho phép sử dụng Nhân dân tệ

.....06 Tổ chức và 285 cá nhân 31-08-2018.....

Ngày 12-9-2016 tại Bắc Kinh, Hiệp định Thương mại Biên giới giữa Chính phủ VN và Chính phủ Trung Quốc, do các Bộ trưởng bộ Công thương Trần Tuấn Anh và Bộ trưởng Thương mại Cao Hồ Thành ký, trong đó Điều 8 quy định thanh toán bằng đồng Việt Nam (VND) hay Nhân dân tệ Trung Quốc (CNY) hay ngoại tệ chuyển đổi cho thương mại biên giới Việt-Trung.

Ngày 28-8-2018, Thống đốc Ngân hàng Nhà nước Việt Nam đã cụ thể hoá Điều 8 của Hiệp định trên bằng Thông tư số 19/2018/TT-NHNN hướng dẫn về quản lý ngoại hối đối với hoạt động thương mại biên giới Việt Nam-Trung Quốc (sau đây gọi tắt là Thông tư 19), theo đó kể từ ngày Thông tư 19 có hiệu lực thi hành (tức ngày 12-10-2018), thương nhân và cư dân Việt Nam có hoạt động thương mại ở hai bên biên giới Việt Nam-Trung Quốc (kéo dài trên 1450 km) được sử dụng ngoại tệ tự do chuyển đổi, đồng Việt Nam (VND) hoặc Nhân dân tệ (CNY), trong thanh toán bằng tiền mặt và qua ngân hàng.

Khái niệm thương nhân không được định nghĩa trong Thông tư này. Thương nhân có thể là các pháp nhân (công ty, tổ chức thương mại có đăng ký) nhưng cũng có thể là dân cư thường đi chợ biên giới mua sắm đồ. Khái niệm khá tù mù về “thương nhân” và cư dân Việt Nam “có hoạt động thương mại” cũng như việc cho phép dùng tiền mặt sẽ có những hệ quả nhân tiền và khôn lường đối với chủ quyền tiền tệ của Việt Nam. Trong những trường hợp cần thiết nhất thì cùng lắm chỉ có thể cho phép thanh toán qua ngân hàng bằng VND, CNY và ngoại tệ chuyển đổi cho các giao dịch xuất nhập khẩu qua biên giới Việt-Trung, nhưng hành văn mập mờ của Thông tư cho phép việc thanh toán bằng CNY cho hàng hoá và dịch vụ (có thể không phải hàng hoá và dịch vụ xuất khẩu) trên lãnh thổ Việt Nam có thể dẫn đến việc

Nhân dân tệ hoá nền kinh tế VN.

Nền kinh tế VN một thời đã bị đô-la hoá, vàng hoá và chúng ta đã mất rất nhiều công sức và tiền bạc để xoá bỏ. Với Thông tư 19, Ngân hàng Nhà nước đã mở đường cho việc Nhân dân tệ hoá nền kinh tế VN, một việc mà lẽ ra Ngân hàng Nhà nước phải CHỐNG như đã chống đô-la hoá và vàng hoá. Đây là một hệ quả dễ thấy của Thông tư này. Nói cách khác sẽ đến ngày dân Việt ở các tỉnh biên giới, thí dụ Quảng Ninh, hoặc thậm chí khách du lịch từ mọi miền đất nước tới Quảng Ninh hay Điện Biên sẽ mua hàng và dịch vụ và thanh toán bằng Nhân dân tệ nếu không cấm nghiêm ngặt việc sử dụng ngoại tệ (CNY hay ngoại tệ khác) trong thanh toán bằng tiền mặt (và kể cả qua ngân hàng) cho các hàng hoá và dịch vụ được trao đổi trên lãnh thổ VN.

Việc sử dụng Nhân dân tệ trong giao thương, dù giới hạn ở khu vực biên giới Việt-Trung, không chỉ vi phạm nguyên tắc chủ quyền tiền tệ (các giao dịch thương mại trên một lãnh thổ có chủ quyền chỉ được thanh toán bằng đồng tiền quốc gia, còn các giao dịch xuất nhập khẩu qua biên giới có thể được thanh toán bằng đồng tiền thoả thuận qua hệ thống ngân hàng), mà còn tạo tiền lệ nguy hiểm về sự tồn tại mặc nhiên hai đơn vị tiền tệ song hành trên lãnh thổ quốc gia. Đó còn là hành động xâm lấn và xâm phạm chủ quyền tiền tệ của Việt Nam do ngoại bang và những kẻ rắp tâm theo ngoại bang thực hiện từng bước, có thể dẫn đến sự Nhân dân tệ hoá cả nền kinh tế Việt Nam và vô cùng nguy hại cho an ninh quốc gia.

Trước tình hình nghiêm trọng nêu trên, chúng tôi – các cá nhân và tổ chức xã hội dân sự – đồng lòng tuyên bố như sau:

Thứ nhất, kịch liệt phản đối Thông tư số 19/2018/TT-NHNN hướng dẫn về quản lý ngoại hối đối với hoạt động thương mại biên giới Việt Nam-Trung Quốc do Thông

đốc Ngân hàng Nhà nước Việt Nam ban hành ngày 28-8-2018, nhất là việc cho phép dùng đồng Nhân dân tệ trong mua bán hàng hoá và dịch vụ trên lãnh thổ Việt Nam dù chỉ ở các tỉnh dọc biên giới Việt-Trung.

Thứ hai, yêu cầu Bộ Tư pháp, Chính phủ ngay lập tức hủy bỏ Thông tư 19 vì quyền lợi của đất nước và dân tộc.

Thứ ba, truy xét trách nhiệm của Thống đốc Ngân hàng Nhà nước Lê Minh Hưng và mọi quan chức có liên quan đến việc soạn thảo và ban hành Thông tư 19, một văn bản vi phạm chủ quyền tiền tệ quốc gia của Việt Nam và có thể gây ra những hậu quả khôn lường.

Lập ngày 31 tháng 8 năm 2018
CLB Lê Hiếu Đằng và nhóm
Lão Mà Chưa An.

Cập nhật đến 14-09-2018
I- Danh sách các tổ chức:

- 1- Diễn đàn XHDS. TS khoa học Nguyễn Quang A đại diện
- 2- CLB Lê Hiếu Đằng. Võ Văn Thôn, nguyên Giám đốc sở Tư Pháp TP. HCM làm đại diện
- 3- Ban vận động Văn đoàn độc lập. Nhà văn Nguyễn Ngọc ký đại diện.
- 4- Diễn đàn Bauxite Việt Nam. GS Phạm Xuân Yêm đại diện
- 5- Hội Bầu bí Tương thân. Ông Nguyễn Lê Hùng đại diện
- 6- Hội giáo chức Chu Văn An. Ông Vũ Mạnh Hùng đại diện

Và 285 cá nhân
<http://www.boxitvn.net/bai/57138>

TỰ DO NGÔN LUẬN
Bán nguyệt san
có từ 15-04-2006
IN VÀ TẶNG TẠI VN
Địa chỉ liên lạc:
witness2005@gmail.com
Muốn đọc tờ báo trên mạng:
<http://www.tdngonluan.com>
www.tudodanchuvietnam.net
<http://tudongonluan.atspace.com>
<http://khoi8406vn.blogspot.com>
<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

THƯ NGỎ

về việc trả tự do cho ông Trần Huỳnh Duy Thức

.....**Tổ chức và Cá nhân trong ngoài nước 12-09-2018**.....

Kính gửi:

- Chủ tịch Quốc hội và quý vị Đại biểu Quốc hội
- Chủ tịch nước
- Thủ tướng Chính phủ
- Chánh án Tòa án Nhân dân Tối cao
- Viện trưởng Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao
- Các cơ quan đại diện ngoại giao nước ngoài tại Việt Nam
- Các tổ chức nhân quyền quốc tế

Kính thưa quý vị,

Ông Trần Huỳnh Duy Thức bị bắt giam ngày 24-05-2009 và hiện đang thụ án 16 năm tù căn cứ Bản án sơ thẩm ngày 20-01-2010 của Tòa án Nhân dân TPHCM và Bản án phúc thẩm ngày 11-05-2010 của Tòa án Nhân dân Tối cao với tội danh "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân" liên quan đến vụ án chính trị của nhóm Trần Huỳnh Duy Thức, Lê Thăng Long, Lê Công Định và Nguyễn Tiến Trung. Sau thời gian thụ hình, ba người trong vụ án đã lần lượt ra tù, duy chỉ ông Thức còn bị giam tù hơn 9 năm nay.

Chúng tôi, những người ký tên dưới đây, cùng lập và trình Thư ngỏ này hầu mong quý vị cho xem xét lại vụ án của ông Trần Huỳnh Duy Thức dựa trên cơ sở pháp luật hiện hành, để quyết định trả tự do cho ông Thức ngay lập tức, vì trường hợp của ông đáp ứng các điều kiện luật định được hưởng mức hình phạt thấp hơn mức án 16 năm tù mà ông đã bị tuyên phạt

1- Cơ sở pháp lý

a) Theo luật cũ

Cơ sở pháp lý để truy tố và xét xử ông Trần Huỳnh Duy Thức là Khoản 1, Điều 79 của Bộ luật Hình sự số 15/1999/QH10 ngày 21/12/1999 (được sửa đổi bởi Bộ luật Hình sự số 37/2009/QH12 ngày 19/06/2009) (gọi tắt là BLHS 1999). Toàn văn Điều 79 quy định như sau:

"Người nào hoạt động thành lập hoặc tham gia tổ chức nhằm lật đổ chính quyền nhân dân, thì bị phạt như sau:

1. Người tổ chức, người xúi giục, người hoạt động đả kích hoặc gây hậu quả nghiêm trọng, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm, tù chung thân hoặc tử hình;

2. Người đồng phạm khác thì bị phạt tù từ 5 năm đến 15 năm."

Cả hai Bản án sơ thẩm và Bản án phúc thẩm về vụ án của ông Trần Huỳnh Duy Thức đều đề cập đến

Nhóm nghiên cứu Chấn như một nhóm bạn bè cùng nghiên cứu về Sấm Trạng Trình và phân tích tình hình kinh tế, chính trị và pháp lý của Việt Nam, nhưng Hội đồng xét xử ở cả hai cấp sơ thẩm và phúc thẩm đều không thể chứng minh về phương diện pháp lý nhóm này là "tổ chức nhằm lật đổ chính quyền nhân dân" như Điều 79 quy định.

Thật vậy, trong BLHS 1999 không có bất cứ điều khoản nào quy định, dù cụ thể hay tổng quát, các yếu tố định danh và định tính về một "tổ chức nhằm lật đổ chính quyền nhân dân". Nói cách khác, hai bản án chỉ quy chụp mà không nêu cơ sở pháp lý để xác định Nhóm nghiên cứu Chấn của ông Trần Huỳnh Duy Thức và bạn bè là một "tổ chức nhằm lật đổ chính quyền nhân dân". Hơn nữa, hành vi của các bị cáo trong vụ án nêu trên chưa gây ra bất kỳ hậu quả nghiêm trọng nào để có thể áp dụng Khoản 1, hay thậm chí Khoản 2 của Điều 79.

Như vậy, lẽ ra căn cứ tinh thần và quy định của BLHS 1999, các tòa án phải nhận định và tuyên xử theo hướng có lợi cho các bị cáo, thay vì cố tình suy đoán theo hướng kết tội họ. Đáng tiếc, Hội đồng xét xử ở cả hai cấp sơ thẩm và phúc thẩm đã không hành xử theo đúng tinh thần và quy định pháp lý như thế.

b) Theo luật mới

Bộ luật Hình sự số 100/2015/QH13 ngày 27-11-2015 (được sửa đổi bởi Bộ luật Hình sự số 12/2017/QH14 ngày 20-06-2017 và có hiệu lực thi hành từ ngày 01-01-2018) (gọi tắt là BLHS 2015) đã mang đến một cơ hội sửa sai cho hai bản án đã tuyên, đặc biệt đối với ông Trần Huỳnh Duy Thức.

Điều 79 của BLHS 1999 đã bị thay thế bởi Điều 109 của BLHS 2015, toàn văn như sau:

"Người nào hoạt động thành lập hoặc tham gia tổ chức nhằm lật đổ chính quyền nhân dân, thì bị phạt như sau:

1. Người tổ chức, người xúi giục, người hoạt động đả kích hoặc gây hậu quả nghiêm trọng, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm, tù chung thân hoặc tử hình;

2. Người đồng phạm khác thì bị phạt tù từ 5 năm đến 12 năm;

3. Người chuẩn bị phạm tội này, thì bị phạt tù từ 1 năm đến 5 năm."

Có thể thấy Điều 109 mới hầu như lập lại nguyên văn từng từ một của Điều 79 cũ. Tuy nhiên, điểm mới của Điều 109 chính là Khoản 3 về hành vi "chuẩn bị phạm tội" với khung hình phạt tù từ 1 đến 5 năm, mà Điều 79 không có.

Như đã phân tích ở trên, hành vi và hoạt động của ông Trần Huỳnh Duy Thức hiển nhiên không phạm vào Điều 79 của BLHS 1999. Dẫu vậy, hai bản án đã được tuyên và đã có hiệu lực thi hành trên phương diện pháp lý, nên giờ đây chính là lúc phải đặt bản án và hình phạt đã tuyên dưới góc độ pháp lý thuần túy để nhìn nhận lại sự việc.

Khoản 1, Điều 14 của BLHS 2015 quy định về hành động "chuẩn bị phạm tội", như sau:

"Chuẩn bị phạm tội là tìm kiếm, sửa soạn công cụ, phương tiện hoặc tạo ra những điều kiện khác để thực hiện tội phạm hoặc thành lập, tham gia nhóm tội phạm, trừ trường hợp thành lập hoặc tham gia nhóm tội phạm quy định tại Điều 109, Điểm a Khoản 2 Điều 113 hoặc Điểm a Khoản 2 Điều 299 của Bộ luật này."

Như vậy đối với Điều 109, "chuẩn bị phạm tội là tìm kiếm, sửa soạn công cụ, phương tiện hoặc tạo ra những điều kiện khác để thực hiện tội phạm". Hành vi và hoạt động của ông Trần Huỳnh Duy Thức và các bị cáo khác, theo mô tả trong hai Bản án sơ thẩm và Bản án phúc thẩm, lẽ ra chỉ có thể là "chuẩn bị phạm tội" kể cả xét từ góc nhìn nghiêm khắc của các cơ quan tố tụng hiện nay.

Điều 79 cũ không quy định về chuẩn bị phạm tội, nên Điều 109 mới khắc phục thiếu sót đó và mang đến một lợi điểm cho các bị can, bị cáo và bị án bị quy tội "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân".

Thêm vào đó, Khoản 3, Điều 7 của BLHS 2015 quy định về hiệu lực của Bộ luật Hình sự về thời gian như sau: *"Điều luật xóa bỏ một tội phạm, một hình phạt, một tình tiết tăng nặng, quy định một hình phạt nhẹ hơn, một tình tiết giảm nhẹ mới hoặc mở rộng phạm vi áp dụng án treo, miễn trách nhiệm hình sự, loại trừ trách nhiệm hình sự, miễn hình phạt, giảm hình phạt, tha tù trước thời hạn có điều kiện, xóa án tích và quy định khác có lợi cho người phạm tội, thì được áp dụng đối với hành vi phạm tội đã thực hiện trước khi điều luật đó có hiệu lực thi hành."*

Điểm b, Khoản 1, Điều 2 của Nghị quyết số 41/2017/QH14 ngày 20-06-2017 của Quốc hội về việc thi hành BLHS 2015, cũng nhắc lại và nêu rõ hơn việc áp dụng các điều khoản luật

TUYÊN BỐ

về vấn đề sách giáo khoa và cơ chế của ngành giáo dục ————Nhóm Lão Mà Chưa An 13-09-2018————

có lợi cho các bị can, bị cáo và bị án nêu trên như sau: “Các điều khoản của Bộ luật Hình sự năm 2015 xóa bỏ một tội phạm, một hình phạt, một tình tiết tăng nặng; quy định hình phạt nhẹ hơn, tình tiết giảm nhẹ mới; miễn trách nhiệm hình sự, miễn hình phạt, giảm hình phạt, xóa án tích và các quy định khác có lợi cho người phạm tội thì được áp dụng đối với cả những hành vi phạm tội xảy ra trước 0 giờ 00 phút ngày 01-01-2018 mà sau thời điểm đó mới bị phát hiện, đang bị điều tra, truy tố, xét xử hoặc đối với người đang được xét giảm thời hạn chấp hành hình phạt, xóa án tích.”

Ông Trần Huỳnh Duy Thức đã thụ án hơn 9 năm tính cho đến nay trong tổng mức án 16 năm tù đã tuyên. Do đó, theo luật định, anh hoàn toàn hội đủ điều kiện để được xét giảm thời hạn chấp hành hình phạt phù hợp với quy định của luật mới.

2- Yêu cầu của chúng tôi

Căn cứ các quy định pháp luật đã dẫn ở trên, thiết nghĩ cần phải áp dụng Khoản 3, Điều 109 của BLHS 2015 với khung hình phạt tối đa 5 năm để xem xét và ấn định lại mức hình phạt dành cho ông Trần Huỳnh Duy Thức, từ đó trả tự do cho ông Thức theo tinh thần của luật mới, vì ông đã thụ án vượt quá hơn mức 5 năm tù kể từ năm 2009 cho đến nay.

Ông Trần Huỳnh Duy Thức đã viết nhiều kiến nghị gửi đến các nhà lãnh đạo nhà nước, trong đó phân tích thực trạng kinh tế và đề xuất các giải pháp thay đổi chính sách điều hành nền kinh tế quốc gia, một công việc mà ông vẫn kiên trì thực hiện kể cả trong thời gian dài thụ án bất công. Những kiến nghị xác đáng của Trần Huỳnh Duy Thức có thể cho thấy ông là một nhân tài hiếm có của dân tộc trong thời đại này.

Trả tự do cho Trần Huỳnh Duy Thức là một biểu hiện của tinh thần thượng tôn pháp luật và chính sách nhân đạo của nhà nước, đồng thời là biểu hiện đạo lý tốt đẹp của dân tộc về việc tôn trọng và biệt đãi bậc hiền tài. Do vậy, chúng tôi tha thiết thỉnh cầu quý vị xem xét lại bản án đã tuyên đối với ông Trần Huỳnh Duy Thức để sớm trả tự do cho ông trên cơ sở pháp luật hiện hành.

Chúng tôi xin chân thành cảm ơn và trân trọng sự lắng nghe trên tinh thần cầu thị của quý vị và xin chúc quý vị dồi dào sức khỏe. Trân trọng kính chào.

Cùng lập và ký tên dưới đây vào ngày 12 tháng 9 năm 2018

Cập nhật sáng 15-09-2018: 3 tổ chức và 62 cá nhân ký tên

Mạng Xã hội trong những ngày gần đây có hiện tượng tập trung rất nhiều vào việc tranh cãi xung quanh “cách đánh vần lạ” và một số chi tiết khác được chụp trên sách Tiếng Việt lớp 1 Công nghệ Giáo dục, từ đó đến tranh cãi về toàn bộ phương pháp Công nghệ Giáo dục đang được thực hiện trên diện rộng. Vì Giáo dục liên quan đến mọi gia đình, hiện tượng trên là điều dễ hiểu, và cũng là mặt tích cực của Mạng Xã hội, phương tiện chưa từng có để người dân VN phát biểu ý kiến của mình về các chủ trương chính sách của Nhà nước.

Góp ý, phê bình cho một quyển sách dạy tiếng Việt và một phương pháp giảng dạy mới liên quan đến hàng triệu con em của đất nước là việc rất đúng, rất tốt.

Tuy nhiên, việc tập trung bắt thường vào một bộ sách giáo khoa phi-nhà nước đang có triển vọng cạnh tranh với bộ sách giáo khoa chính thống của Bộ Giáo dục đương lưu hành cũng như một bộ sách giáo khoa mới cũng của Bộ Giáo dục sắp đưa ra, cùng với những thông tin mang tính gán ghép, xuyên tạc, suy diễn, khiến nhiều người không thể không băn khoăn.

Đáng băn khoăn hơn nữa, khi thông tin về buổi họp QH mới đây, một số vị lãnh đạo QH công khai nêu lên khả năng sửa lại Luật Giáo dục để bãi bỏ quy định “một chương trình nhiều sách giáo khoa”, trở lại một bộ sách giáo khoa do Bộ GDF độc quyền soạn, in và bán.

Chúng tôi cực lực phản đối bất kỳ ý đồ của ai, của cấp nào, nhân vụ tranh cãi trên Mạng Xã hội quanh sách giáo khoa Tiếng Việt lớp 1, để rắp tâm quay lại áp đặt ách độc quyền đã chứng tỏ quá tai hại đối với nền giáo dục đã khủng hoảng đến tận cùng!

Nền giáo dục Việt Nam phải được cải tổ từ căn bản, từ triết lý Giáo dục, khôi phục tinh thần “Nhân bản, Dân tộc và Khai phóng”, đến phương pháp Giáo dục

cập nhật những thành tựu của nhân loại, và tổ chức Giáo dục theo hướng Dân chủ, cởi mở, trong đó có việc Tự do soạn, xuất bản và lựa chọn học sách giáo khoa như đã và đang là chuyện bình thường ở tất cả các nước Dân chủ.

Xóa bỏ Độc quyền sách giáo khoa nằm trong toàn bộ tiến trình xóa bỏ Độc quyền về mọi mặt của thể chế. Lộ trình đi đến đích ấy là rất gian nan, không thể chấp nhận một bước lùi như một số người có trách nhiệm cao nhất của chính quyền đang dự kiến.

<http://www.boxitvn.net/bai/57302>

Ghi chú thêm

Tại miền Bắc trước 1975, giáo dục và đào tạo con người hoàn toàn nằm trong kế hoạch Nhà nước. Ai được đi học? Học cái gì? Học như thế nào? Học ở đâu? Học ai? Học để làm gì? Tùy thuộc vào Nghị quyết của Đảng và Nhà nước.

Nội dung dạy, sách giáo khoa, phương cách giảng dạy, trường lớp, đến cuộc sống cả của thầy giáo lẫn học trò đều được Đảng và Nhà nước lo cho. Khi học xong có sẵn vị trí được Đảng và Nhà nước thu xếp để đi làm.

Trên lý thuyết guồng máy chịu ảnh hưởng kế hoạch hóa kiểu Liên Xô. Nhưng trên thực tế giáo dục, văn hóa, nghệ thuật, văn nghệ, chính trị, tư tưởng nói chung toàn là xã hội miền Bắc chịu ảnh hưởng nặng nề của Trung cộng.

Ngành giáo dục được hoàn toàn định hướng theo lợi ích của Đảng và của Nhà nước nên khi ấy lợi ích cá nhân và lợi ích nhóm còn rất hạn chế.

Nhóm lợi ích bắt đầu công khai

Theo tin trên báo chí, giáo sư Hồ Ngọc Đại là con rể của Tổng Bí thư Lê Duẩn, được gọi học ở Trung Quốc rồi tiếp tục sang Liên Xô du học. Ngay khi về nước năm 1978, ông được Liên Xô tài trợ mở Trường Thực nghiệm Giảng Võ dạy theo phương cách thực nghiệm của Liên Xô.

Trường Thực Nghiệm Giảng Võ một hình thức công khai đầu tiên của nhóm lợi ích. Liên quan đến lợi ích tinh thần hơn là tiền bạc. Thầy được dạy điều mình tin không dạy theo Nghị quyết. Phụ huynh được chọn lựa việc học cho con em.

Theo Nguyễn Quang Duy, Giáo dục VN thời buồn chữ bán sách

TRƯƠNG VĂN KIM

Cựu tù chính trị lại bị hành hung đến thương tích

.....Á Châu Tự Do 13-09-2018.....

Cựu tù chính trị Trương Văn Kim ở huyện Di Linh, tỉnh Lâm Đồng được cho biết vào ngày 9 tháng 9 vừa qua đã bị hành hung đến thương tích gãy tay phải đưa đến bệnh viện chữa trị; nhưng vẫn gặp trở ngại với chỉ đạo mà y tá nói từ phía công an.

Vào ngày 13 tháng 9, một thân hữu của cựu tù chính trị Trương Văn Kim là Mục sư Khải Thành cho đài Á Châu Tự Do biết tình hình của ông này như sau:

“Vào ngày 9 tháng 9 khi ông Kim đi rẫy về một mình, có người xin ông sâu riêng thì ông xuống xe lấy sâu riêng để cho. Thế nhưng có hai người nấp sau đồng cát ném vào mặt ông rồi lấy gậy đánh ông đến gãy xương tay.

Ông được đưa xuống Bệnh viện Chấn thương Chỉnh hình ở Sài Gòn. Ban đầu có chỉ thị không chữa cho ông; nhưng rồi lại có chỉ thị chữa và nay lại buộc trả ông về mà ông đang trong tình trạng nguy hiểm.”

Cựu tù chính trị Trương Văn Kim, 70 tuổi, bị tuyên án tù 3 năm và 3 năm quản chế vào ngày 26-8-2009, với cáo buộc ‘trốn đi nước ngoài nhằm chống chính quyền nhân dân’. Tuy nhiên, ông Kim cho biết bản thân là một võ sư và đất đai bị cưỡng chế nên ông trở thành một người phải khiếu kiện vì oan ức.

Đến ngày 26-8-2015 ông hết hạn quản chế và chỉ lo làm ăn tại quê nhà. Thế nhưng nhiều lần công an địa phương đến nhà khiêu khích, gây khó khăn cho bản thân ông.

Vào tháng 6-2018 vừa qua, hai trường hợp bị lực lượng an ninh, công an địa phương tại tỉnh Lâm Đồng tấn công bằng gạch đá, hành hung, xúc phạm đáng chú ý là đối với Chánh trị sự Hứa Phi thuộc Đạo Cao Đài không theo phái Nhà nước dựng lên; và nhà hoạt động công đoàn độc lập Đỗ Thị Minh Hạnh.

**CÔNG AN HÀNH HUNG
ĐÁNH GẤY TAY ÔNG
TRƯƠNG VĂN KIM VÀ ÁP**

LỰC BỆNH VIỆN BUỘC ÔNG XUẤT VIỆN

Từ ngày tổng biểu tình 10/6, nhà cầm quyền CSVN đã cho công an thường xuyên canh gác trước nhà những người đấu tranh cho tự do dân chủ nhân quyền trong nước. Ông Trương Văn Kim, một cựu tù nhân lương tâm tại Lâm Đồng, cũng không ngoại lệ. Vì thế, nhiều tuần lễ ông đã không ra khỏi nhà cho đến ngày Chúa nhật mừng 9/9 vừa qua. Sau ngày 2/9, ông không thấy công an canh gác trước cửa nhà nữa, nên cả một tuần sau đó, tức Chúa nhật 9/9 vừa qua, ông tưởng công an không còn để ý đến ông, nên đã ra khỏi nhà đến vườn cà phê cách nhà ông 4 cây số để làm vườn. Trên đường, ông bị nhiều tên công an từ một cái chòi xông ra, đánh đập ông một cách tàn bạo. Chúng đã đánh gãy xương tay bên trái của ông khiến ông bất tỉnh một lúc. Khi tỉnh dậy, chúng còn đá vào đầu ông.

Ngay đêm ấy, gia đình đã phải kín đáo chuyển ông đến bệnh viện tại Sài Gòn để điều trị. Nhưng sau ba ngày điều trị, khoảng 9 giờ sáng nay, 12/9, công an đã đến áp lực buộc bệnh viện phải bắt ông xuất viện ngay chiều nay, mặc dù tay ông chưa điều trị xong, còn rất đau.

Trước sự việc này, Hội Tù Nhân Lương Tâm và Hội Đồng Liên Tôn yêu cầu bệnh viện phải ghi rõ vào giấy xuất viện cho biết vì lý do gì mà ông Trương Văn Kim bị buộc phải xuất viện.

Xin mọi người phổ biến rộng rãi tin này và lên tiếng bảo vệ ông Kim.

13-09-2018

**Hội Tù Nhân Lương Tâm và
Hội Đồng Liên Tôn**

BẢN TƯỜNG TRÌNH VỀ NHỮNG VI PHẠM NHÂN QUYỀN ĐỐI VỚI TÔI

Trương Văn Kim 24-05-2018

- Vào năm 1978 nhà cầm quyền

cộng sản, xã Di Linh, huyện Di Linh, tỉnh Lâm Đồng, đã tổ chức cướp đất đai canh tác với tổng diện tích là 3 hecta gồm có cây chè và cafe đang thu hoạch cao, đã đẩy chúng tôi lâm vào hoàn cảnh rất khó khăn.

- 29-05-1981 cộng sản xã Di Linh, huyện Di Linh, tỉnh Lâm Đồng. Họ huy động lực lượng gồm có công an du kích để cướp đất nhà chúng tôi đang ở, với diện tích đất là 500m². Cha mẹ tôi có sự phản ứng, thì họ xông vào đánh cha mẹ tôi, cha tôi bị đánh trúng vào khuỷu tay cầm và ngực đều bị sưng đau. Sau hai năm cha tôi đau bệnh mà mất. Tôi là nhân chứng chứng kiến mọi sự việc. Người đầu tiên xông vào đánh cha tôi là một công an viên tên là Châu, hiện nay cấp bậc trung tá và đã về hưu.

- 1992 cộng sản xã Di Linh, huyện Di Linh, tỉnh Lâm Đồng Việt Nam lại một lần nữa chúng nó cướp 3 sào chè đang thu hoạch mưu sinh qua ngày cùng với căn nhà chòi trú mưa nắng mà họ cũng không tha cho gia đình tôi.

-Tôi đã trở thành dân oan từ năm 1981-2009. Năm 2007 và 2008 tôi đã thường xuyên có mặt tại tòa nhà quốc hội 2 Hoàng văn Thụ Sài Gòn và 210 Võ thị Sáu Sài Gòn để biểu tình đòi trả đất đai nhưng hoàn toàn không được giải quyết.

- 26-08-2009 tôi bị bắt tại huyện An Khánh, tỉnh An Giang. Khi tôi từ nhà đến Campuchia để gặp đài Hoa Mai, họ phỏng vấn tôi xong tôi trở thì bị bắt tại An Khánh, An Giang với tội danh (trốn ra nước ngoài nhằm chống chính quyền nhân dân). Xét xử tại thành phố Đà Lạt, tỉnh Lâm Đồng với bản án là ba năm tù giam và ba năm quản chế. Hết án ba năm tù ra trại ngày 26-08-2012. Tôi vẫn còn án quản chế ba năm đã gây bao khó khăn kinh tế cho tôi và gia đình tôi.

- Đến ngày 5-2-2018, tôi đã hết quản chế 6 năm qua rồi. Cũng ngày 5-2-2018, HĐLT tôn giáo quốc nội, có liên hệ với tôi để thăm chánh trị sự Hứa Phi tại Bồng Lai, xã Hiệp Thạnh, huyện Đức Trọng, tỉnh Lâm Đồng đang lâm bệnh nặng. Trong lúc đang chờ HĐLT tại ngã ba

Bồng Lai, xã Hiệp Thạnh, huyện Đức Trọng, tỉnh Lâm Đồng thì có khoảng 50/60 người họ kéo ra từ chốt công an giao thông bên kia ngã ba Bồng Lai kéo sang bên này đường để đánh tôi bị trọng thương nặng và gãy ba xương sườn, có sự chứng kiến của phu nhân chánh trị sự Hứa Phi và Bạch Ý.

-Vào 18 rạng 19-3-2018, tôi chuẩn bị để về chùa Giác Hoa cùng HĐLT để gặp đại sứ Canada và đại sứ Hoa Kỳ tại Sài Gòn. Trong đêm 18 đó công an họ dùng dây kẽm cột khoá cửa nhà không cho tôi ra khỏi nhà.

-20-03-2018, tại nơi tôi ở xã Di Linh, huyện Di Linh, tỉnh Lâm Đồng, công an lại tiếp tục chiêu trò khủng bố bằng hình thức tâm linh đến với vợ con gia đình tôi.

-16-05-2018 tôi từ xã Di Linh, huyện Di Linh, tỉnh Lâm Đồng về chùa Giác Hoa cùng HĐLT để gặp phái đoàn EU đại sứ quán các nước gồm: Đức, Pháp, Ý, Hà Lan, Anh. Khi tôi trở về lại Lâm Đồng vào tối 16-05 gặp rất nhiều rắc rối.

-Vào ngày 17-05-2018 công an mật vụ họ canh giữ xung quanh nhà và luôn bám sát tôi.

- 18 rạng 19-05-2018, họ quăng mắm tôm pha nhớt vào nhà tôi.

-Cùng ngày 18 rạng 19, họ phóng hỏa thiêu rụi những vật liệu trong chòi canh tác gây thiệt hại trên 1000 cái bao còn mới để đựng Cafe và toàn bộ bạt lưới để phơi Cafe. Hình và video tôi đã gửi.

Đây là lời tường trình từ Việt Nam gửi đến quý vị ĐỒNG CHỦ TỊCH, HỘI ĐỒNG LIÊN KẾT QUỐC NỘI HẢI NGOẠI và quý vị ĐỒNG CHỦ TỊCH, HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN VIỆT NAM.

Và các vị NHÂN HÀO TRÍ SĨ YÊU NƯỚC

Tôi xin trân trọng và kính chào làm tại Việt Nam, xã Di Linh, huyện Di Linh, tỉnh Lâm Đồng

Ngày 24 tháng 05 năm 2018

Người viết

Trương Văn Kim

Nay kính

BAN CÔNG LÝ HÒA BÌNH GIÁO PHẬN VINH **BẢN LÊN TIẾNG** về các tù nhân lương tâm và thực trạng nhân quyền tại VN —Xã Đoài, Nghệ An 05-09-2018—

Việt Nam đã tham gia các công ước Quốc tế về nhân quyền. Hiến pháp và pháp luật Việt Nam cũng ghi nhận những quyền căn bản đó của con người.

Tuy nhiên, trong những năm gần đây, xảy ra tình trạng nhà cầm quyền Việt Nam ngày càng gia tăng bắt giữ và kết án nặng nề đối với những người đấu tranh một cách ôn hòa cho nhân quyền và tự do. Đặc biệt, sau những biến động xã hội do thảm họa Formosa gây ra, khi tình hình tạm lắng, nhà cầm quyền lại gia tăng bắt bớ, bỏ tù những người đấu tranh đòi tôn trọng và bảo vệ môi trường. Nhiều người trong số họ bị cưỡng ép vào những tội danh nặng nề với những bản án hết sức hà khắc. Điều khủng khiếp ở đây là họ đã bị nhà cầm quyền bắt giam, điều tra và xét xử bằng những cách thức thiếu minh bạch, không đúng trình tự tố tụng như quy định của pháp luật, thiếu chứng cứ xác đáng và diễn ra trong những phiên tòa chóng vánh, thiếu sự quan sát độc lập từ phía thân nhân cũng như của người dân. Chính vì thế, nhiều người trong số họ đã phản ứng chống lại bản án và chế độ hà khắc của nhà tù bằng cách tuyệt thực.

Bên cạnh đó, sự lạm quyền của lực lượng an ninh ngày càng gia tăng và bằng các thủ đoạn tâm tởi, họ đã hành xử cách bất công đối với những người bất đồng chính kiến, những người dám lên tiếng đòi hỏi nhân quyền, tự do tư tưởng và tự do tôn giáo một cách ôn hòa. Những băng nhóm được gọi là “quần chúng nhân dân tự phát” và “đội cờ đỏ” được thường xuyên sử dụng để hành hung, đe dọa, hạn chế quyền đi lại hoặc cư trú của những người bất đồng chính kiến nói trên. Mặt khác, các nhân viên an ninh Việt Nam cũng áp dụng việc cấm xuất nhập cảnh một cách tùy tiện đối với họ.

Một cách tổng quát: Tình hình nhân quyền tại Việt Nam trong

những năm qua đã thể hiện những bước thụt lùi nghiêm trọng. Nhiều lúc lực lượng an ninh và cơ quan công quyền đã không tôn trọng chính Hiến pháp và pháp luật.

Trước thực tế nêu trên, chúng tôi, Ban Công Lý và Hòa Bình của Giáo phận Vinh, lên tiếng để thức tỉnh những người hữu trách trong bộ máy cầm quyền, đặc biệt đề nghị lực lượng an ninh cần phải thượng tôn pháp luật và nghiêm chỉnh chấp hành các công ước Quốc tế mà Việt Nam đã tham gia, để đảm bảo minh bạch và công bằng cho các tù nhân lương tâm.

Chúng tôi cũng kêu gọi các tổ chức hoạt động vì nhân quyền và những người yêu chuộng tự do, công lý và hòa bình, đặc biệt người dân Việt Nam, cùng lên tiếng và chung tay góp sức trong việc bảo vệ nhân quyền, vì đó là những giá trị phổ quát, bất khả xâm phạm của con người mà chính Tạo hóa đã ban tặng.

Cách riêng, dưới nhãn quan Kitô Giáo, mỗi người là chi thể trong thân thể mầu nhiệm của Đức Kitô: “Nếu một bộ phận nào đau, thì mọi bộ phận cùng đau” (x. 1Cr 12,26). Vì thế, lên tiếng bênh vực, đồng hành với những người đang chịu bất công, đặc biệt các tù nhân lương tâm, đó là trách nhiệm và là mệnh lệnh lương tâm của các Kitô hữu.

Chúng tôi tin rằng, nếu mọi người đều ý thức tôn trọng và bảo vệ nhân quyền thì tương lai tốt đẹp sẽ đến với đất nước Việt Nam thân yêu của chúng ta.

Tm. Ban Công lý và Hòa bình
Trưởng ban (dã ký)
Lm. Anton Nguyễn Văn Đình

Đạo cứu đời ! Mọi tôn giáo tại Việt Nam hiện nay cần lên tiếng và hành động cho nhân quyền và dân chủ !

CHUYỆN PHẢI ĐẾN SẼ ĐẾN

.....Hà Minh Thảo 01-09-2018.....

1./ Di chúc của vua Trần nhân Tông :

"Các người chớ quên. Chính Nước lớn mới làm những điều bậy bạ, trái đạo, vì rằng họ cho mình cái quyền nói một đường làm một nẻo. Cho nên cái họa lâu đời của ta là họa Trung Hoa. Chớ coi thường chuyện vụn vặt xảy ra trên biên ải."

"Các việc trên, khiến ta nghĩ đến chuyện khác lớn hơn, tức là họ không tôn trọng biên giới qui ước. Cứ luôn luôn đặt ra những cái cớ để tranh chấp. Không thôn tính được ta, thì gặm nhấm ta. Họ gặm nhấm đất đai của ta. Lâu dần họ sẽ biến giang san của ta từ cái tổ đại bàng thành cái tổ chim chích. Vậy nên các người phải nhớ lời ta dặn : "Một tấc đất của tiền nhân để lại cũng không được để lọt vào tay kẻ khác. Ta cũng để lời nhắn nhủ đó như một lời di chúc cho muôn đời con cháu".

2.- Di chúc Mao Trạch Đông :

"Nước ta và nhân dân Việt Nam có mối hận thù dân tộc hàng nghìn năm nay... Chúng ta không được coi họ là đồng chí chân chính của mình, đem tất cả vốn liếng của ta trao cho họ. Ngược lại, chúng ta phải tìm mọi cách làm cho Nước họ ở trong tình trạng không mạnh, không yếu mới có thể buộc họ ở trong tình trạng hiện nay... Về bề ngoài, chúng ta đối xử với họ như đồng chí của mình, nhưng trên tinh thần ta phải chuẩn bị họ trở thành kẻ thù của chúng ta".

I- ĐỨC CHA MICAË HOÀNG ĐỨC OANH.

A.- Thư ngỏ gởi Chủ tịch nhà nước.

Trong hai ngày 16-06 và 14-07-2018, Đức cha Micae Hoàng Đức Oanh, nguyên Giám mục Giáo phận Kontum, đã gởi hai lá thư ngỏ cho Trần Đại Quang, Chủ tịch nhà nước, để chỉ trích mạnh mẽ luật mới 'An ninh mạng' và dự luật 'Đặc khu hành chính và kinh tế'. Ngoài ra, Đức cha còn kêu gọi chế độ tôn trọng ý nguyện và quyền hợp pháp của công dân, đồng thời, trả tự do cho tất cả những người bị bắt trong thời gian trước đó. Chúng tôi xin nhắc lại các ý chính của Đức cha.

Với tư cách công dân yêu nước, thấy tình hình đất nước nguy ngập, đặc biệt với luật và dự thảo luật này đều không thích hợp và tác hại quyền lợi Tổ quốc. Một cái bịt miệng người ta, rồi từ đó có thể tiến hành biết bao điều khác. Cái thứ hai, kinh nghiệm cho thấy Tàu cộng đã bỏ tiền ra 90%

các dự án tại đây để họ trúng thầu. Sau đó, thì họ làm rất giả dối, tốn kém và không có hiệu quả tốt đẹp cho đất nước. Nhìn thấy nguy cơ đó và với lòng yêu nước, Ngài phải lên tiếng.

Đức cha nghĩ mình rất thành thật, không chống đối ai, kể cả với những anh em cộng sản. Với niềm tin của Ngài, tất cả đều là anh em của nhau, là công dân VN. Ngài không chấp nhận chủ nghĩa cộng sản và càng không chấp nhận hệ thống điều hành đất nước. Ngài ý thức tất cả mọi điều đều phát xuất từ Điều 4 Hiến pháp, rồi từ đó họ quyết định hết tất cả. Cuối cùng, kinh nghiệm cho thấy bao nhiêu năm trời, họ không giải quyết được gì mà chỉ càng bế tắc thêm.

Khi phóng viên đài VOA (Tiếng nói Mỹ quốc) hỏi : "Với dự luật về đặc khu, các lãnh đạo Việt Nam nói rằng họ không đề cập một chữ nào đến Trung Quốc nhưng tại sao người dân lại chống đối. Vậy Đức cha nhận xét thế nào về yếu tố Trung Quốc trong sự phản đối của dân chúng đối với Luật Đặc khu?".

Đức cha đáp : "Không cần phải nói đến từ 'Trung Quốc'. Quý vị đó phải hiểu rằng với kinh nghiệm của đất nước, với 3 địa điểm làm đặc khu đó, với tình hình Việt Nam đã bị lấn chiếm Hoàng Sa, Trường Sa cũng như trong 90% các dự án mà Tàu cộng trúng thầu, chúng tôi nghĩ rằng 3 địa điểm đó rất nguy hiểm cho an ninh, quốc phòng, kinh tế... nên chúng tôi mới chống đối".

Đức cha cho biết 'rất ngạc nhiên' khi đồng bào nói lên ý kiến mình do thấy nguy cơ mất nước và tương lai Dân tộc, nên họ biểu tình rất ôn hòa. Trong khi đó, lực lượng an ninh thay vì giữ gìn trật tự, phục vụ người dân thì lại đàn áp, đánh đập. Chính vì thế Ngài muốn lên tiếng nói thay cho họ, những người thấp cổ bé miệng để nói với ông Chủ tịch nước, nhưng vì gửi thư bao nhiêu lần không được nên tôi phải gửi thư ngỏ. Đức cha nói : "Tôi nghĩ đáng lẽ Quốc hội phải giải quyết Luật biểu tình trước để có một khuôn phép cho dân cứ thế mà làm. Hiến pháp thì công nhận [quyền biểu tình], nhưng ra luật thì cứ hoãn miết, ngăn chặn quyền tự do ngôn luận, biểu đạt ý kiến của dân. Đồng bào chống lại luật 'an ninh mạng' nhằm ngu dân và dự luật 'đặc khu kinh tế và hành chánh' nhằm 'bán đứng đất đai cho Trung Quốc'".

Trong thư ngỏ gởi Chủ tịch nước ngày 16-06-2018, Đức cha lên án một

số tuyên bố hung hăng của các viên chức nhà nước và thúc giục họ ăn nói lễ độ để tạo sự hài hòa trong xã hội và tôn trọng quyền hợp pháp của công dân. Bình luận về những cuộc biểu ngày 10-06-2018 và những ngày kế tiếp, Ngài nhận thấy chính phủ đã tấn công dân dã man thay vì lắng nghe họ! Sau đó, hàng loạt người đã bị bắt tại Bình Thuận và những nơi khác! Ngài yêu cầu ông Chủ tịch nước ra lệnh cho chính quyền các cấp trả tự do cho tất cả những người bị bắt, công bố luật về quyền biểu tình theo quy định của Hiến pháp.

Đề nghị hủy bỏ Luật Đặc khu mà đảng rêu rao là một chủ trương quan trọng để thúc đẩy nền kinh tế Việt Nam, Đức cha đề xuất : "Trong thời hiện đại ngày nay, có rất nhiều cách :

- Thứ nhất, bỏ Điều 4 Hiến pháp.

- Thứ hai, bỏ cái đuôi 'theo định hướng xã hội chủ nghĩa'. Bởi vì như Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng từng nói 'Đến cuối thế kỷ này cũng chưa biết XHCN đi tới đâu, thành hình thế nào?', mà bây giờ mình mông lung như vậy.

- Thứ ba, quyền tư hữu đã bị tước đoạt thì phải trả lại quyền tư hữu.

Tất cả mọi điều xảy ra khốn đốn cho dân tộc Việt Nam từ trước tới nay, dưới chế độ Cộng sản, là phát xuất từ 3 điểm đó.

Trong một video đăng trên Internet, Đức cha công khai khiển trách các linh mục là thành viên Quốc hội (có người gán cho tên 'đảng hội'). Tất cả những người này được tường thuật đã biểu quyết ủng hộ Luật An ninh mạng vào ngày 12-06-2018. Đức cha nói : "Các linh mục đó phản bội đức tin của họ và phản bội đất nước chúng ta, vì tiền và thế giá mà người ta ban cho họ".

B.- Đức Giám mục đáng kính.

Trước khi chấm dứt cuộc phỏng vấn ngày 20-07-2018, ký giả Nguyễn Tuấn, RFA (đài Á châu Tự do) đặt câu hỏi với Đức cha : "Đức Giám mục có được sự chia sẻ nào của những người thân quen khi gióng lên hồi chuông cảnh báo 'Đất nước lâm nguy' như trong thư gửi Chủ tịch nước Trần Đại Quang hay không, thưa Đức Giám mục?" Ngài đáp : "Tôi đã nhận được rất nhiều điện thoại, cũng như tin nhắn và đọc trên các bài bình luận của các chuyên gia. Mọi người chia sẻ khi đọc bức thư của tôi thì tuyệt đa số là khích lệ tôi và đồng ý với tôi là nhận xét rằng tôi nói rất đúng và hoàn toàn có cơ sở". Đó là Sự thật mà chúng tôi rất đồng ý và cảm ơn.

Đức Giám mục Micae Hoàng Đức Oanh sinh năm 1938 tại Hà Nội. Từ

khi còn là chủng sinh tại Tiểu chủng viện Thánh Giuse Sài Gòn, thầy đã có thành tích học tập xuất sắc nên được tuyển chọn theo học Triết học và Thần học tại Giáo hoàng Học viện Thánh Piô X Đà Lạt. Sau khi chịu chức linh mục tại Sài Gòn năm 1968, cha nhận 'bài sai' về làm phó xứ ở Pleiku và là hiệu trưởng trường tư thực Minh Đức. Sau đó, cha lần lượt giữ các chức vụ Giáo sư Tiểu chủng viện Thừa sai Kon Tum, Tổng đại diện Giáo phận Kon Tum và được tấn phong Giám mục Kon Tum ngày 28-08-2003. Ngài là một trong những lãnh đạo Công giáo có tầm ảnh hưởng vì đã mạnh mẽ lên tiếng trước những vấn đề xã hội quan trọng, liên quan đến vận mệnh đất nước và quyền lợi của người dân.

Trong thư gửi Thầy, Cô giáo Giáo phận Kon Tum nhân Ngày Nhà Giáo 2010, Đức cha viết: *'Nhà nước Việt Nam đã và đang độc quyền giáo dục trên toàn quốc từ sau 1975. Từ đường lối, chương trình, giáo khoa cho đến đào tạo và quản lý đều nằm gọn trong tay nhà nước theo xã hội chủ nghĩa vô thần duy vật. Mọi tôn giáo, mọi tổ chức tư nhân bị gạt ra ngoài. Tất cả các cơ sở đào tạo và giáo dục của các Giáo hội cũng như của các tổ chức tư nhân đều bị quốc hữu hóa'*. Đây là những thực tế đau thương đã dẫn tới tình trạng phá sản trong nền giáo dục Việt Nam từ hơn ba thập niên qua.

Đức cha Micae Hoàng Đức Oanh có kể: "Một lần Ngài đi nước ngoài. Khi đến cơ quan nhà nước nhận hộ chiếu, người ta dặn dò: 'Ông đi nước ngoài nhớ đừng chụp hình với lá cờ vàng ba sọc đỏ, nếu không là tôi đòi ông!'."

Ngài đáp ngay: 'Vậy tôi trả hộ chiếu lại cho các ông, tôi không đi nữa'. Họ ngạc nhiên hỏi Đức cha: 'Sao vậy?' Ngài cười: 'Chứ nếu đi nước ngoài mà tôi đòi thì đi làm gì?'."

Rồi Ngài nói với các ông ấy: 'Này nhé, tôi vào nhà ông, thấy ông để tượng Hồ chí Minh với lá cờ đỏ, tôi có bảo ông đem đặt chỗ khác không? Đến nhà người ta ai làm thế. Ở nước ngoài, nơi tôi đến có lá cờ vàng, chẳng lẽ tôi bảo họ đem đi chỗ khác cho tôi ngồi và chụp hình à?'"

Ngài lý luận sắc bén: 'Một ngàn năm nô lệ giặc Tàu, một trăm năm nô thuộc giặc Tây, vậy các ông có ghét Tàu và Tây lắm không? Tôi thấy mấy ông lãnh đạo vẫn đứng chào cờ Trung Quốc, chào cờ Pháp, Mỹ đó thôi. Vậy tại sao lá Cờ Vàng của anh em người Việt mình mà các ông căm ghét đến thế?'

'Còn nữa, hàng năm chúng ta đón

bao nhiêu Việt kiều, nhận bao nhiêu tiền họ gửi về, sao lại phải lúc nào cũng căm ghét cờ của họ?'

Đức cha tâm sự, nghe rất xúc động: 'Năm 1954 gia đình tôi di cư vào Nam. Gia đình tôi sống được và tôi lớn lên, ăn học dưới lá Cờ Vàng. Nếu các ông di cư năm ấy thì các ông cũng thế thôi'. Nghe những lời vô cùng hợp lý như thế, chắc họ bất ngờ và ngượng ngùng lắm nên cuối cùng họ bảo: 'Thôi ông cứ đi...'

II- TƯƠNG LAI GẦN ĐÂY BẠO LỰC ?

Trong những ngày gần đây, xuất hiện từ Quốc dân Đồng bào những lời kêu gọi biểu tình chống Tàu cộng và phản đối luật 'An ninh mạng' và dự luật 'Đặc khu hành chánh và kinh tế' ngày 02-09-2018.

Trong cuộc họp Ủy ban nhân dân Hà Nội ngày 27-08-2018, chủ tịch Nguyễn Đức Chung phán: "Công an cần chủ động nắm tình hình, quản lý tốt đối tượng, có giải pháp tuyên truyền, phòng ngừa, không để xảy ra tình trạng tụ tập đông người, hành vi quá khích trên địa bàn thành phố trong dịp cao điểm này."

Trong khi đồng bào mời nhau tham gia biểu tình, một hành động được ghi trong Hiến pháp nơi Điều 25 quy định 'người dân có quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tiếp cận thông tin, hội họp, lập hội và biểu tình, nhưng 'việc thực hiện những quyền này do pháp luật quy định' là mâu thuẫn. Phải chăng vì sợ Quốc hội bị phê phán là chỉ lo lãnh tiền lương mà không khả năng để làm luật biểu tình. Kể cả ông Dương Trung Quốc ồn ào nói nhiều nhưng cũng chẳng làm có kết quả bao nhiêu vì tất cả thành viên Đảng hội đều được chọn vào theo cơ cấu. Nghe đâu ông cũng chỉ là chỉ điểm cho công an mà thôi. Tại sao các công dân Nguyễn Quang A, Đặng Bích Phượng, Nguyễn Thúy Hạnh, Lê Quốc Quân, Võ An Đông,... đều bị bác đơn ứng cử ?

A- Học thuyết Xã hội Công giáo.

Đức Giêsu và quyền hành chính trị. Đời sống Ngôi Hai Thiên Chúa tại thế gian được ghi lại trong Phúc âm để cho làm chuẩn cho chúng ta theo và được sự trợ giúp của Giáo huấn xã hội Công giáo: "Dù không đồng ý với sự cầm quyền đàn áp và chuyên chế của các nhà lãnh đạo quốc gia (x. Mc 10,42), cũng như phản đối tham vọng của họ là muốn mọi người gọi mình là ân nhân (x. Lc 22,25), nhưng Đức Giêsu cũng không trực tiếp chống đối các nhà cầm quyền đương thời. Khi đưa ra ý kiến về việc nộp thuế cho hoàng đế (x. Mc 12,13-17; Mt 22,15-22; Lc 20,20-26), Người

cũng khẳng định rằng phải trả cho Thiên Chúa những gì thuộc về Thiên Chúa, gián tiếp lên án mọi toan tính biến quyền bính trần gian thành quyền bính thần linh hay tuyệt đối: chỉ có Thiên Chúa mới có quyền đòi hỏi mọi sự từ phía con người. Nhưng đồng thời quyền bính trần gian cũng được quyền đòi những gì thuộc về mình: Đức Giêsu không coi việc nộp thuế cho hoàng đế là chuyện bất công (số 379*).

* Đây là những số trong 'Tóm lược Học thuyết Xã hội Công giáo.

Những vấn đề này thuộc về luân lý Kitô giáo, được bàn trong sách Giáo lý Công giáo số 2234-2243.

B- Nền tảng của quyền bính chính trị

1/ Giáo hội phải đương đầu với nhiều quan niệm về quyền bính, và luôn bảo vệ khuôn mẫu quyền bính dựa trên bản tính xã hội của các nhân vị (số 393*).

Bản tính của quyền bính:

- xã hội không thể đứng vững nếu không có một người chỉ huy để điều động các phần tử phục vụ công ích;

- vì thế tất cả mọi cộng đồng của con người đều cần đến một quyền bính điều hành.

- quyền bính cũng như xã hội đều bắt nguồn từ bản chất của con người (*nature*), có nghĩa là từ chính Thiên Chúa.

Bởi vậy quyền bính chính trị (*autorité politique* gọi tắt: chính quyền) là điều cần thiết vì những nhiệm vụ được trao phó (GLCG, Giáo lý Công giáo số 1897).

2/ Chính quyền có trách nhiệm bảo đảm nếp sống yên ổn trật tự của cộng đồng, nhưng không phải thay thế các cá nhân hay đoàn thể cho bằng hướng họ về công ích (số 394*).

Chính quyền phải phục vụ sự thăng tiến toàn diện của con người, thi hành chức năng trong khuôn khổ của trật tự luân lý, phù hợp với một trật tự pháp lý đã được quy định hợp pháp. Trong điều kiện như vậy, các công dân có bốn phận lương tâm phải tuân hành.

3/ Chủ thể của chính quyền là nhân dân xét theo toàn thể: họ là kẻ nắm giữ chủ quyền (số 395*).

- Nhân dân chuyển giao việc thi hành chủ quyền cho những người mà họ lựa chọn làm đại biểu, và nhân dân giữ quyền kiểm soát.

- Chủ nghĩa dân chủ, nhờ có những cơ chế kiểm soát, cho phép đảm bảo việc thực thi chủ quyền.

- Tuy nhiên, chỉ nguyên sự đồng lòng của nhân dân chưa đủ để coi việc hành sử chính quyền là công bình.

B- Quyền bính như là sức mạnh luân lý

1/ Quyền bính cần được hướng dẫn bởi luật luân lý (số 396*)

- Quyền bính được uy tín khi thi hành trong khuôn khổ của trật tự luân lý. Trật tự luân lý dựa trên Thiên Chúa là nguyên uỷ và cứu cánh.

- Không thể nào quan niệm quyền bính như là một sức mạnh thuần túy xã hội và lịch sử. Nếu khước từ trật tự luân lý, thì không thể nào quy tụ được các phần tử, để thuyết phục họ nhất trí chấp nhận một quan điểm công lý.

- Trật tự luân lý cần dựa trên Thiên Chúa; nếu tách rời khỏi Thiên Chúa thì nó sẽ tan rã. Nhờ dựa trên trật tự luân lý mà quyền bính lấy sức mạnh truyền khiến bó buộc.

2/ Quyền bính cần phải nhìn nhận, tôn trọng và cổ động các giá trị nhân bản và luân lý thiết yếu (số 397*).

Các giá trị luân lý nằm ngay trong bản tính của con người, diễn tả và bảo vệ phẩm giá con người, và là những yếu tố của một luật luân lý khách quan được khắc trong tâm khảm của mỗi người^[10]. Những giá trị này không dựa theo ý kiến của đa số, và không có thể thay đổi do một cuộc trưng cầu ý kiến. Các luật pháp của quốc gia cần phải quy chiếu về các giá trị luân lý.

3/ Chính quyền phải ban hành những luật công bằng, nghĩa là phù hợp với phẩm giá nhân vị và với những đòi hỏi của lý trí ngay thẳng (số 398*).

Chỉ khi nào phù hợp với lý trí ngay thẳng và với luật vĩnh cửu thì luật pháp mới xứng đáng với danh nghĩa của nó. Nếu không, nó trở thành luật bất chính (bất nhân) và là hành động bạo lực.

- Ai khước từ tuân phục quyền bính hành động theo trật tự luân lý thì sẽ làm trái ngược với trật tự do Thiên Chúa thiết lập (Rm 13,2). Một cách tương tự như vậy, quyền bính nào không quan tâm đến việc thực hiện công ích thì làm mất mục tiêu của mình và mất thế lực.

C- Quyền phản đối theo lương tâm

Lương tâm không bắt buộc phải tuân giữ những quy định của chính quyền nếu chúng trái nghịch với những đòi hỏi luân lý (số 399*).

Sự phản đối theo lương tâm không chỉ là một bổn phận luân lý nhưng còn là một quyền lợi căn bản của con người. Quyền này phải được luật quốc gia bảo vệ.

D- Quyền chống đối

1/ Luân lý cho phép chống đối quyền bính trong trường hợp họ vi phạm các nguyên tắc của luật tự

nhiên một cách trầm trọng và liên tục (số 400*). Thánh Tôma Aquinô viết rằng: "Người ta chỉ buộc phải vâng lời trong mức độ do trật tự công lý đòi hỏi" (Summa Theologiae II-II, q.104, a.6). Do đó, nền tảng của quyền chống đối là luật tự nhiên.

2/ Giáo huấn Xã hội Công giáo đã vạch ra những tiêu chuẩn của việc thi hành quyền chống đối (số 401*). Những điều kiện biện minh cho việc sử dụng vũ trang là:

a) có sự xâm phạm các quyền căn bản của con người cách chắc chắn, nghiêm trọng và kéo dài;

b) đã sử dụng hết mọi phương thế khác để sửa đổi mà không kết quả;

c) sự chống đối sẽ không gây ra những bất ổn tệ hại hơn;

d) có hy vọng thành công với những lý do có cơ sở;

e) không thể tiên liệu hợp lý được những giải pháp nào tốt hơn" (GLCG số 2243).

Xét vì những nguy hiểm của việc chống đối bằng vũ lực, khuyến nên sử dụng đường lối "chống đối thụ động" bởi vì phù hợp hơn với các nguyên tắc luân lý và không kém hứa hẹn thành công.

III. VẤN ĐỀ THỜI SỰ CỦA CHÚNG TA.

A.- Do hiểu biết và giảng dạy khác nhau về cái gọi là 'làm chính trị', tín hữu Đức Kitô, giáo sĩ lẫn giáo dân, vẫn tranh cãi và chê nhau có thể cho đến khi Giáo hội Công giáo Việt Nam tan biến trong Giáo hội nhà nước Tàu, gia nhập Hội đồng Giám mục độc lập với Đức Thánh Cha.

Mọi thành phần Giáo hội, Giáo sĩ và Giáo dân, đều phải tham gia vào chiều kích trần thế của Giáo hội. Đó là điều chắc chắn, nhưng có nhiều cách thể khác nhau. Đặc biệt sự tham dự của người giáo dân có một hình thái thực hiện và chức vụ 'riêng rẽ và đặc biệt' theo như Công đồng Vatican II phân tích và được gọi đó là 'tính cách trần thế' cùng quả quyết: 'Tính cách trần thế là đặc tính riêng biệt của giáo dân' và 'chính đó là nơi họ được mời gọi' (Ánh Sáng Muôn Dân, số 31).

Tính cách trần thế là ở giữa trần thế, sống với đời sống của trần thế và sống cho trần thế, nghĩa là không phải sống bị lôi cuốn theo các chiều hướng xấu của trần thế, trái lại, để cải hóa trần thế theo tinh thần Đức Kitô, như Ngài đã căn dặn: «Chúng con là muối cho đời... chúng con là ánh sáng của thế gian» (Mt 5: 16).

Do đó, Giáo luật có những điều đặc biệt dành cho các Giáo sĩ:

- **Điều 285:** (1) Các giáo sĩ nên xa tránh tất cả những gì không xứng hợp

với bậc mình, theo như những qui định của luật địa phương.

(2) Giáo sĩ nên tránh tất cả những gì, cho dù không xấu xa, nhưng xa lạ không thích hợp với bậc giáo sĩ.

(3) Cấm các giáo sĩ đảm nhận những chức vụ công quyền có kèm theo việc hành sử quyền bính dân sự.

(4) Nếu không được phép của Bản quyền riêng, giáo sĩ không được nhận làm Quản lý những tài sản thuộc các giáo dân hoặc những chức vụ trần thế kèm theo nghĩa vụ phải kế toán sổ sách; cũng không được làm bảo chứng cho dù dựa vào tài sản riêng của mình nếu không tham khảo ý kiến của Bản quyền riêng; phải tránh không nên cam kết những khế ước bảo lãnh trả một món nợ mà không định rõ căn nguyên.

Điều 287: (1) Các giáo sĩ hãy tận lực cổ vũ duy trì hòa bình và hòa đồng giữa mọi người, dựa trên nền tảng công bằng.

(2) Các giáo sĩ không được tham gia tích cực vào các đảng phái chính trị, hoặc dự phần lãnh đạo trong các nghiệp đoàn, trừ khi nào, theo phán đoán của nhà chức trách có thẩm quyền của Giáo Hội, việc bảo vệ quyền lợi của Giáo Hội và cổ vũ công ích đòi hỏi như vậy.

B.- Kitô hữu có nên tham gia biểu tình công khai không?

Đức Thánh Cha Phanxicô trả lời cho chúng ta: "*Phải nói rằng các Kitô hữu nên ra đường phổ thông hơn trước, và không phải chỉ vì những gì liên quan đến họ bị đe dọa. Bất cứ khi nào những kẻ có thế lực đàn áp công lý, các Kitô hữu phải đứng hàng đầu trong số những người phản đối*".

Đức Thánh Cha thêm, đặc biệt cho giới trẻ: "*Thanh niên hãy biểu tình trên các ngã đường... Xin đừng đẩy việc đó cho những người khác, mà thanh niên cần trở thành những người chủ lực tạo ra sự thay đổi, các bạn là những người nắm giữ tương lai!*"

"Các Kitô hữu cần biểu tình (cùng với những người khác) để chống lại thái độ thù nghịch và bạo lực, những điều kiện làm việc xuống cấp, nạn xén bớt tiền lương chính đáng, hủy hoại môi trường sống, áp bức nhóm thiểu số".

"Thông thường, các Kitô hữu muốn trở thành những công dân tốt trong xã hội, do đó, họ ít có kỹ thuật phản đối ở nơi công cộng so với các nhóm chính trị cánh tả. Các Kitô hữu cần học hỏi về điều đó, để có thể tạo nên ý thức chính trị; họ cũng phải ra đường phổ để tranh đấu cho sự sống con người từ lúc thụ thai cho đến khi chết tự nhiên".

"Vì Kitô giáo trên toàn thế giới là tôn giáo chịu bị bách hại nhiều nhất, nên các Kitô hữu cũng phải đấu tranh cho quyền lợi của những Kitô hữu gặp bất lợi và bị áp bức, ví dụ đòi giữ ngày Chúa Nhật như là ngày nghỉ, và chống lại nạn phỉ báng Hội Thánh".

(Trích văn kiện DOCAT (Giáo huấn Xã hội của Giáo hội Công giáo) Giáo hoàng Phanxicô 2013).

C.- Con người có Lý trí và Tự do.

Thiên Chúa toàn năng, Đấng Tạo Hoá, với Lý trí siêu việt, đã hoàn tất tiến trình tác thành trời đất và, cuối cùng, tạo dựng nên nhân loại. Người có Tự do toàn quyền trao ban sự hiện hữu và sự sống cho con người chúng ta. Chính vì vậy, người nam và người nữ đã được dựng nên theo hình ảnh Thiên Chúa (x. St 1,26-27), được mời gọi hãy trở thành dấu chỉ hữu hình và dụng cụ hữu hiệu để tỏ lộ hành vi tặng không của Thiên Chúa khi đặt họ vào vườn để canh tác và trông coi các công trình sáng tạo khác (x. số 26 Tóm lược Học thuyết xã hội Công giáo). Vì giống Thiên Chúa, con người cũng có **Lý trí và Tự do**.

Ước mong, với Lý trí, chúng ta tìm hiểu lý do và ý nghĩa của các cuộc biểu tình vì sự tồn vong của Tổ quốc và Dân tộc. Với Tự do, chúng ta quyết định có tham gia biểu tình hay để đồng bào yêu nước bị bạo lực đánh đập và tiêu diệt.

GÓT CHÂN ASIN của Trung Hoa Cộng Sản đã lộ rõ

+++++Nguyễn Quang Dy 26-08-2018+++++

Cuộc chiến tranh thương mại Mỹ-Trung (đang leo thang) đã làm thị trường chứng khoán Trung Quốc xuống dốc, đồng NDT mất giá, xuất khẩu giảm sút, kinh tế phát triển chậm lại. Bên cạnh những hệ quả nhãn tiền đó, Trung Quốc đang bộc lộ "gót chân Asin" (Achilles' Heel), như một tiếng chuông cảnh báo làm người Trung Quốc giật mình tỉnh ngộ. Tôi tin rằng nếu Trung Quốc bị suy sụp thì không phải từ bên ngoài như Biển Đông, là nơi họ có lợi thế so sánh tương đối, mà chính từ bên trong, nơi họ dễ bị tổn thương vì "gót chân Asin".

Gót chân Asin

Cách đây hơn hai năm, khi tôi viết bài "Gót chân Asin của Trung Quốc: Cơ hội thoát Trung" (Viet-studies, 12-2-2016)(*) và bài "Nghịch lý Tập Cận Bình: Dr Jekyll or Mr Hyde" (Viet-

studies, 17-5-2016)(**), chưa ai hình dung được kết cục thế này. Tuy vẫn còn quá sớm để đánh giá và kết luận về cuộc chiến tranh thương mại (chưa có điểm dừng) nhưng sẽ quá muộn nếu không kịp thời rút ra bài học, để có đối sách thoát hiểm (trước khi quá muộn). Việt Nam cần nắm bắt cơ hội này để điều chỉnh chiến lược, đổi mới thể chế, và thoát Trung.

Trong các bài phân tích trước đây, tôi đã đề cập đến cảnh báo của các học giả hàng đầu về Trung Quốc (như Paul Krugman, David Shambaugh, Minxin Pei, Andrew Nathan). Về cơ bản, họ đều cho rằng Trung Quốc có nhiều vấn đề nghiêm trọng, và không mạnh như người ta tưởng. Trung Quốc có dấu hiệu sắp đổ vỡ, nhưng chưa biết khi nào. Chiến tranh thương mại Mỹ-Trung là một bước ngoặt mới, làm bộc lộ "gót chân A-sin" như mở cái "hộp Pandora", với những tử huyệt mà trước đây người ta mới đồn đoán, nhưng nay thành sự thật.

Cách đây 5 năm, Paul Krugman (một chuyên gia kinh tế hàng đầu, được giải Nobel) đã nhận định rằng "Trung Quốc đang có vấn đề lớn" (China is in big trouble) vì mô hình phát triển của họ đã kích đường, đang đụng phải bức tường lớn. Vấn đề chưa biết rõ là bao giờ Trung Quốc sẽ suy sụp (*Hitting China's Wall*, Paul Krugman, NYT, July 18, 2013).

Cách đây 3 năm, David Shambaugh (một học giả hàng đầu về

Trung Quốc) cũng nhận định tương tự: "Trung Quốc sắp đổ vỡ" (crack up). Theo Shambaugh, "màn chót của Trung Quốc đã điểm, các biện pháp cứng rắn của Tập Cận Bình chỉ làm Trung Quốc tiến gần hơn đến chỗ đổ vỡ (breaking point)" (*The Coming Chinese Crackup*, WSJ, March 6, 2015).

Gần đây, trong một bài phân tích mới, Minxin Pei (một chuyên gia hàng đầu về Trung Quốc) cũng nhận định rằng chiến tranh thương mại Mỹ-Trung đang làm Trung Quốc bộc lộ các mặt yếu kém như "một người khổng lồ chân bằng đất sét" (as a giant with feet of clay) (*China's Summer of Discontent*, Minxin Pei, Project Syndicate, August 2, 2018).

Biết mình biết người

Trong binh pháp, Tôn Tử từng răn

"biết mình biết người, trăm trận trăm thắng". Nhưng những gì vừa diễn ra giữa Mỹ và Trung Quốc đã làm bộc lộ một thực tế khó phủ nhận là Bắc Kinh không biết mình biết người. Hay nói cách khác đó là "ngộ nhận chiến lược". Bắc Kinh đã đánh giá thấp Trump, tưởng ông là "Tổng thống con buôn" (dealer) nên chắc chỉ dọa già để đàm phán, chứ không dám đánh thuê thật. Vì vậy, khi Trump tuyên chiến và ra đòn quyết liệt, Bắc Kinh đã bị bất ngờ (caught off guard) và đối phó bị động và lúng túng.

Gần đây, khi các chuyên gia của Stratfor (một tổ chức nghiên cứu chiến lược) đến Trung Quốc, họ cảm thấy có sự bất ổn (uncertainty). Người Trung Quốc không còn nhắc đến "Made-in-China 2025" như trước, như có một cuộc "rút lui chiến lược" (tuy đã quá muộn). Cuộc chiến thương mại với Mỹ làm Bắc Kinh đau đầu, và nổ ra tranh luận về chính sách (đã bộc lộ sai lầm), về vị thế của Tập Cận Bình (đang bị nội bộ chỉ trích), về vai trò và tương lai của các cổ vấn chủ chốt liên quan đến Mỹ, như Vương Kỳ Sơn (Wang Qishan) Phó chủ tịch nước, là cánh tay phải của Tập, và Lưu Hạc (Liu He) Phó thủ tướng, phụ trách đàm phán với Mỹ. Nếu Trung Quốc bị thất thế và thua cuộc thì sự nghiệp chính trị của họ cũng bị tổn thương.

Nay Tập Cận Bình nắm quyền lực tuyệt đối, như "Chủ tịch Mọi thứ" (Chairman of Everything) hay "Hoàng đế Đỏ" (Red Emperor). Xung quanh Tập không thiếu người tài, nhưng thể chế độc tài và tệ "sùng bái cá nhân" đang làm thui chột sáng tạo và vô hiệu hóa tài năng, vì vua không chịu lắng nghe, hoặc các quan không dám nói thật. Đó chính là nghịch lý Tập Cận Bình và "gót chân Asin" của Trung Quốc (và một số nước khác). Muốn khắc phục vấn nạn đó, phải thay đổi thể chế, vì chỉ thay người (như thay áo) sẽ không giải quyết được vấn đề. Einstein đã từng nói: "Không thể giải quyết được vấn đề bằng chính tư duy đã tạo ra nó".

Trung Quốc đã đi quá xa với tham vọng bành trướng ra toàn cầu để thách thức Mỹ. Tuy đã quá muộn để quay lại theo lời răn của Đặng Tiểu Bình là "giấu mình chờ thời", nhưng "muộn còn hơn không". Lúc này, dù Tập Cận Bình vẫn có thể tránh né được chỉ trích trực tiếp, nhưng chắc không tránh né được mãi. Các quyết định của Tập ẩn tàng rủi ro, vì ngộ nhận hoặc do "hệ quả không định trước" (unintended consequences), đang làm suy yếu quyền lực. Các quyết sách của Tập về kinh tế, đối

ngoại, và quân sự đang chịu sức ép lớn của dư luận trong và ngoài nước, vì những ngộ nhận và nghịch lý đang làm Trung Quốc dễ bị tổn thương.

Trong khi chính quyền Trump điều chỉnh chiến lược để ngăn chặn Trung Quốc trở dậy thách thức Mỹ, Bắc Kinh vẫn ngộ nhận và coi thường (như dưới thời Obama). Vì vậy, khi Trump chuyển sang tấn công, Bắc Kinh đã sa vào thế bị động và thiếu chuẩn bị để đối phó. Trong khi Bắc Kinh đang tái cấu trúc nền kinh tế (để giảm núi nợ khổng lồ) nên dễ bị tổn thương như “rắn đang lột xác”, bộ máy tuyên truyền vẫn hùng hổ thách thức Mỹ. Nếu chiến tranh thương mại leo thang (như dự báo), Trung Quốc chắc càng bất ổn về kinh tế, và Tập càng bị thách thức nhiều hơn về chính trị. Nay dù Bắc Kinh có muốn xuống thang hay “rút lui chiến lược” cũng khó vì họ đã đi quá xa (*Xi Jinping's Path for China, Stratfor, August 10, 2018*).

Cao Biền dậy non

Trong bối cảnh Lưu Hạc thất bại (6/2018) không ngăn được Mỹ quyết định đánh thuế 34 tỷ USD, nhiều người kỳ vọng Vương Kỳ Sơn sẽ vào cuộc như “người chữa cháy số một” (fire fighter in chief). Tuy chưa rõ Vương Kỳ Sơn thực sự không dính líu sâu vào quan hệ với Mỹ, hay ông cố tránh xa quan hệ Mỹ-Trung đang xấu đi, nhưng chắc Vương không tham gia vào lúc này vì Mỹ tiếp tục đánh thuế cao hơn, ông sợ bị mất mặt. Nếu Lưu Hạc đã bị bỏng bởi đám cháy, Vương Kỳ Sơn có thể bị bỏng còn nặng hơn. Tuy Vương không tham gia lúc này là “dấu hiệu xấu trong quan hệ Mỹ-Trung”, nhưng ông có thể là lá bài chiến lược để dành (cho nước cờ cuối). Đến nay, Bắc Kinh vẫn chưa thực sự biết Washington muốn gì, vì các quan chức Mỹ tham gia đàm phán chia rẽ sâu sắc, nên không có tiếng nói chung (reneging on one's words). (*China-US trade war: Vice-President Wang Qishan 'the firefighter' might not be sent to front line, Shi Jiangtao, South China Morning Post, August 22, 2018*).

Nhưng Vương Hồ Ninh (Wang Huning) lại là câu chuyện khác. Ông được coi là “quốc sư” vì phục vụ ba đời Tổng Bí thư, là bộ óc đằng sau các chủ thuyết qua từng giai đoạn: Giang Trạch Dân với thuyết “Ba Đại diện”, Hồ Cẩm Đào với thuyết “Xã hội Khá giả”, và Tập Cận Bình với thuyết “Giấc mộng Trung Hoa”. Tại Đại hội 19, Vương được Tập đưa vào Thường vụ Bộ Chính trị, phụ trách tuyên truyền (thay Lưu Vân Sơn). Mô

hình chuyên chế có sức sống (authoritarian resilience) đã phát huy hiệu quả (sau Thiên An Môn). Nhưng khi mô hình “chuyên chế tập thể” biến thành “chuyên chế cá nhân”, khoác cái áo tư bản nhà nước với “đặc sắc Trung Quốc”, nó đã bộc lộ “gót chân Asin” khi bị Mỹ tấn công. Gần đây, Vương không xuất hiện, làm dấy lên tin đồn là Vương đã thất sủng vì chủ trương tuyên truyền phản tác dụng.

Thời xưa, Tào Tháo đã để lại một câu nổi tiếng: “Ta thà phụ người còn hơn để người phụ ta”. Thời nay, Đặng Tiểu Bình cũng quyền biến không kém, khi trở mặt thí Triệu Tử Dương (là đệ tử của mình chủ trương cải cách ôn hòa) và ủng hộ phe cực đoan xuống tay đàn áp đẫm máu sinh viên tại quảng trường Thiên An Môn. Tuy buộc phải nhúng tay vào chàm để giữ quyền lực, nhưng Đặng có lý khi để lại mấy lời răn nổi tiếng: “giấu mình chờ thời”, “quyết không đi đầu”, “lãnh đạo tập thể” và “mèo trắng mèo đen miễn là bắt được chuột”.

Nhưng đáng tiếc là Tập Cận Bình đã làm ngược lại các lời răn của Đặng Tiểu Bình, vì chủ quan tin rằng đã đến lúc Trung Quốc không cần giấu mình, sẵn sàng đi đầu, tập trung quyền lực tuyệt đối để trở thành độc tài và “sùng bái cá nhân” như thời Mao Trạch Đông. Sau Đại hội 19, Tập còn thay đổi Hiến pháp để lãnh đạo suốt đời (như một Hoàng đế Trung Hoa). Đó là một nghịch lý, không chứng tỏ sức mạnh mà là điểm yếu như “Cao Biền dậy non”. Đây là một cuộc cách mạng lộn ngược trở về quá khứ (chẳng khác gì cách mạng Hồi giáo Iran).

Cục diện tứ giác thương mại quốc tế Mỹ-Trung-Nhật-EU bắt đầu suy sụp với tiếng chuông báo động của WTO, mở ra một giai đoạn mới của trật tự kinh tế quốc tế, trong đó Trung Quốc đang bị các cường quốc khác cô lập. Lý Khắc Cường đã đề nghị hợp tác với EU để chống lại Mỹ, nhưng đã bị EU từ chối. Trong khoảng hai tháng qua, đồng tiền NDT đã liên tục mất giá trong khi đồng USD vẫn đang mạnh lên. Nhưng điều làm cho Bắc Kinh lo ngại nhất là các doanh nghiệp nước ngoài sẽ rút vốn ồ ạt ra khỏi Trung Quốc, làm cho dự trữ ngoại hối của Trung Quốc tiếp tục giảm mạnh. Trong hơn 3.000 tỷ USD dự trữ ngoại hối hiện nay, dự trữ ngoại hối khả dụng không đến 50%, trong khi nợ nước ngoài khoảng 1.800 tỷ USD.

Lợi bất cập hại

Lãnh đạo Trung Quốc đã chủ quan tưởng rằng họ có thể thắng cuộc khi đối đầu thương mại với Mỹ (trade standoff). Bắc Kinh tưởng

Washington sẽ bị mắc kẹt trong cuộc chiến thương mại vì chịu sức ép của cử tri Mỹ đang bị thua thiệt do thương mại bị đình đốn. Trên thực tế, Bắc Kinh dễ bị tổn thương hơn, vì họ cần duy trì tăng trưởng kinh tế để có chính danh quyền lực, và luôn bị ám ảnh bởi bất ổn xã hội. Trong khi Bắc Kinh tăng cường bịt miệng những người bất đồng chính kiến, thì họ cũng bịt luôn những “thông tin trái chiều” (nhưng là sự thật cần biết). Việc Tập nắm quyền lãnh đạo độc tôn đã gây trở ngại cho việc hoạch định chính sách hiệu quả khi các quan chức không dám nói thật, đùn đẩy trách nhiệm ra quyết sách cho lãnh đạo, và thi hành mệnh lệnh một cách thụ động và máy móc (dù hệ quả tốt hay xấu).

Nếu chiến tranh thương mại tiếp tục leo thang (như dự báo) sẽ dẫn đến những hệ quả khôn lường. Lòng tin của dân chúng vào nền kinh tế sẽ bị suy sụp, làm cho đất nước đứng trước các thách thức mới còn nghiêm trọng hơn nhiều so với xuất khẩu bị giảm sút. Theo quy luật, chiến tranh thương mại thường kéo theo chiến tranh tiền tệ. Lúc đó, không chỉ đồng tiền NDT sẽ tiếp tục phá giá, dẫn đến suy thoái, mà dòng vốn sẽ tháo chạy khỏi Trung Quốc, bắt chập các biện pháp kiểm soát, dẫn đến các hệ quả còn lớn hơn cả tài chính và kinh tế.

Một biện pháp truyền thống là bán nợ để đối phó với đòn trừng phạt thuế quan trong đối đầu thương mại. Tháng 4-2018, Nga đã quyết định bán 84% số công trái Chính phủ Mỹ (US Treasury bonds) mà Nga đang nắm (trị giá 81 tỷ USD), để trả đũa và đối phó với Mỹ đánh thuế các hàng hóa của Nga (như thép). Quyết định này tưởng sẽ tác động đến thị trường và kinh tế Mỹ, nhưng lãi suất công trái 10 năm của Mỹ vẫn giữ ở mức 3%. Số công trái trị giá 81 tỷ USD mà Nga bán ra chỉ như muối bỏ biển, so với tổng số công trái Mỹ trị giá 21.000 tỷ USD.

Trung Quốc là nước chủ nợ lớn nhất của Mỹ, trong đó có 1.200 tỷ USD công trái (Treasury bonds), bằng 6% tổng số nợ (gấp 10 lần Nga). Nếu Bắc Kinh bán số công trái Chính phủ Mỹ (như Nga) sẽ là một quả bom kích hoạt cuộc chiến tiền tệ, tác động đến thị trường tài chính Mỹ và toàn cầu. Đó sẽ là một cuộc chiến hủy diệt lẫn nhau (mutually assured destruction), nên ít có khả năng Tập Cận Bình sẽ trả đũa bằng “quả bom công trái Mỹ” (như dự đoán). Theo một tài liệu nghiên cứu của Bộ Quốc phòng Mỹ (năm 2012), về mối đe dọa đối với an ninh quốc gia của Mỹ vì Trung Quốc

mua quá nhiều công trái, đã kết luận rằng Trung Quốc không thể đem công trái Mỹ ra bán hàng loạt, vì Trung Quốc sẽ là bên thiệt hại nhiều hơn.

Song song với chiến tranh thương mại (đang leo thang), ngày 13-8-2018, Tổng thống Trump đã ký “Luật Chuẩn chi Quốc phòng cho năm tài chính 2019” (NDAA) được Quốc hội thông qua (1-8-2018) phê chuẩn ngân sách quốc phòng 716,3 tỷ USD (tăng 16 tỷ USD so với năm trước). NDAA nhằm ngăn chặn: (1) các hoạt động xâm chiếm lãnh thổ biển đảo của Trung Quốc trong vùng biển Đông Nam Á; (2) các hoạt động gián điệp của Trung Quốc chống lại Mỹ và quốc tế; (3) các kế hoạch của Trung Quốc nhằm làm suy yếu Mỹ. Quốc hội nhấn mạnh “cạnh tranh chiến lược lâu dài với Trung Quốc là ưu tiên chính của Mỹ”. NDAA cũng kêu gọi “xác định lại, mở rộng và kéo dài” (redesignation, expansion, and extension) Sáng kiến Hàng hải Đông Nam Á (*With a wary eye on China's maritime expansion the US is switching up gear in the Indo Pacific*, Emanuele Scimia, *South China Morning Post*, August 23, 2018).

Trí thức trời dậy

Theo các nguồn tin từ Trung Quốc, gần đây có một số sự kiện đáng chú ý: Giáo sư Hồ An Cương (Đại học Thanh Hoa) bị phê phán kịch liệt là tác giả thuyết “Trung Quốc đã vượt Mỹ”; Bộ phim “Amazing China” bị ngừng phát hành, sau mấy tháng gây sốt dư luận; Báo chí Trung Quốc được chỉ đạo không còn nhắc đến kế hoạch “Made in China 2025”.

Ông Hồ An Cương đang bị dư luận Trung Quốc phê phán, coi lý thuyết của ông là thủ phạm và nguyên nhân trực tiếp làm Trump nổi giận, gây ra cuộc Chiến tranh thương mại với Trung Quốc. Trong một báo cáo (năm 2016) Hồ An Cương khẳng định Trung Quốc đã trở thành nước chế tạo lớn nhất thế giới, nước xuất nhập khẩu nhiều nhất và thực thể kinh tế lớn nhất thế giới. Trong một báo cáo khác (tháng 4-2017) ông kết luận: “Trung Quốc đã bước vào thời kỳ đuổi kịp và vượt qua toàn diện nước Mỹ, trong đó thực lực kinh tế đã vượt Mỹ năm 2013, khoa học kỹ thuật đã vượt Mỹ năm 2015, sức mạnh quốc gia tổng hợp đã vượt Mỹ năm 2012. Đến năm 2016, ba thực lực trên so với Mỹ đã lớn gấp 1,15 lần về kinh tế, gấp 1,31 lần về khoa học kỹ thuật và 1,36 lần về sức mạnh quốc gia tổng hợp, nên Trung Quốc đứng đầu thế giới!”.

Gần đây, 27 học giả, nhà nghiên cứu, và cựu sinh viên Đại học Thanh

Hoa đã ký tên vào một lá đơn yêu cầu Đại học Thanh Hoa cách chức Viện trưởng và tước bỏ học hàm Giáo sư của Hồ An Cương. Sau đó, lá đơn này đã được 1.000 cựu sinh viên của trường đại học danh tiếng này hưởng ứng ký tên. Nội dung lá đơn tố cáo các nghiên cứu của Hồ An Cương đi ngược lại những kiến thức thông thường, đề ra cái gọi là “báo cáo học thuật về sức mạnh quốc gia tổng hợp của Trung Quốc đã vượt Mỹ”. Họ cho rằng Hồ An Cương không chỉ làm ô danh Trường Đại học Thanh Hoa mà về lâu dài còn làm hại đất nước và nhân dân Trung Quốc.

Một sự kiện khác đáng chú ý là Giáo sư Tôn Lập Bình (Đại học Thanh Hoa) đã viết bài trên mạng Weibo (được lan truyền khắp cả nước), chỉ trích các hoạt động tuyên truyền nói trên là “vừa gây tai họa cho quốc gia, vừa mang tai ương cho nhân dân”. Theo ông, các trường đại học danh tiếng (Ivy League) và các cơ quan nghiên cứu hàng đầu của Mỹ đã hội tụ được các nhân tài giỏi nhất toàn cầu, kiên trì nghiên cứu cơ bản suốt mấy chục năm nay, trong khi Trung Quốc chỉ mới trỗi dậy trong một thời gian ngắn, nên đừng mong đuổi kịp Mỹ. Ông cảnh báo nếu người Trung Quốc suốt ngày tung hô kế hoạch “Made in China 2025”, và bộ phim “Amazing China”, là “Đại quốc Trọng khí” (vật quý, quan trọng của nước lớn) thì chẳng khác gì “gỗ thanh la và đánh trống lôi người khác tỉnh dậy, để tìm cách kiềm chế chúng ta”.

Ông Long Vĩnh Đồ (cựu Bộ trưởng Bộ Ngoại thương Trung Quốc) cũng phê phán quan điểm của ông Hồ An Cương về “Trung Quốc đã vượt Mỹ về ba thực lực”. Ông Long viết: “Mới đây, một báo cáo kết quả nghiên cứu của Viện trưởng Hồ An Cương ở Đại học Thanh Hoa cho rằng 6 thực lực phát triển của Trung Quốc (kinh tế, khoa học kỹ thuật, sức mạnh tổng hợp, quốc phòng, ảnh hưởng quốc tế và văn hóa mềm) đều đã bước vào thời kỳ đuổi kịp và vượt Mỹ toàn diện, trong đó 3 thực lực đầu đã vượt Mỹ”. Theo ông, từ trước đến nay, Trung Quốc chưa bao giờ coi thực lực kinh tế vượt Mỹ là tiền đề để xử lý quan hệ với Mỹ. Về thực lực phát triển, tổ chức con người, hay sức mạnh tổng hợp quốc gia đều còn khoảng cách rất xa so với người Mỹ. Nhưng ông Hồ An Cương đã làm lãnh đạo và xã hội Trung Quốc lầm lẫn.

Tuyên truyền ra sao

Trên *Nhân dân Nhật báo* (2-7-2018) có bài “Bàn về trào lưu thổi phồng tự đại”, cũng chỉ trích “cách nói

3 thực lực của Trung Quốc đã đuổi kịp và vượt Mỹ”. Bài báo phê phán một số bài viết tung hô “Trung Quốc đã dẫn đầu thế giới về một số lĩnh vực, ai cũng khâm phục”, và “Trung Quốc hiện là nền kinh tế số 1 thế giới”, hoặc “Mỹ đã sợ chúng ta, Nhật cũng sợ, và châu Âu hồi hận”. Những bài báo đó đã kích động tinh thần dân tộc cực đoan, làm nhiều người tự cao tự đại, xã hội sa đà vào thông tin sai lệch, vô tình cổ súy cho tư tưởng dân túy.

Sau khi nổ ra chiến tranh thương mại Mỹ-Trung, “Sự kiện ZTE” bị Mỹ trừng phạt vì lấy cắp công nghệ Mỹ, trở thành một liều thuốc tỉnh ngủ, làm người Trung Quốc giật mình. Nhiều chuyên gia Trung Quốc lên tiếng cảnh báo cái gọi là “thành tựu trong lĩnh vực công nghệ cao” của Trung Quốc không đúng như tuyên truyền. Trong khi Bộ Thương mại Mỹ tuyên bố cấm các công ty Mỹ trong vòng 7 năm không được bán linh kiện/cấu kiện cho công ty ZTE để phát triển công nghệ 5G cho điện thoại thông minh, làm ZTE đối mặt nguy cơ phá sản, bộ phim “Amazing China” lại tung hô công nghệ cao Trung Quốc, với nhiều tình tiết có thể làm bằng chứng Trung Quốc đã lấy cắp, dùng trộm và cưỡng bức chuyển giao công nghệ, làm các công ty công nghệ khác (như Huawei và Alibaba) lo ngại sẽ là nạn nhân tiếp theo (như ZTE).

Bộ phim “Amazing China” tràn ngập những hình ảnh về các “kỳ tích vượt bậc, gây nức lòng người” trong lĩnh vực khoa học công nghệ (như máy bay tàng hình J-20, tàu sân bay Liêu Ninh, cầu lớn vượt biển nổi Hongkong với Ma Cao). Xuyên suốt bộ phim là những lời ca ngợi sức mạnh Trung Quốc, bừng bừng khí thế yêu nước và lòng tự hào dân tộc. Phim được mô tả là “tác phẩm truyền đi sức mạnh Trung Quốc” gây cơn sốt cả trong nước và ngoài nước. Nhưng đến ngày 19-4-2018, bộ phim đó đột nhiên được thông báo rút khỏi hệ thống các rạp, và gỡ khỏi các trang phim trực tuyến, theo chỉ thị của Ban Tuyên truyền Trung ương.

Theo Tân Hoa Xã, ngày 25-7-2018, Tưởng Kiến Quốc (Phó ban Tuyên truyền TW) đã đột ngột bị cách chức, và ngày 30-7-2018, Lỗ Vỹ (Phó Ban Tuyên truyền TW), đã bị Tòa án đưa ra xét xử. Ủy ban Kiểm tra kỷ luật TW đã buộc tội ông với những lời lẽ nặng nề, như là người khởi xướng trào lưu sùng bái cá nhân và lừa dối lãnh đạo. Nhiều người cho rằng việc chỉnh lý công tác tuyên truyền phản ánh tình trạng Trung Quốc bị đòn đau trong Chiến tranh thương mại. Sai

lầm về tuyên truyền dường như đã làm cho lãnh đạo bị bắt ngờ (caught off guard), nay họ nhận ra thì đã quá muộn. Công tác tuyên truyền gắn với Tập Cận Bình, tuy vị thế chưa bị suy yếu, nhưng khả năng kiểm soát quyền lực chắc bị giảm sút (*Trumps trade war is rattling China's leaders*, Keith Bradsher & Steven Lee Myers, NYT, August 14, 2018).

Trong nghiên cứu người ta phải dựa trên sự thật, nhưng trong tuyên truyền người ta có thể dựa vào “một nửa sự thật” (half truth) hay “sự thật khác” (alternative facts), thậm chí “tin vọt” (fake news) để đạt mục đích. Nghiên cứu và tuyên truyền tồn tại song song nên dễ làm người ta ngộ nhận và nhầm lẫn. Joseph Goebbels (Bộ trưởng Tuyên truyền Đức) từng nói: “Nói dối một lần chỉ là nói dối, nhưng nói dối một ngàn lần sẽ thành sự thật” (a lie told once remains a lie, but a lie told a thousand times becomes the truth). Sử gia Yuval Harari gọi xã hội loài người là “hậu sự thật” (post-truth) và cho rằng fake news đã tồn tại từ lâu trước Facebook. (*Humans are a post-truth species*, Yuval Noah Harari, the Guardian, August 5, 2018).

Ngộ nhận và nhầm lẫn giữa nghiên cứu và tuyên truyền có thể gây tai họa. Điều đó thường xảy ra dưới chế độ chuyên chế khi vua không chịu lắng nghe sự thật và các quan không dám nói ra sự thật (vì sợ trái ý vua). Nó không chỉ xảy ra trong lịch sử, mà đang xảy ra tại Bắc Kinh (và một số nơi khác). Nhiều người đã nhận ra lãnh đạo Trung Quốc vừa qua bị bắt ngờ và bị động đối phó với Mỹ trong cuộc chiến thương mại, vì họ đã ngộ nhận và nhầm lẫn lớn (hay còn gọi là “ngộ nhận chiến lược”). Không phải vì Trung Quốc thiếu người tài để đối phó với Mỹ, mà họ đã bị thể chế làm cho thui chột hoặc vô hiệu hóa. Muốn khắc phục vấn nạn này phải thay đổi thể chế, vì chỉ thay người (như thay áo) không thể giải quyết được vấn đề.

Thoát Trung thế nào

Trong khu vực, xu hướng “thoát Trung” và “theo Trung” xảy ra đồng thời, phản ánh sự phân hóa của các nước (như ASEAN) dưới tác động của Trung Quốc đang trỗi dậy, muốn thao túng khu vực này và Biển Đông (như cái ao riêng của họ). Miến Điện là một trường hợp điển hình đã dám “tái cân bằng” (rebalance) quan hệ với Trung Quốc. Nói cách khác, đó là quá trình “thoát Trung”, để tránh bị “Hán hóa” (cinicization) về kinh tế và chính trị thông qua “bẫy nợ” (debt trap). “Tái cân bằng” hay “thoát

Trung” không có nghĩa là bài Trung hay chống Trung Quốc, vì đó là một cường quốc (láng giềng), có một nền văn hóa vĩ đại.

Quá trình “tái cân bằng” tại Miến Điện không phải ngẫu nhiên, mà do mấy thập kỷ kinh nghiệm quan hệ Miến-Trung làm người Miến tỉnh ngộ, buộc phải đảo ngược (push back), tuy họ vẫn phải giữ quan hệ tốt với Trung Quốc. Nay quá trình đó đang lặp lại tại Triều Tiên sau cấp cao Liên Triều và Mỹ-Triều, tại Malaysia sau khi Mahathir Mohamad thắng Najib Razak và lên làm Thủ tướng, và sẽ diễn ra tại các nước khác như một xu hướng mới. Trong khi quá trình “theo Trung” (như Cambodia, Lào, Thailand, Philippines) là do hoàn cảnh, và có thể đảo ngược, thì quá trình “thoát Trung” hầu như không thể đảo ngược (irreversible).

Một số học giả và nhà báo thiếu phê phán (uncritically) thường có quan điểm thân Trung Quốc, do thấy đầu tư và ảnh hưởng của Bắc Kinh ngày càng tăng trong khu vực. Nhưng đầu tư của Trung Quốc trong mấy năm qua đã dẫn đến phản ứng của dân chúng (public backlash) làm quan hệ song phương dễ đổ vỡ (fragile). Tại Malaysia, Thủ tướng mới Mahathir Mohamad (93 tuổi) đang tái cân bằng (rebalance) quan hệ với Trung Quốc như một ưu tiên hàng đầu. Ông đã quyết hủy hai dự án lớn là tuyến đường sắt East Coast Rail Link (trị giá 20 tỷ USD) và đường ống dẫn khí Sabah Gas Pipeline (trị giá hơn 2 tỷ USD). Đây là một phép thử (litmus test) để xem Trung Quốc có mềm dẻo để tái cấu trúc quan hệ trong tương lai hay không.

Tuy Thủ tướng Mahathir công khai chỉ trích quan hệ Trung-Mỹ dưới thời Razak, nhưng trong chuyến thăm Trung Quốc (18-22/8/2018), ông đã khéo léo tránh đổ lỗi cho Trung Quốc, mà đổ trách nhiệm cho người tiền nhiệm là Rajib Razak. Trong cuộc họp báo tại Bắc Kinh, Mahathir nói rõ: “Chúng tôi luôn ghi nhớ trình độ phát triển của các nước không giống nhau... Chúng tôi không muốn có tình trạng chủ nghĩa thực dân kiểu mới vì các nước nghèo không thể cạnh tranh với các nước giàu. Vì vậy chúng tôi cần thương mại công bằng”.

Tuy quyết định của ông Mahathir là một thất bại lớn (big blow) cho kế hoạch “Vành đai & Con đường” của Trung Quốc tại khu vực, nhưng Tập Cận Bình vẫn phải vui vẻ chấp nhận và tuyên bố “hài lòng sâu sắc” (deeply satisfied) với chuyến thăm của Thủ tướng Mahathir. Sau khi lên cầm

quyền, ông Mahathir đã quyết đảo ngược các chính sách của Rajib Razak đã làm Malaysia nợ gần 250 tỷ USD do ký nhiều dự án bất lợi và vay Bắc Kinh hàng tỷ USD để cứu quỹ đầu tư nhà nước khỏi phá sản (*Malaysia cancels two big Chinese projects, fearing they will bankrupt the country*, Amada Erickson, Washington Post, August 21, 2018).

Tại Philippines, phản ứng trái chiều của dân chúng sẽ xảy ra khi làn gió chính trị đổi chiều, hoặc khi sức khỏe của Tổng thống có vấn đề. Duterte có lần thú nhận ông là “Tổng thống vịt què” (lame duck president) và “sẵn sàng từ chức” nếu quân đội và cảnh sát tìm được người thay thế. Lào và Campuchia cũng không phải ngoại lệ. Lào đang sa vào “bẫy nợ” của Trung Quốc, với dự án đường sắt cao tốc (trị giá 6 tỷ USD). Tại Campuchia, ngày càng nhiều người bất bình vì Hun Sen cho Trung Quốc thuê cảng Sihanoukville and Koh Kong 99 năm, và một diện tích chiếm 20% bờ biển nước này. Tuy Hun Sen đàn áp đảng đối lập và công khai thân Trung Quốc, nhưng con trai Hun Sen lại học West Point (chứ không phải Thanh Hoa).

Đa dạng hóa quan hệ

Theo *New York Times*, các nước châu Á buôn bán với Trung Quốc nhiều hơn với Mỹ (thường với tỷ lệ “hai trên một”). IMF dự báo Trung Quốc có thể trở thành cường quốc kinh tế số một thế giới vào năm 2030. Theo NDS, “Trung Quốc muốn gạt Mỹ khỏi khu vực Indo-Pacific, mở rộng phạm vi mô hình kinh tế nhà nước, và lập lại trật tự khu vực có lợi cho họ... Cạnh tranh kiểu chiến tranh lạnh thường không thấy sự chênh lệch (imbalance) về vùng ảnh hưởng của Mỹ và Trung Quốc tại khu vực. Đây là hệ quả do Mỹ đã lỡ bước (missteps) và do chính sách tùy tiện (ad hoc) dựa trên quan hệ song phương của Trump tại Đông Nam Á (*Does China really dominate Southeast Asia?* David Hunt, Asia Times, August 23, 2018).

Theo CNBC (23-8-2018), cuộc chiến thương mại Mỹ-Trung đang leo thang tiếp tục “ăn miếng trả miếng”, đánh thuế 25% số hàng hóa của nhau trị giá 16 tỷ USD, đưa tổng số lên 50 tỷ USD (giai đoạn một, từ 6-7-2018), bất chấp đàm phán đang diễn ra (ở cấp Thứ trưởng). Nếu đàm phán lần trước (6-2018) ở cấp Bộ trưởng (với Phó thủ tướng Lưu Hạc) đã thất bại, đàm phán lần này càng khó thành công. Trump nói ông “không hy vọng nhiều vào đàm phán”. Có nhiều khả năng Mỹ sẽ tiếp tục đánh thuế trị giá

200 tỷ USD (giai đoạn hai, từ 9-2018).

Nếu Trung Quốc vẫn không chịu thay đổi, Trump dọa sẽ đánh thuế trị giá hơn 500 tỷ USD (giai đoạn ba) trên toàn bộ hàng Trung Quốc nhập vào Mỹ năm 2017. Theo Wilbur Ross (Bộ trưởng Thương mại Mỹ): "Họ sẽ không chịu thua một cách dễ dàng. Dĩ nhiên họ sẽ trả đũa đôi chút, nhưng cuối cùng, chúng ta có nhiều đạn hơn họ. Họ biết điều đó. Nền kinh tế của chúng ta mạnh hơn nhiều so với Trung Quốc, họ cũng biết điều đó" (CNBC, 23-8-2018).

Theo một báo cáo của Hội đồng Quan hệ Đối ngoại (Council on Foreign Relations), tuy Mỹ vẫn là đồng minh chính về an ninh của các nước khu vực, nhưng cuộc chiến tranh thương mại Mỹ-Trung đang gia tăng, càng thúc đẩy các nước Đông Nam Á đa dạng hóa quan hệ đối tác chiến lược vượt ra khỏi quỹ đạo với Bắc Kinh hay Washington. Tại Malaysia, sau khi lên cầm quyền, Mahathir quyết định đi thăm Tokyo (chứ không phải Bắc Kinh hay Washington), trong chuyến thăm nước ngoài đầu tiên của mình. Mahathir có thể quay lại chính sách "Hướng Đông" (Look East), vì ông tin rằng Nhật Bản có vai trò quan trọng hơn tại khu vực này. Đó là quan điểm được nhiều nước khác trong khu vực này chia sẻ (trong đó có Việt Nam).

Quá trình Hán hóa là chiến lược của Trung Quốc bành trướng ảnh hưởng ra toàn cầu, nhằm cạnh tranh với Mỹ sau khi trở dậy thành cường quốc kinh tế thứ hai thế giới, thông qua cho vay, đầu tư, xây dựng hạ tầng (theo sáng kiến "Vành đai & Con đường") và dùng ảnh hưởng văn hóa tư tưởng (như Viện Khổng Tử và "Charm Offensive"). Đó là một loại chủ nghĩa thực dân mới (neo-colonization) dùng "bẫy nợ" thay "ngoại giao pháo hạm", thường dễ thành công tại các nước có thể chế tương đồng (như độc tài, tham nhũng), nhưng về lâu dài sẽ phản tác dụng khi chủ nghĩa dân tộc và xu hướng dân chủ hóa tại các nước đó trở dậy để "thoát Trung", chống lại sự nô dịch kinh tế và văn hóa (economic and cultural coercion).

Tham vọng Hán hóa nhằm nô dịch về kinh tế và văn hóa có thể thành công tại một số nước, nhưng thực tế chứng tỏ đó là một con dao hai lưỡi, có thể trở thành "gót chân Asin" của Trung Quốc trong quan hệ quốc tế, khi Mỹ triển khai chiến tranh thương mại và chiến lược quốc phòng (NDS) nhằm ngăn chặn Trung Quốc. Xu hướng dân chủ hóa và "thoát Trung" theo chủ nghĩa dân tộc tại khu vực sẽ

làm Trung Quốc bị cô lập. Những gì đang diễn ra sẽ làm người Trung Quốc giật mình tỉnh ngộ vì họ đã "ngộ nhận chiến lược". Đó là một bài học lớn không chỉ cho người Trung Quốc, mà còn cho các quốc gia khác chưa tỉnh ngộ.

Lời cuối

Gần đây, Patrick Cronin (senior advisor, Center for New American Security) đã đưa ra một khái niệm mới để chỉ hành động của Trung Quốc tại Biển Đông là "insurgency" (bạo động). Theo Cronin, luật pháp quốc tế trên biển có đứng vững được hay không còn phụ thuộc vào lòng tin của người dân được tự do đi lại như thế nào và tới đâu mà người ta muốn trong phạm vi quyền hạn của họ theo luật quốc tế. Mỹ phải tư duy và hành động như "counterinsurgent" (chống bạo động) trên Biển Đông, để phát huy ảnh hưởng của mình trước Trung Quốc là "insurgent" (kẻ gây bạo động) để bảo vệ sự có mặt thường xuyên và liên tục của tàu bè dân sự tại khu vực này (*China is waging a Maritime insurgency in the South China Sea. It's time for the United States to counter it*, Patrick Cronin, *National Interest*, August 6, 2018).

Theo Cronin, Việt Nam là một đồng minh chủ chốt (key ally) của Mỹ tại khu vực, trong khi Mỹ ủng hộ chủ quyền các nước tại Biển Đông, cung cấp nhiều vũ khí, và coi việc ngăn chặn Trung Quốc là mục tiêu chính. Gần đây, các quan chức cấp cao Mỹ đến thăm Việt Nam ngày càng nhiều, như Ngoại trưởng Mike Pompeo (cũng như Rex Tillerson), Bộ trưởng Quốc phòng Jim Mattis, và Tổng thống Trump (11-2017). Việt Nam vẫn thân thiện với Mỹ và lập trường này chắc không thay đổi... Đáng chú ý là gần đây đã nổ ra nhiều cuộc biểu tình tại Việt Nam để phản đối Luật Đặc khu kinh tế, định cho nước ngoài thuê đất 99 năm.

Tuy Quốc hội Việt Nam đã thông qua Luật An ninh Mạng (12-6-2018), nhưng lại hoãn thông qua Luật ba Đặc khu (ít nhất là đến hết năm). Diễn biến này có thể liên quan đến những gì đang diễn ra tại Bắc Kinh cũng như trong quan hệ Mỹ-Trung, như một "hệ quả không định trước" (unintended consequence). Chắc phải có mối liên quan chặt chẽ giữa mục tiêu chiến tranh thương mại Mỹ-Trung và mục tiêu chiến lược mới của Mỹ (NDS). Nếu Trung Quốc giật mình vì bộc lộ "gót chân Asin", liệu Việt Nam có giật mình tỉnh ngộ hay không?

Tham khảo

1. *Hitting China's Wall*, Paul Krugman, *New York Times*, July 18, 2013

2. *The Coming Chinese Crackup*, *Wall Street Journal*, March 6, 2015

3. *China's Summer of Discontent*, Minxin Pei, *Project Syndicate*, August 2, 2018

4. *Humans are a post-truth species*, Yuval Noah Harari, *the Guardian*, August 5, 2018

5. *China is waging a Maritime insurgency in the South China Sea. It's time for the United States to counter it*, Patrick Cronin, *National Interest*, August 6, 2018

6. *Xi Jinping's Path for China*, *Stratfor*, August 10, 2018

7. *Trump's trade war is rattling China's leaders*, Keith Bradsher & Steven Lee Myers, *New York Times*, August 14, 2018

8. *Malaysia cancels two big Chinese projects, fearing they will bankrupt the country*, Amada Erickson, *Washington Post*, August 21, 2018

9. *China-US trade war: Vice-President Wang Qishan 'the firefighter' might not be sent to front line*, Shi Jiangtao, *South China Morning Post*, August 22, 2018

10. *Does China really dominate Southeast Asia?* David Hunt, *Asia Times*, August 23, 2018

11. *With a wary eye on China's maritime expansion, the US is switching up gear in the Indo-Pacific*, Emanuele Scimia, *South China Morning Post*, August 23, 2018

(*) Chú thích thêm của BVN: Hiện tại, tìm trên mạng, bài này chỉ còn thấy trên một số trang như Ba Sàm... Xin mời bạn đọc xem lại <https://anhbasam.wordpress.com/2016/02/13/7004-got-chan-asin-cua-trung-quoc-co-hoi-de-thoat-trung/>

(**) Chú thích thêm của BVN: Xin mời bạn đọc xem lại: http://www.viet-studies.com/kinhte/NQuangDy_NghichLyTapCanBinh.htm

Tác giả gửi BVN. Bài đăng trên viet-studies.

GIẢNG BẦY NỢ bản sắc của Thực dân Trung Quốc

.....**Phương Thảo 06-09-2018**.....

Thứ ba tuần trước tại Bắc Kinh, Thủ tướng Malaysia, Mahathir Mohamad tuyên bố rằng Malaysia đã hủy bỏ hai dự án trị giá hàng tỷ đôla vì Malaysia không thể trả nợ.

Tuy nhiên theo John Pomfret, nhà lãnh đạo người Malaysia 93 tuổi này đã nêu ra một điểm quan trọng đó là liệu Trung Quốc có trở thành một kiểu quyền lực để quốc mới không.

Sụp bẫy nợ

Montenegro lấy tiền của Trung Quốc, lao động, vật liệu xây dựng và kỹ thuật để xây dựng một đường cao tốc từ cảng trên biển Adriatic về phía Serbia. Nhưng bây giờ với đường cao tốc được xây dựng chưa được phân nửa, quốc gia Balkan nhỏ bé phải đối mặt với viễn cảnh nợ phát sinh hơn 80% tổng sản phẩm quốc nội. Quỹ tiền tệ quốc tế IMF cho biết Montenegro không đủ tiền để hoàn thành dự án.

Sri Lanka rất mắc nợ Trung Quốc sau khi phê chuẩn một chuỗi các dự án đầy tham vọng đến nỗi năm ngoái đã buộc phải cho một công ty Trung Quốc thuê một cảng ở Hambantota trong 99 năm. Mỹ và Nhật Bản quan ngại rằng Trung Quốc có kế hoạch sử dụng cảng này làm tiền đồn hải quân đã khiến họ tăng viện trợ quân sự cho quốc đảo này. Hôm thứ Tư, Bộ trưởng Quốc phòng Sri Lanka tuyên bố sẽ không cho phép Trung Quốc sử dụng cảng vì mục đích quân sự.

Pakistan đang phải đối mặt với một cuộc khủng hoảng nợ toàn diện. Cho đến nay, một số dự án trị giá 27 tỷ đôla đang được xây dựng trong một phần của kế hoạch 62 tỷ đôla để hồi sinh nền kinh tế Pakistan. Nhưng, cũng như với Montenegro, IMF đã cảnh báo Pakistan rằng họ không đủ khả năng hoàn trả các khoản nợ Trung Quốc – ít nhất là 10 tỷ đôla Mỹ.

Chính phủ mới của Pakistan hiện đang xem xét yêu cầu IMF cho một gói cứu trợ chỉ vài ngày sau khi Thủ tướng mới của Pakistan Imran Khan thắng cử và được người bạn Trung Quốc “thân thiết” của Pakistan bồi thêm 2 tỷ USD nợ vào tháng trước.

Một tuyến đường sắt xuyên Lào do Trung Quốc xây dựng có giá trị bằng một nửa GDP của quốc gia này. Trong một báo cáo của hai nhà nghiên cứu từ trường Kennedy của Harvard có dẫn lời cựu Ngoại trưởng Úc Gareth Evans rằng Lào và Campuchia, mỗi quốc gia đã vay hơn 5 tỷ USD, hiện nay “hoàn toàn là các

công ty con của Trung Quốc.”

Hình thành “Chinatown”

Ở cả Malaysia và Pakistan, các công ty Trung Quốc muốn xây dựng các cộng đồng chỉ dành riêng cho người Trung Quốc, một trở lại không lường trước được đối với những ngày xưa tột tể của các tôn giáo ở Thượng Hải, Quảng Châu và Thiên Tân khi người phương Tây làm bề trên người Trung Quốc.

Ở đầu bán đảo Malaysia, Forest City là một đô thị được xây dựng trên bốn hòn đảo nhân tạo. Nơi có đủ chỗ cho 700.000 người. Được bán với giá quá cao đối với người Malaysia trung bình, dự án phát triển được nhắm vào người Trung Quốc đại lục. Dự án này thậm chí còn được một công ty Trung Quốc thiết kế. Nhưng điều đó cũng đe dọa một phản ứng dữ dội và đã gây ra những lo ngại ở Malaysia về việc làm xáo trộn sự cân bằng sắc tộc tinh tế giữa người Mã Lai, Ấn Độ và Trung Quốc.

Pakistan, cũng được cho là nơi có một cộng đồng Trung Quốc, một cộng đồng 500.000 người, gần cảng Gwadar, mà Trung Quốc đang xây dựng như một phần của dự án “chuỗi ngọc trai” để xây dựng các hải cảng, có thể để sử dụng cho hải quân trên đường vượt Ấn Độ Dương tới châu Phi. Ngoài ra, các công ty Trung Quốc ở Pakistan với lo lắng về khủng bố và bắt cóc đã sử dụng hàng ngàn người từ lực lượng an ninh Trung Quốc dường như hoạt động trái luật Pakistan.

Pomfret cho rằng “Người Trung Quốc đã gọi hệ thống của họ là ‘chủ nghĩa xã hội với đặc điểm Trung Quốc’ nhưng có lẽ ‘chủ nghĩa thực dân với bản sắc Trung Hoa’ sẽ có ý nghĩa hơn”.

Viễn cảnh khủng hoảng nợ Trung Quốc bùng nổ ở Việt Nam?

Ngoài Malaysia, một số quốc gia khác đã ngừng hoặc thu nhỏ các dự án của Trung Quốc. Myanmar đang cố gắng đàm phán lại một dự án cảng trị giá 10 tỷ đôla; Nepal muốn ngừng xây dựng hai đập thủy điện của Trung Quốc. Các quốc gia khác đang nợ Trung Quốc đang đưa đến mức họ chẳng nói gì, nhưng mọi thứ đã đến gần một điểm mà các nhà phân tích tin rằng khủng hoảng nợ gần như không thể tránh khỏi một khi Trung Quốc tìm cách làm cho đối tác phá sản và rồi buộc con nợ phải cúi mình nhượng bộ.

Các khu phố Tàu ở Việt Nam dù chưa đến mức lộ liễu chỉ dành cho người Trung Quốc như ở Malaysia hay Pakistan, nhưng ở các dự án do Trung Quốc đầu tư có sự ưu tiên cho công nhân người Trung Quốc lên đến hàng ngàn người thì những khu phố Tàu đã hình thành tự phát.

Cùng với tốc độ người Trung Quốc núp bóng người Việt bỏ tiền ra mua nhà, đầu tư bất động sản, các công ty du lịch dành cho khách Trung Quốc của người Việt dần bị người Trung Quốc thu tóm thì sẽ tới lúc người Trung Quốc bung tiền ra để xây dựng các khu tôn giáo dành riêng cho người từ Trung Hoa Đại Lục.

Việt Nam hiện nợ Trung Quốc bao nhiêu tiền vẫn là một con số bí ẩn. Có số liệu ước tính cho rằng Việt Nam vay nợ 6 tỷ đôla từ Trung Quốc. Vào thời điểm năm 2013, số tiền vay từ Trung Quốc để đầu tư vào phân bón, điện và nhiệt điện, tàu điện, đường sắt là 4,1 tỷ đôla. Chỉ lấy ví dụ từ dự án tàu điện Hà Đông–Cát Linh số tiền vay từ năm 2003 là 419 triệu đã đội lên thành 886 triệu đôla, tức tăng hơn 2 lần, thì có lẽ số tiền Việt Nam nợ Trung Quốc sẽ có thể lên đến gấp hai lần con số 4,1 tỷ đôla.

Chưa hết, với số tiền vay đó, Việt Nam phải trả lãi cho đàn anh với giá cắt cổ là khoảng 3% năm, phí cam kết 0.5%, phí quản lý 0.5%. Gọi là cắt cổ vì lãi suất Việt Nam phải trả cho Đan Mạch 0%, 0.2% cho Tây Ban Nha, 0.6-1.2% cho Nhật, 1.04% cho Pháp, 0.75% cho Đức, 1.75% cho Ấn Độ... Còn với các tổ chức quốc tế khoảng 1.3-1.8%/năm và với thời hạn vay rất dài có thể tới 30 năm, thời gian ân hạn ít nhất là 5 năm.

Với số nợ nước ngoài theo ước tính của Ngân hàng Thế giới vào năm 2016 là khoảng 86,9 tỷ đôla, Việt Nam đã không còn tiền để trả nợ mà phải đi vay để đảo nợ. Lãi suất cao, nợ chồng lên nợ như trong tình trạng hiện nay, thì Việt Nam sẽ không tránh khỏi cảnh nhượng địa cho phương Bắc như các con nợ khác của Trung Quốc ở châu Á.

<http://www.boxitvn.net/bai/57095>

5 QUỐC GIA ĐÃ RƠI VÀO BẦY NỢ CỦA TRUNG QUỐC

1- Sri Lanka với hải cảng Hambantota 1,5 tỷ đôla. 2- Pakistan với hành lang kinh tế TQ-Pakistan 6 tỷ đôla. 3- Montenegro với đường cao tốc 950 triệu đôla. 4- Maldives với Cầu hữu nghị Trung Quốc–Maldives 225 triệu đôla. 5- Djibouti với cảng biển Doraleh để cần hàng tỷ đôla mắc nợ Trung Quốc.

Ngày độc lập 2-9 đã bị nghi vấn

Phạm Trần 02-09-2018

Lần đầu tiên trong 73 năm, đảng duy nhất cầm quyền Cộng sản Việt Nam đã bị nghi vấn, trong lo sợ bị lật đổ, về ngày gọi là “độc lập” 2/9.

Để đối phó, Tuyên giáo đảng tung ra nhiều bài viết bảo vệ Tuyên ngôn độc lập do ông Hồ Chí Minh, người thành lập đảng, đọc ngày 02-09-1945 tại Quảng trường Ba Đình, Hà Nội. Những người viết hô hoán “không thể xuyên tạc giá trị lịch sử” hay “ý nghĩa thời đại của Bản Tuyên ngôn Độc lập.”

Song song với tuyên truyền, cũng là lần đầu tiên, đảng phải huy động một lực lượng lớn võ trang gồm Công an, Cảnh sát, Quân đội và Dân quân sẵn sàng chiến đấu để bảo vệ an ninh, bảo vệ đảng cầm quyền. Lệnh này được thi hành sau khi có lời hô hào từ nước ngoài phóng về Việt Nam kêu gọi biểu tình phản đối tổ chức kỷ niệm ngày 2-9-2018.

Ngột ngạt-khó thở

Mặc dù không có dấu hiệu biểu tình sẽ xảy ra, như hàng trăm ngàn người dân đã bất ngờ biểu tình khắp nước phản đối “Luật An ninh mạng” và “Dự luật Đặc khu” trong hai ngày 10 và 11 tháng 06 (2018), nhưng nhiều đơn vị quân đội và dân quân đã được lệnh ở thế sẵn sàng. Trong khi nhiều ngàn Cảnh sát và Công an đã được huy động canh gác khắp các “điểm nóng”, đặc biệt tại Sài Gòn, Hà Nội, Đà Nẵng, Bình Dương, Đồng Nai, Cần Thơ v.v... Nhiều hàng rào, chướng ngại vật ngăn chặn lưu thông đã được dựng lên khắp nơi khắp chốn.

Cả nước tràn ngập căng thẳng, ngột ngạt, lo sợ như sắp có biến cố không lành. Người dân thì ngỡ ngàng, bàng hoàng, lặng câm như con hến. Công an thì con mắt đảo điên, cái mặt thì đằng đằng sát khí như muốn ăn sống nuốt tươi ai đó.

Một lực lượng công an thường phục, mặt vụ chim và nổi đã bám sát một số nhân vật mà họ tình nghi sẽ chủ động các cuộc biểu tình đột biến. Nhiều nơi cư ngụ của những người năng động, hay từng nhiều

lần biểu tình trước đây đã bị canh gác từ mấy ngày trước.

Nhà văn, cựu Đại tá Quân đội Phạm Đình Trọng, người đã tuyên bố ra khỏi đảng “sau 40 năm là người Cộng sản”, từ 19-5-1970 đến 20-11-2009, viết từ nơi cư ngụ Sài Gòn của ông: “Ngày 2-9-2018, công an bủa vây bịt bùng trước nhà nhiều người dân trên khắp mọi miền đất nước. Hai trung tâm chính trị văn hóa, xã hội, hai không gian tiêu biểu cho đời sống dân sự đất nước, tiêu biểu cho bộ mặt xã hội Việt Nam là Hà Nội và Sài Gòn không những là hai nơi số người dân bị công an nhà nước cộng sản bủa vây, ngăn chặn không cho ra khỏi nhà nhiều nhất mà trên khắp đường phố Hà Nội, Sài Gòn còn rải đầy sắc áo công an, dân phòng trang bị roi điện, dùi cui, trang bị cả bộ mặt thú săn hằm hằm sát khí. Khắp các ngã đường trung tâm hai thành phố lớn nhất nước giăng trùng trùng lớp lớp rào sắt, kẽm gai.

Ngày 2-9-2018, Hà Nội, Sài Gòn như hai thành phố bị chiếm đóng, hai thành phố bị bạo lực nhà nước cộng sản phong tỏa.”

Một người Sài Gòn khác, tác giả Trương Minh Ân phản ánh: “Sài Gòn ngày 2/9 vắng vẻ, đường xá ít người, chứ không ngồn ngộn như ngày thường. Có 3 ngày nghỉ nên khá đông người về quê, đi chơi xa... Tôi chỉ gọi là ngày nghỉ, bởi với riêng tôi nó chỉ có vậy. Không là gì nữa cả, chẳng phải ngày Quốc khánh gì cả. Bởi độc lập này chỉ giành cho một số người, một tầng lớp người theo Cộng sản...”

Từ Hà Nội, Nhà văn, Nhà báo độc lập Nguyễn Tường Thụy viết trên trang báo cá nhân: “Đặc điểm nổi bật của việc kỷ niệm 73 năm Tuyên ngôn độc lập năm nay là tình hình siết chặt an ninh trên toàn quốc, ráo riết hơn rất nhiều so với mọi năm.

Trước đó xuất hiện những lời kêu gọi tổng biểu tình vào ngày 2/9 trên các trang mạng. Về phía nhà nước thì kêu gọi mọi người “cảnh

giác”, “không mắc bẫy kẻ xấu”, cho đó là “những lời kêu gọi kéo mây đen về giữa trời quang”.

Lực lượng công an được huy động tối đa để ngăn chặn biểu tình. Trên các đường phố, tràn ngập cảnh sát trong các màu áo.

Nhiều người được cho là ngòi nổ của các cuộc biểu tình ở Sài Gòn, Hà Nội bị canh giữ, hoặc bám sát khi đi chợ hay đi làm một việc gì đó... Nói chung, những ai đã từng xuống đường, bị bắt về đồn công an đều bị theo dõi canh giữ chặt chẽ.”

Từ ba nhân chứng cho thấy ngày 2/9 năm 2018 không bình thường. Đã thấy thiếu những hân hoan, nụ cười đã tắt và hạnh phúc phai tàn của một dân tộc đã phải gánh chịu quá nhiều đau thương sau 30 năm chiến tranh huynh đệ tương tàn do đảng CSVN chủ động và độc tôn, độc tài cầm quyền.

Và giờ đây, sau 30 năm gọi là “đổi mới” và phải tái cơ cấu kinh tế đến 2 lần, thu nhập hàng năm của công nhân Việt Nam vẫn tụt hậu rất xa so với hầu hết các nước trong khu vực Đông Nam Á, chỉ hơn có Lào và Cao Miên. Nhưng mỗi người Việt Nam phải gánh món “nợ công” bao nhiêu?

Một Báo cáo của Bộ Kế hoạch và Đầu tư về vay vốn ODA (official development assistance) cho thấy: “Năm 2018 nợ công dự kiến lên con số 3,5 triệu tỷ đồng, cao hơn con số 3,1 triệu tỷ đồng của năm 2017.

Như vậy, từ chỗ mỗi người dân chỉ “gánh” 31 triệu đồng nợ công vào năm 2017, thì đến 2018 dự kiến con số này sẽ tăng thêm 4 triệu đồng, lên 35 triệu đồng. Nhưng, con số đó có thể chưa dừng lại.

Theo tính toán của Bộ Kế hoạch và Đầu tư, nợ công trong xu hướng tăng dần đều, mỗi năm khoảng 360.000-380.000 tỷ đồng. Cụ thể, năm 2019 dự kiến tăng lên mức hơn 3,9 triệu tỷ đồng và gần 4,3 triệu tỷ đồng vào năm 2020.” (theo Viet NamNet, ngày 19-08-2018)

Với tình hình kinh tế chưa ra khỏi quỹ đạo gọi là “trung bình thấp”, người dân Việt Nam còn phải gánh chịu thảm họa của quốc nạn tham nhũng và tệ nạn các nhóm lợi ích không ngừng phá hoại ngân

sách nằm trong các Danh nghiệp Nhà nước (DNNN) thua lỗ.

Như vậy, nếu đọc lại lời mở đầu của Tuyên ngôn ngày 2-9-1945 thì thấy ngay đảng cầm quyền CSVN đã thất bại ê chề. Ngày ấy, ông Hồ đọc: *“Tất cả mọi người đều sinh ra có quyền bình đẳng. Tạo Hóa cho họ những quyền không ai có thể xâm phạm được; trong những quyền ấy, có quyền được sống, quyền tự do và quyền mưu cầu hạnh phúc”*.

Nhưng đối với đại đa số nhân dân Việt Nam sống dưới chế độ độc tài và độc đảng Cộng sản thì chỉ có những người của đảng hay làm theo lệnh đảng thì mới có *“quyền tự do và quyền mưu cầu hạnh phúc”*. Tình trạng chênh lệch giàu nghèo và không bình đẳng trong xã hội VN ngày nay là một bằng chứng.

Độc lập nào ?

Vì vậy mà lần kỷ niệm lần thứ 73 năm nay (2018), ngày gọi là “độc lập 2/9” đã bị đặt nghi vấn bởi nhiều tầng lớp nhân dân.

Giáo sư ngành xây dựng nổi tiếng Nguyễn Đình Cống, 81 tuổi, người đã chính thức tuyên bố *“Tôi thông báo từ bỏ đảng Cộng sản VN từ ngày 03-02-2016. Yêu cầu tổ chức Đảng xóa tên tôi khỏi danh sách”*, đã phê bình ngày 01-09-2018 về một đoạn trong Tuyên ngôn của ông Hồ, viết rằng: *“Về việc giành chính quyền, Tuyên ngôn viết: ‘Sự thật là từ đầu mùa thu năm 1940, nước ta đã thành thuộc địa của Nhật, chứ không phải là thuộc địa của Pháp nữa. Khi Nhật hàng Đồng minh thì nhân dân cả nước ta đã nổi dậy giành chính quyền lập nên nước VN dân chủ cộng hòa. Sự thật thì dân ta đã lấy lại nước VN từ tay Nhật, chứ không phải từ tay Pháp’*.”

Giáo sư Cống nói thêm: *“Cái sự thật nêu ở đây chỉ mới là một phần. Phần quan trọng hơn đã được giấu kín. Đó là việc cướp chính quyền từ Chính phủ Trần Trọng Kim chứ không phải giành từ tay Nhật (vì Nhật đã đầu hàng rồi), là nước Việt Nam đã tuyên bố độc lập từ tháng 3-1945. Câu ‘dân ta đã lấy lại nước Việt Nam từ tay Nhật’ là không đúng với sự thật.”*

Nên biết, theo tài liệu của Giáo sư Cống phổ biến thì Vua Bảo Đại

đã chính thức công bố độc vào ngày 11-03 tại Huế. Nội dung như sau :

“Cứ tình hình chung trong thiên hạ, tình thế riêng cõi Đông Á, Chính phủ Việt Nam tuyên bố từ ngày này điều ước bảo hộ với nước Pháp bãi bỏ và nước Nam khôi phục quyền độc lập.

Nước Việt Nam sẽ gắng sức tự tiến triển cho xứng đáng một quốc gia độc lập và theo như lời tuyên ngôn chung của Đại Đông Á, đem tài lực giúp cho cuộc thịnh vượng chung.

Vậy Chính Phủ Việt Nam một lòng tin cậy lòng thành ở Nhật Bản để quốc, quyết chí hợp tác với nước Nhật, đem hết tài sản trong nước để cho đạt được mục đích như trên”.

Bản tuyên ngôn được nhà vua và 6 thượng thư cùng ký tên, nó khá ngắn gọn, nhưng đã nêu lên được các điểm chính sau :1- Bãi bỏ điều ước bảo hộ của Pháp (chứ không tuyệt giao với Pháp, không lên án chế độ cai trị của Pháp). 2- Nước Nam khôi phục quyền độc lập và có xứng đáng quốc gia độc lập. 3- Nước Việt Nam tin cậy và hợp tác với Nhật (tin cậy và hợp tác chứ không nhận sự đô hộ hoặc bảo hộ như đối với Pháp trước đây).

Khi thảo luận về Tuyên ngôn độc lập, Bảo Đại phát biểu trước Triều đình: *“Trước kia nước Pháp giữ quyền bảo hộ nước ta, nay đã không giữ được nước cho ta, để quân Nhật đánh đổ, vậy những điều trong Hiệp ước năm 1884 không có hiệu quả nữa, nên Bộ Thượng thư đã tuyên hủy hiệp ước ấy. Trẫm phải đứng vai chủ trương việc nước và lập C. phủ để đối phó mọi việc”*.

Trong khi đó, Giáo sư Tiến sỹ Lịch sử Phạm Cao Dương cũng minh định: *“Việt Minh cướp chính quyền: Cả nước bị lừa”*. Ông viết: *“Không có lực lượng võ trang đáng kể, Việt Minh chỉ lợi dụng Thanh Niên Tiền Phong làm lực lượng xung kích, qua sự lừa đảo tập thể những người trẻ chỉ biết yêu nước và phụng sự quốc gia của Miền Nam này và họ đã thành công, giống hệt như ở Hà Nội, họ đã lợi dụng và cướp ngang cuộc biểu tình ngày 17-08 của Tổng hội Công chức, được tổ chức để mừng độc lập*

và ủng hộ C. phủ Trần Trọng Kim, không phải để ủng hộ Việt Minh.”

Như vậy thì việc ông Hồ Chí Minh tuyên bố Độc lập ngày 2-09-1945 chỉ đến sau Tuyên bố của Vua Bảo Đại. Do đó mà ngày nay, 73 năm sau, nhiều sử gia và người dân Việt Nam vẫn còn đặt câu hỏi: Việc Việt Minh cướp chính quyền từ tay Chính phủ hợp pháp Trần Trọng Kim có nên được coi là có công giành độc lập hay không ?

NGÀY 2 THÁNG CHÍN

Phạm Đình Trọng
(Danlambao)

Ngày 2-9-2018, công an bủa vây bịt bùng trước nhà nhiều người dân trên khắp mọi miền đất nước. Hai trung tâm chính trị văn hóa, xã hội, hai không gian tiêu biểu cho đời sống dân sự đất nước, tiêu biểu cho bộ mặt xã hội Việt Nam là Hà Nội và Sài Gòn không những là hai nơi số người dân bị công an nhà nước cộng sản bủa vây, ngăn chặn không cho ra khỏi nhà nhiều nhất mà trên khắp đường phố Hà Nội, Sài Gòn còn rải đầy sắc áo công an, dân phòng trang bị roi điện, dùi cui, trang bị cả bộ mặt thú săn hằm hằm sát khí. Khắp các ngã đường trung tâm hai thành phố lớn nhất nước giăng trùng trùng lớp lớp rào sắt, kẽm gai.

Ngày 2-9-2018, Hà Nội, Sài Gòn như hai thành phố bị chiếm đóng, hai thành phố bị bạo lực nhà nước cộng sản phong tỏa. Vậy mà dịp này bộ máy tuyên truyền nhà nước cộng sản Sài Gòn đã lấy hàng tỉ tiền thuế của dân in hàng triệu tài liệu tô vẽ về ngày quốc khánh 2-9 mang đến phát cho từng nhà dân: *“Đã trở thành truyền thống, ngày Quốc khánh mừng 2 tháng 9 là dịp cả đất nước, cả dân tộc hân hoan, náo nức mừng Tết Độc lập, cũng là dịp nghỉ lễ dài ngày để người dân nghỉ ngơi, đoàn tụ, vui chơi, giải trí cùng gia đình và bạn bè”*.

Đúng là lươn lẹo tuyên huấn, nấp đám công an. Hai đặc trưng nổi bật nhất của nhà nước cộng sản. Hai công cụ, hai sức mạnh bảo đảm lớn nhất cho sự tồn tại của nhà nước

cộng sản. Tồn tại bằng lừa bịp tuyên truyền lẫn bạo lực chuyên chính và dịp 2.9 hàng năm là dịp nhà nước cộng sản Việt Nam phô trương, thi thố hai sức mạnh này rầm rộ nhất, hõm hĩnh nhất.

Nhưng ngày 2 tháng 9 có đúng là ngày Quốc khánh, ngày Độc lập không?

Trước ngày 2-9-1945 sáu tháng, ngày 11-3-1945, tại kinh kì Huế, vua Bảo Đại tuyên bố trước quốc dân Việt Nam và thế giới rằng: Chính phủ Việt Nam tuyên bố từ ngày này điều ước bảo hộ với nước Pháp bãi bỏ và nước Việt Nam khôi phục quyền độc lập.

Tuyên bố một nước độc lập là điều hệ trọng, lớn lao của một giống nòi, một đất nước trước lịch sử. Không phải ai cũng có thể tuyên bố. Người đứng đầu một triều đình, một nhà nước đã được lịch sử công nhận mới được quyền tuyên bố và tuyên bố đó mới hợp pháp và có giá trị lịch sử.

Triều nhà Nguyễn có công thống nhất đất nước từ mồm cực bắc Lũng Cú, Hà Giang đến đảo Thổ Chu, Kiên Giang chót cùng cực nam, từ Trường Sơn đến Trường Sa. Triều nhà Nguyễn cũng có công kế tục triều nhà Lê đưa đội binh ra trấn giữ quần đảo Hoàng Sa. Triều nhà Nguyễn có công rất lớn mở mang bờ cõi về phía Nam và bảo vệ toàn vẹn lãnh thổ ở biên cương phía Bắc, giữ nguyên vẹn toàn bộ quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa. Bảo Đại là vị vua hợp pháp của một triều đình đã trị vì Việt Nam gần 200 năm, triều đình nhà Nguyễn, là người có đầy đủ tư cách với người dân Việt Nam, với thế giới và với lịch sử tuyên bố Việt Nam độc lập và ngày Độc lập thực sự của Việt Nam là ngày 11-3-1945.

Sự cai trị, đô hộ của thực dân Pháp xâm lược đã cướp mất nền độc lập của dân tộc Việt Nam. Có đầy đủ tư cách tuyên bố độc lập cho Việt Nam, người đứng đầu triều đình chính danh nhà Nguyễn chỉ tuyên bố ngắn gọn hai điều: Bỏ bỏ sự bảo hộ của nước Pháp và khôi phục nền độc lập cho Việt Nam. Đó là tuyên bố của giống nòi Việt Nam, tuyên bố của lịch sử Việt Nam.

Chính những người cộng sản Việt Nam đã ghi vào lịch sử nhà nước cộng sản Việt Nam rằng Cách mạng tháng 8 năm 1945 là cuộc cách mạng cướp chính quyền. Chính quyền có được bằng ăn cướp, không được người dân chấp thuận bằng lá phiếu, không được bất kì nước nào trên thế giới công nhận. Hồ Chí Minh, người đứng đầu chính quyền ăn cướp bất hợp pháp không có bất kì tư cách nào để tuyên bố Việt Nam độc lập. Ngày 2-9-1945 chỉ là ngày những người cộng sản Việt Nam kết thúc việc cướp chính quyền trên toàn cõi Việt Nam mà thôi.

Chính quyền cướp được mà có nên 73 năm đã qua, vẫn một không khí bạo lực, cướp bóc rình rập bao trùm xã hội. Công cụ bạo lực rình rập trước cửa từng nhà người dân. Sức mạnh bạo lực rầm rộ triển khai giữa bình minh thành phố, giữa cuộc sống người dân. Độc lập chỉ mà khôn khô vậy!

danlambao.vn.blogspot.com

nào có thể biện minh cho những tội ác ấy.

Người ta vẫn phải nhắc đến người đàn bà ấy, gần 70 năm nay, từ ngày bà bị chính quyền cách mạng xử tử. Không năm nào không nhắc, nhất là mỗi khi đến dịp rầm rộ kỷ niệm cách mạng tháng 8 và quốc khánh 2/9. Chuyện không thể cũ đi, vì nỗi oan chưa được giải và nguyên nhân của những cuộc oan mới ngày càng chồng chất trên đầu nhân dân VN.

Oan hồn của người đàn bà ấy, và hàng triệu người VN khác đương nhiên không thể không bay lượn trên bầu trời Ba Đình, chong triện đôi mắt đợi ngày kết thúc của cái thể chế phản trắc ấy, bởi cái gì dối trá và đi ngược lại quyền lợi đất nước thì sẽ đến ngày tự hoại.

"Khi du kích đến đưa bà ta đi, bà ta đã cảm thấy có gì nên cứ lạy van "các anh làm gì thì bảo em trước để em còn tụng kinh." Du kích quát: "đưa đi chỗ giam khác thôi, im!" Bà ta vừa quay người thì mấy loạt tiểu liên nổ ngay sát lưng... Mua áo quan được thì không cho bà ta vào lọt. Du kích mấy người bèn đặt bà ta nằm trên miệng cỗ áo rồi nhảy lên vừa giẫm vừa hô: "Chết còn ngoan cổ này, ngoan cổ nổi với các ông nông dân không này?" Nghe xương kêu răng rắc mà tớ không dám chạy, sợ bị quy

KỶ NIỆM CM THÁNG 8 VÀ 2-9 Hãy chôn "chiếc bẫy" xuống địa ngụcVõ Thị Hào 02-09-2018.....

"Du kích mấy người bèn đặt bà ta nằm trên miệng cỗ áo rồi nhảy lên vừa giẫm vừa hô: "Chết còn ngoan cổ này, ngoan cổ nổi với các ông nông dân không này?..." (Theo hồi ký "Đền cù" của Trần Đình)

Những oan hồn tạo ra từ 70 năm nay trên con đường cách mạng ấy đã và đang rợn rùng hòa vào những đôi mắt sống của người dân. Những mắt ấy mở chong đêm ngày theo dõi và tính sổ những cuộc bội phản nhân dân, đợi ngày kết thúc cái chính thể phi tự nhiên ấy, tới một cuộc Đại Giải Oan cho nước Việt.

*** Giết và giẫm đạp cả thi thể "Mẹ nuôi cách mạng"**

Những chứng nhân của thời Cải cách ruộng đất hoặc những người đã đọc, đã nghe kể qua câu chuyện này thì không thể không bị ám ảnh về số phận đau thương của bà và hàng triệu người VN khác bởi chính sự phản trắc, sự tàn ác của chính những người đứng đầu đất nước và cán bộ đội cải cách thời đó. Không một lý do

là thương địa chủ. Cuối cùng bà ta cũng vào lọt, nằm vẹo vọ như con rối gãy vậy..." (Qua lời kể của Tiêu Lang, phóng viên báo Cứu quốc trong đội cải cách ruộng đất- Trần Đình ghi)

Ngày ấy Việt Minh cướp chính quyền thành công và có ngày Cách mạng tháng Tám 1945. Bà Nguyễn Thị Năm, chủ hiệu buôn Cát Hanh Long ngây ngất hạnh phúc vào ngày ấy. Lý tưởng giải phóng nô lệ, tự do dân chủ bình đẳng bác ái mà bà theo đuổi nay đã được Việt Minh hứa thực thi trên đất nước của bà.

Người đàn bà ấy đã "phóng xe nhà có cấm cờ đồ sao vàng, từ Hải Phòng lên Thái Nguyên nơi quân Nhật còn chiếm đóng, đến tận Đình Cả Võ Nhai để báo tin cho con trai và đồng chí của mình tin Hà Nội đã giành được chính quyền".

Tư liệu cho biết, bà được người Việt Minh tôn xưng là "Mẹ nuôi của cách mạng", mẹ nuôi của Phạm Văn Đồng, Lê Đức Thọ và Trường Chinh. Cái người đàn bà ngây thơ một lòng

tin yêu cách mạng ấy đã cứu giúp rất nhiều đầu lĩnh cao cấp nhất của Việt Minh như Hoàng Quốc Việt, Hoàng Hữu Nhân, Võ Nguyên Giáp, Nguyễn Chí Thanh, Hoàng Tùng, Vũ quốc Uy, Hoàng Thế Thiện, Lê Thanh Nghị ...

Bà không biết rằng chính bà và nói đúng hơn là hầu hết dân VN, đã sập một cái bẫy lớn nhất, tàn bạo nhất, chỉ do đã quá ngây thơ tin vào những lừa mỵ. Bà đã đặt quá nhiều ảo tưởng vào một miếng mồi đặt sẵn trong bẫy.

Đó là miếng mồi được phun thứ nước hoa gây ảo giác về lý tưởng giải phóng dân tộc và xóa áp bức, nô lệ.

Dù bà có công lớn với Việt Minh bao nhiêu đi nữa, dù bà có là mẹ nuôi cách mạng, thì cửa bẫy cũng đã sập xuống. Thân xác bà không lâu sau sẽ tan nát bởi các con nuôi của chính bà –những người đã qua thời hàn vi, nay chững chạc đứng trong hàng nguyên thủ quốc gia hăm hại.

Bà Năm vốn là một người lam lũ làm lụng mà có tài kinh doanh. Bắt đầu từ buôn sắt vụn, bà dần tậu ruộng vườn, đồn điền và hiệu buôn.

Theo nhiều tư liệu để lại thì bà Năm đã làm theo lời ngon ngọt của Tổng Thư ký Hội nhà văn VN Nguyễn Đình Thi. Ông Thi cũng có được đức lớn như nhiều người cầm bút VN khác, là thành danh và lập nghiệp, vinh thân phì gia suốt đời bởi tài năng dẫn dụ kẻ khác bỏ tiền của ra và chết bỏ xác cho cách mạng, còn số phận của những người đã nghe theo ông thì ông phui tay.

Bà Năm đã bỏ phần lớn tài sản ra để giúp đỡ nuôi nấng nhiều đoàn quân và nhiều đầu lĩnh quyền lực nhất của Việt Minh trong đó có Hồ Chí Minh...

Đó là thời Việt Minh còn hàn vi trúng nước, bất cứ lúc nào cũng có thể chết đói hoặc bị bắt giam bởi quân chính phủ Pháp nên họ cần bà và những nhà địa chủ, tư sản, những trí thức nổi tiếng và họ cần xương máu của dân để lập nên ngai vàng cho họ. Thuở ấy, ngay cả việc mua vài khẩu súng thì Việt Minh cũng phải trông vào tài ăn nói để khuyến dụ dân bỏ vàng ra cho họ thông qua “Tuần lễ vàng”

Bà Năm là một trong những người đóng góp công của lớn nhất cho Cách mạng Tháng tám. Ngoài nhà cửa, lương thực vãi vốc thóc gạo thuốc men vô kể, bà đã đóng góp tương đương 700 lạng vàng. Sau cách mạng 1945, bà cũng theo cách mạng tản cư lên Thái Nguyên, mua lại đồn điền của một ông Tây và tiếp tục dùng đồn điền, tiền bạc hỗ trợ kháng chiến. Nhiều cán bộ cách

mạng, nhiều đơn vị bộ đội đã được che chở và nuôi nấng trong đồn điền của bà.

Khi chính phủ VNDCCH tổ chức Tuần lễ vàng, bà lại đóng góp hơn 100 lạng vàng. Khi thực hiện lệnh “tiêu thổ kháng chiến”, bà tự tay san bằng khu biệt thự Đồng Bẩm tại Thái Nguyên để hưởng ứng.

Người VN không lạ gì điển tích bát cơm Xiêu (Phiêu) mẫu ngày xưa. Hàn Tín thuở hàn vi đói khát, gặp được bà Xiêu mẫu giặt sợi bên sông mang cho bát cơm ăn. Sau này hiển đạt, ông đã mời bà Xiêu mẫu đến để bái tạ, trả ơn cả ngàn lạng vàng.

Các cán bộ Việt Minh và Cách mạng tháng 8 cùng quan chức VN sau này thì luôn làm ngược lại ông Hàn Tín và đức cư xử của người Việt. Họ ăn vô số bát cơm của bà Năm, mặc quần áo bà, ở nhà bà. Bà nuôi quân, bà cho tiền mua súng, nhưng họ trả ơn bằng cách chà đạp và giết bà cũng như giết nhiều ân nhân khác của cách mạng.

Vì bà chỉ có công, không có tội nên để giết bà, các con nuôi, bây giờ đã là chủ tịch, phó chủ tịch nước và toàn những chức danh thuộc hàng đứng đầu nước VNDCCH đã gán cho Mẹ nuôi tội “giả dối nhằm chui sâu leo cao vào hàng ngũ cách mạng để phá hoại” và tội “tư sản địa chủ cường hào gian ác”.

Nhiều người đưa ra chứng cứ khẳng định rằng Hồ Chí Minh đã viết bài “Địa chủ ác ghê” ký bút danh là C.B. (của Bác) đăng trên báo Nhân Dân ngày 21-7-1953. Chính bài báo này là đòn sấm sét, đổ cho bà tội “làm chết 23 gia đình gồm có 200 người... Giết chết 14 nông dân, tra tấn đánh đập hàng chục nông dân..., đã thông đồng với Pháp và Nhật để bắt bớ cán bộ. Sau Cách mạng tháng Tám chúng đã thông đồng với giặc Pháp và Việt gian bù nhìn để phá hoại kháng chiến...”.

Thuở các vị này còn phải sống nhờ vào “bát cơm Xiêu mẫu” của bà, họ âu yếm gọi bà là Mẹ nuôi. Khi cách mạng thành công, vài năm sau, chính quyền đã đủ lông đủ cánh, có Trung Quốc tư vấn dạy dỗ và nuôi nấng, lại có cả mấy chục triệu dân đóng sưu thuế cung phụng, thì chính những đầu lĩnh đó đã ký lệnh đem bà ra đấu tố, lăng mạ bà. Bà bị họ phát động cho cả ngàn người đổ tội và chửi rủa, tịch thu hết tài sản.

Rồi bà bị bắn bằng một loạt đạn hèn hạ từ sau lưng.

Nhớ công ơn nuôi nấng của bà, các con nuôi ưu tiên cho Mẹ cho bà được xử chết đầu tiên để làm điểm tựa phát động “cuộc cách mạng long

trời lở đất”.

Chưa đủ, họ còn cho đội Cải cách Ruộng đất nhảy lên giẫm đạp xác bà cho gãy nát để lọt vào cổ áo quan rở mạt. Hai con trai của bà, dù cũng đã tham gia cách mạng lập công lớn nhưng cũng bị đấu tố, dù còn sống sót nhưng cả đời cũng bị tru dập và suốt đời sống trong địa ngục vì nỗi oan khuất trút lên đầu cả dòng họ.

* “Người bịt râu”

Con bà Năm đội đơn gần 70 năm đi đòi công lý cho bà và gia đình nhưng tận đến bây giờ, dù đảng và nhà nước VN biết rõ, những tác giả gây ra tội ác ấy chết từ lâu nhưng nhà cầm quyền hiện tại cũng không chịu trả lại công bằng cho gia đình bà.

Để làm được cách mạng tháng 8 và xây dựng được thể chế cộng sản và vận hành nó, người ta phải có gan đem Mẹ nuôi cách mạng ra hành hạ, giết chết rồi giẫm đạp lên xác. Cũng phải có gan tráo trở đổ tội và giết hại bao đồng chí mình – những đồng chí đã vì lý tưởng mà đem của nhà, đem tri thức ra để xây dựng những chi bộ đầu tiên cho cách mạng, làm cái nôi nuôi nấng đưa Việt Minh, đưa kháng chiến đến thắng lợi?!

Để làm được cuộc cách mạng và thể chế cộng sản, họ cũng phải có gan đổ tội cho người vô tội, dám chửi bới nhục mạ cha mẹ theo số đông để sống sót hoặc để tiến thân. Họ phải đủ gan để “thả giết nhằm mười người còn hơn bỏ sót một địch” và “đào tận gốc tróc tận rễ” trí thức cùng những người tài giỏi giàu có!

Theo hồi ký “Đèn cù” của Trần Đĩnh thì lúc đó ông là phóng viên báo Nhân Dân được Trường Chinh cử viết bài tường thuật về vụ đấu tố. Hồ Chí Minh đã nguy trang bằng cách bịt râu, Trường Chinh thì đeo kính râm bí mật tới dự vụ đấu tố.

Đến khi sửa sai Cải cách Ruộng đất, oan án của bà Năm, dù những người có quyền lực nhất đều biết nhưng cũng không chịu làm chỉ vì họ không thể thừa nhận cái sai và tội ác của chính họ trực tiếp gây ra và tiếp tục che giấu.

Cải cách Ruộng đất đi kèm Chính đốn Đảng là quà tặng mang tính “bom nguyên tử”, “bom chất độc” đầu tiên mà cách mạng đã giáng cho những ân nhân của họ và người dân VN. Bằng việc vu oan, cướp, tra khảo và giết, họ đã đem ruộng đất cướp được chia cho bản cổ nông nhưng để cướp đoạt lại vĩnh viễn vào 3 năm sau đó – 1959 cho đến tận bây giờ dưới mỹ từ “sở hữu toàn dân”.

Từ 1959 đến nay, rồi qua Hiến pháp 1980, Luật Hợp tác xã 1990, người VN bị tước đoạt quyền sở hữu

KỶ NIỆM QUỐC KHÁNH lần thứ 73 căng như dây đàn

.....Nguyễn Tường Thụy 02-09-2018.....

ruộng đất, sống vật vờ hồn xác trên mảnh đất mình đồ mồ hôi xương máu. Riêng nông dân cũng phải gánh hơn một ngàn loại và lệ phí ngoài sưu cao thuế nặng để nuôi bộ máy tham nhũng một cổ ba trùng. Chưa đủ, họ hoàn toàn có thể bị chính quyền kết hợp với một lực lượng bạo quyền nào đó cướp đi bất cứ lúc nào, và khi họ có phản ứng kêu oan thì sẽ bị đàn áp, bắt giam thậm chí đánh chết trong đồn công an, và con cháu, anh em gia đình cũng bị trả thù thành không chốn nương thân.

* Hãy chôn chiếc bẫy xuống địa ngục vì đây là thế giới Người

Đó là thành quả Cách mạng tháng Tám. Thành quả của một chính thể độc tài cộng sản. Đó chính là chiếc bẫy khổng lồ với bộ răng sắc nhọn trường tồn đã 70 năm trên đầu dân VN. Chiếc bẫy đó đã quy định đường ray vận hành cho nó: bất cứ ai lên cầm quyền cũng phải quay ra phản bội quyền lợi nhân dân, đất nước và dân tộc để giữ ghế và quyền lợi riêng cùng phe nhóm.

Lẽ ra người VN đã có thể an lòng lắng dịu với những số phận đau thương do những chính sách và hành vi sai lầm của chính quyền cách mạng gây nên, nếu như những nhà cầm quyền thế hệ ấy và thế hệ sau biết cư xử công bằng, minh oan, đền bù cho họ và vận hành bộ máy cầm quyền theo đúng những điều họ đã hứa ban đầu khi hô hào dân nổi dậy giúp họ giành chính quyền.

Nhưng không, ngay cả thế hệ sau này không liên quan gì đến tội ác thời các thế hệ tiền bối đã làm nhưng họ cũng không sửa sai, lại tiếp tục lừa mỵ và phản trắc người dân

Người oan đã chết, thân xác họ đã tan hòa vào đất, nhưng nỗi oan và món nợ mà xã hội nợ họ thì tồn tại mãi mãi trong người sống. Nỗi oan đó chỉ lắng dịu đi khi xã hội giải oan cho họ bằng hành động, chứ không chỉ bằng lời nói.

Hãy chôn chiếc bẫy xuống địa ngục, vì đây là thế giới Người.

Và không chỉ dân đầu, chính những người có quyền lực đang hành ác hiện nay cũng cần thoát khỏi chiếc bẫy đó, vì chẳng quyền lực, địa vị, tiền bạc nào tồn tại được mãi mãi. Họ và con cháu họ cũng cần được trở lại làm người, sống trong tự trọng và bình an.

VTH

Đặc điểm nổi bật của việc kỷ niệm 73 năm Tuyên ngôn độc lập năm nay là tình hình siết chặt an ninh trên toàn quốc, ráo riết hơn rất nhiều so với mọi năm.

Trước đó xuất hiện những lời kêu gọi tổng biểu tình vào ngày 2/9 trên các trang mạng. Nhà nước kêu gọi mọi người “cảnh giác”, “không mắc bẫy kẻ xấu”, cho đó là “những lời kêu gọi kéo mây đen về giữa trời quang”. Lực lượng công an được huy động tối đa để ngăn chặn biểu tình. Trên các đường phố, tràn ngập cảnh sát trong các mẫu áo.

Mấy ngày giáp 2/9 xảy ra những cuộc bắt bớ:

Bắt và khởi tố 4 người gồm:

- 29-8 bắt Lê Quốc Bình, sinh năm 1974, bị cáo buộc là người của đảng Việt Tân mang vũ khí về Việt Nam hoạt động khủng bố. Tuy nhiên ngay sau đó, đảng Việt Tân đã lên tiếng bác bỏ.

- Ngày 1-9 bắt Đoàn Khánh Vinh Quang sinh năm 1976 và Bùi Mạnh Đồng sinh năm 1978 ở Cần Thơ về tội đưa trái phép thông tin máy tính, mạng viễn thông.

- Cùng ngày 1-9, Công an tỉnh Bến Tre bắt Nguyễn Ngọc Ánh sinh năm 1980 ở Hà Nội về tội tàng trữ, phát tán, tuyên truyền thông tin, tài liệu.

Ngoài ra chúng tôi ghi nhận 2 trường hợp bị bắt để thẩm vấn, đánh đập, sau đó thả ra gồm có:

- Ngày 31-8 bắt Cựu tù nhân lương tâm Nguyễn Đình Cương sinh 1981 ở Nghệ An. Sau đó Ng. Đình Cương đã được thả về nhà.

- Ngày 30-8 bắt Ngô Thanh Tú tại Cam Ranh rồi đưa về Công an Khánh Hòa thẩm vấn hôm sau thì thả về. Tú cho biết bị tra tấn và bị cướp điện thoại.

Nhiều người được cho là ngòi nổ của các cuộc biểu tình ở SG, Hà Nội bị canh giữ, hoặc bám sát khi đi chợ hay đi làm một việc gì đó.

Có thể kể ra những cái tên quen thuộc như Trương Văn Dũng, Ngô Duy Quyền, Lê Thị Công Nhân,

Trần Thị Thảo, Nguyễn Đình Âm, Phạm Thành, Dương Thị Tân, Lê Mỹ Hạnh, Nguyễn Thanh Hà, Nguyễn Bình Nguyên, Nguyễn Tường Thụy, Hoa TD, Hoàng Công Cường, Lê Hoàng, Nguyễn Thị Tâm, Đinh Quang Tuyền, Nguyễn Xuân Diện, Nguyễn Hồng Đức, Phan Văn Phong, Lê Trọng Hùng, Vi Đức Hồi (Lạng Sơn), Lã Việt Dũng, Nguyễn Đức Giang, Dương Đại Triều Lâm, Nguyễn Lai (Khánh Hòa) v.v... Ngay cả gia đình những người bị bắt đi tù vẫn không ngừng bị theo dõi như chị Bùi Thị Rê, vợ tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Túc. Lê Thị Thập (vợ TNLT Lưu Văn Vịnh).

Nói chung, những ai từng xuống đường, bị bắt về đồn công an đều bị theo dõi canh giữ chặt chẽ. Tuy vậy, vẫn có một số anh chị em vượt được khỏi vòng vây để biểu tình.

Ngày kỷ niệm quốc khánh trở thành ngày buồn tẻ, ảm đạm cho những nhân viên an ninh cấp thấp. Họ phải trực “chiến”, vật vờ trong các ngõ ngách với tâm trạng mệt mỏi chán chường vì phải làm những việc vô bổ và phi pháp. Một cậu an ninh nói với vợ khổ chủ: “Chúng cháu đâu muốn thế này, cô xem có việc gì chỉ chúng cháu làm để kiếm được miếng ăn”.

Thất chặt an ninh trong các dịp lễ tết là việc ngành CA vẫn làm hàng năm. Kêu gọi biểu tình cũng không phải chỉ dịp này mới đưa ra mà cũng là chuyện thường xuyên. Nhưng năm nay, việc đối phó với biểu tình hết sức căng thẳng là vì cuộc biểu tình hàng chục nghìn người trên hàng chục tỉnh thành diễn ra ngày 10-6 vẫn còn làm cho nhà cầm quyền choáng váng vì bất ngờ. Nó không phải là những người dân nhẹ dạ, dễ bị lôi kéo như họ vẫn tuyên truyền. Nó không do thế lực thù địch nào kích động. Đó là cuộc xuống đường của những người dân có thái độ nghiêm túc, trách nhiệm trước hiện tình tăm tối đất nước, trước hết là chủ quyền của Tổ quốc.

Ghi nhận đến hết ngày 2/9, nhà cầm quyền đã thành công trong việc ngăn chặn biểu tình. Việc cấm biểu tình rõ ràng là phi pháp vì đó là quyền hiến định. Tuy nhiên, biện pháp đối phó quyết liệt chỉ là giữ tạm cho sạch mặt chứ không ngăn được những đợt sóng ngầm, chỉ chờ cơ hội lại bùng nổ. Vấn đề là phải yên được lòng dân. Nhưng yên lòng dân không thể bằng phương pháp trấn áp, sử dụng bạo lực phi luật pháp hay bằng khẩu hiệu ca ngợi chế độ và cờ quạt giăng tận ngõ hẻm. Nó phải ở sự điều hành, quản lý đất nước sao cho trong ấm ngoài êm, chủ quyền được giữ vững, đất nước phát triển. Điều đó, đối với chế độ hiện nay là không thể.

Nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, sau khi phân tích tình hình chính trị-xã hội trong hai năm gần đây nhận định: *"Việt Nam không còn là quốc gia "ổn định" như tuyên truyền của tập đoàn cầm quyền toàn trị."*

Trong bối cảnh trên, một cuộc cách mạng thay đổi thể chế chính trị không biết sẽ xảy ra vào lúc nào, có thể là "tự diễn biến", là ôn hòa hay bạo động.

Vì chất chứa hàng trăm ngàn, hàng triệu mâu thuẫn xã hội, hàng chục, hàng trăm mâu thuẫn giữa công dân và nhà nước trên đủ các lĩnh vực, không ai còn tin hệ thống cai trị này giải quyết được, VN đang là kho thuốc súng. Chưa biết vào lúc nào, nhưng nhất định sẽ nổ"

DỊP 2/9: CANH GIỮ, ĐÁNH ĐẬP, BẮT BỚ MẠNH **Nguyễn Tường Thụy tổng hợp (VNTB)**

Dịp kỷ niệm quốc khánh, nhà cầm quyền tăng cường triệt phá bằng nhiều biện pháp nên biểu tình không nổ ra được. Biểu tình ở Đức Phổ Quảng Ngãi với 31 người bị bắt hôm 2/9 mang tính chất khác, đó là về vấn đề của địa phương. Người dân ở đây xuống đường phản đối nhà máy xử lý rác thải. Sự việc này kéo dài từ hơn 1 tháng nay.

Ở các tỉnh thành còn lại, biểu tình không nổ ra được nhưng việc bắt bớ, đàn áp vẫn xảy ra, đặc biệt là SG.

Trong bài viết trước, chúng tôi có thông tin về Ngô Thanh Tú và Cựu tù

nhân lương tâm Nguyễn Đình Cường ở Nghệ An bị bắt. Xin nêu rõ hơn trường hợp Ngô Thanh Tú: Khoảng gần 15h ngày 30-8, Ngô Thanh Tú chở người bạn đi từ xã Cam Phước Đông xuống thành phố Cam Ranh. Anh bị 2 tên chạy trên chiếc Exiter Yamaha chặn lại. Tú quay đầu bỏ chạy được hơn 100m thì chúng đuổi kịp. Anh bị 6-7 tên bao vây, tước điện thoại, cưỡng bức lên xe đưa về trụ sở Công an thành phố Cam Ranh. Tại đây, 4 tên liên tục đánh đập buộc anh phải thừa nhận Facebook của mình nhưng không được. Tra tấn anh đến hơn 19h chúng đưa anh về công an tỉnh Khánh Hòa tra khảo. Hôm sau chúng đưa anh trở lại Cam Ranh và tiếp tục tra tấn rồi đem thả ở 1 ngã tư.

Sau đây là những thông tin bắt bớ, đàn áp chúng tôi mới nhận được:

- Trưa 2-9, khi Lê Tùng (Facebooker Tung Le) live stream ở nhà thờ Đức Bà thì bị bắt. Công an phường Nguyễn Thái Bình, quận 1 giam giữ Tùng gần 2 ngày để thẩm vấn. Tùng cho biết tại phường bị công an đánh, vu khống cho Tùng lấy đồ của khách. Tối tối hôm sau, 3-9 mới thả Tùng ra. Trang fb Tung Le bị mất kiểm soát.

- Ngày 3-9, Nguyễn Thanh Loan vừa rời khỏi nhà để đi siêu thị thì bị an ninh canh sẵn từ trước bám sát ép vào lề đường. Chúng cưỡng bức cô lên một chiếc xe thùng rất thô bạo, giật điện thoại đưa về phường Thanh Lộc. Tại đây, chúng xét hỏi giấy tờ, kiểm tra chi tiết nhật ký điện thoại.

- Vào lúc 20h20' tối, có thông tin Facebooker Thanh Sang bị giữ ở Hiệp Bình Chánh, Thủ Đức nhưng an ninh chưa cho về, với lý do nghi ngờ Thanh Sang tham gia vào một toán cướp!? Cho đến hôm nay 5-9 chưa có thông tin gì thêm về Thanh Sang.

- Nguyễn Văn Diệu Linh sáng 2-9-2018 khi lên công an phường làm việc theo "lệnh" mời thì lên cơn đau tim, phải đi cấp cứu tại một bệnh viện ở Thủ Đức trong sự canh giữ cẩn mật của an ninh.

- Sáng 3-9, anh Ngô Văn Dũng (Facebooker Biển Mặn) một nhà báo tự do ở Tp Buôn Ma Thuột, Daklak bị công an bắt tại phường Bến Nghé, Quận 1, Sài Gòn trong khi đang live stream để đưa tin lên Facebook. Ngày 4/9, vợ anh Ngô Văn Dũng đã xuống SG để tìm chồng.

- Ngày 4-8, ông Huỳnh Công Thuận đi làm về gần đến nhà bị khoảng gần 10 tên côn đồ chặn đánh. Ông bỏ xe chạy đến nơi có nhà dân kêu cứu. Xe ông bị lấy mất chìa khóa trước khi chúng rút đi. Ông bị thương thích khá nặng, người nhà phải đưa đi bệnh viện quận 2 cấp cứu.

- Ngày 1-9, anh Trần Phương ở quận Bình Tân bị công an bắt tại tư gia, bị tịch thu một số đồ đạc mặc dù không có lệnh. Anh bị đưa về giam đồn công an 104/73 đường Tân Kỳ Tân Quý, phường Bình Hưng Hòa, quận Bình Tân. Tới cuối ngày 4-9, anh vẫn chưa được thả.

- Trần Hữu Đạo một thầy giáo dạy cấp 3 thị xã Thái Hòa - Nghệ An cho biết: Vào lúc 8h36' ngày 4-9, trên đường đi dạy, anh bị côn đồ tấn công sau khi xuống xe bus ở điểm dừng Phùng Nhâm - thị xã Thái Hòa. Một chiếc taxi Mai Linh theo sát. Liên ngay đó có 3 tên côn đồ ra khỏi xe ập tới bất ngờ từ sau lưng khóa tay và bịt mồm anh đưa lên xe. Trên xe, chúng liên tục đánh anh rất tàn bạo. Tới đoạn vắng, chúng lôi anh vào chân núi. Chúng khóa tay, đè anh úp mặt xuống bùn, dậm lên lưng và đá ngang hông. Chúng phá nát điện thoại và cả sim cả điện thoại của anh, bỏ anh ở đấy rồi rút.

- Một số Facebooker khác: Trần Đình Châu, Bang Linh, Xuân Hồng cũng có tin bị bắt nhưng chưa rõ thông tin.

- Những người nêu trên là những người có liên hệ với những anh em hoạt động nên thông tin được đưa lên mạng xã hội. Đó chỉ là một phần nhỏ, còn số bị bắt không ai biết đến rất nhiều. Có một thông tin rất đáng chú ý. Theo Facebooker Trần Bang, một người bị bắt trưa 2-9 đưa vào Tao Đàn được thả vào tối hôm sau, kể lại như sau:

Tính đến 23h đêm ngày 02-09-2018, có khoảng 45 người đã bị bắt nguội tại trung tâm Sài Gòn và sau đó đã bị đưa về công viên Tao Đàn, Quận 1.

Có một chị mang thai 4 tháng bị đánh vào mặt 4, 5 cái vì đã mặc áo in "Phản đối đặc khu". Khi bị mọi người phản đối, lũ côn đồ đã ngưng tay. Không rõ danh tính của chị này.

Đến khoảng 23h30' cùng ngày, số người bị bắt được đưa về các địa phương hay được trả tự do cũng không rõ.

- Bắt nhằm "quân ta": Có câu chuyện khá thú vị do Facebooker Nguyễn Tín kể. Sáng 2-9-2018 dư luận viên Nguyễn Duy Quốc xuống đường tìm những người biểu tình để tấn công. Trong lúc tìm kiếm người đi biểu tình đã dừng lại chụp hình trước nhà thờ Đức Bà nên bị các lực lượng bố ráp tại đây bắt giữ.

Quá trình điều tra khám xét trong người thì phát hiện Quốc mang theo một bình xịt hơi cay. Sau đó Quốc được đưa về công an phường để điều tra và giam giữ tại đó.

Biện pháp của nhà cầm quyền vẫn thế. Công khai ngăn chặn biểu tình - một quyền hiến định, bắt ai, đánh đập như thế nào vẫn là tùy thích. Đó là những hành vi phi luật pháp, hay nói cách khác là luật rừng.

Đánh đập, tra tấn và 'tự chết'

Hai năm sau đó, cuộc tổng biểu tình ngày 10-06-2018 ở Sài Gòn phản đối luật Đặc khu và luật An ninh mạng đã khiến nỗi sợ hãi của giới quan chức chính quyền tăng tiến vượt bậc, đến nỗi nghị trường quốc hội đang ồn ào yêu cầu ‘cẩn sớm ban hành luật Biểu tình’. Cuộc tổng biểu tình này đã có nhân số gấp 10 lần cuộc biểu tình chống giàn khoan Hải Dương 981 của Trung Quốc vào năm 2014, khi lên đến hàng trăm ngàn người và bùng nổ tại trên 50% tỉnh thành trong quốc gia. Một lần nữa trong nhiều

lần kể từ cuối năm 2011 khi thủ tướng thời đó là Nguyễn Tấn Dũng giao cho cơ quan chuyên đàn áp biểu tình là Bộ Công an soạn thảo luật Biểu tình, Tổng thư ký quốc hội Nguyễn Hạnh Phúc hứa theo 'Chính phủ đang tích cực chuẩn bị luật Biểu tình'.

Khó mà nhớ được đây là lần thứ mấy quan chức Nguyễn Hạnh Phúc hứa hẹn 'đang tích cực chuẩn bị', trong vô số phát ngôn đậm đà đầu môi chót lưỡi của giới quan chức Việt Nam.

Nhưng với người dân Việt, cái bánh vẽ luật Biểu tình đã công nhiên trở thành một thứ phé thái. Từ năm 2011 và đặc biệt từ năm 2014 đến nay, người dân Việt Nam đã tự động xuống đường mà bất cần một khung luật nào cho phép.

Trong cơn phẫn nộ và bế tắc tận cùng, trong nỗi thất vọng vượt quá giới hạn trước một chế độ đặc trưng quá tham nhũng, độc đoán và khiến phát sinh đủ thứ hậu quả xã hội trầm kha, ngày càng có thêm nhiều người dân vượt qua nỗi sợ của mình để bước ra đường, mở miệng và hét to những gì họ muốn.

Song cuộc biểu tình thứ hai cùng tháng 6 năm 2018 - diễn ra vào ngày 17 - đã bị Công an TP. HCM tái hiện cảnh đánh đập tra tấn người biểu tình như đã từng hành xử đối với cuộc biểu tình môi trường tháng 5-2016, đã man đến mức nhiều người biểu tình bị hành hung đã lần đầu tiên phải thốt lên 'Ác ôn CS!'.

Vào cái ngày ác ôn trên, cả công viên Tao Đàn ở Sài Gòn đã bị biến thành một trại tập trung khổng lồ để giam giữ và tra tấn vài trăm người dân biểu tình. Tiếng kêu hét vì bị tra tấn dậy lên khắp nơi. Nhiều người dân SG đã lần đầu tiên phải chứng kiến bản thân họ và đồng bào của họ bị giới 'công an nhân dân' tra tấn vào vùng kín của cơ thể.

Rất nhiều công an đã bị mặt trong khi thi hành nhiệm vụ 'thanh bảo kiếm bảo vệ chế độ'. Hết như những cảnh sát Ai Cập đã bị mặt, cười lạc đà lao vào đám đông biểu tình của người dân và vùng roi quất lên đầu họ khi 'Mùa xuân Ả rập' bắt đầu.

Nhưng rốt cuộc, các chế độ độc

tài đều sụp đổ và chẳng mấy kẻ bị mặt thoát nạn 'quả báo'. Nhiều kẻ trong số đó đã bị chính quyền dân chủ trừng trị.

Vậy số phận của những công an bị mặt ở Sài Gòn và ở nhiều tỉnh thành Việt Nam khi đàn áp, đánh đập nhân quyền, dân oan đất đai và tấn công người biểu tình liệu có thoát nạn quả báo trong tương lai không còn xa nữa?

Hãy nhìn vào sếp của các kẻ này
Truy từ sếp công an

Vào cái đêm tối trời của con tàu sắp đắm và khiến hàng đàn chuột lúc nhúc bò khỏi chỗ ẩn náu để thoát thân, hàng đàn hàng bầy quan chức Việt cũng âm thầm rông rần kéo nhau 'ra đi tìm đường cứu nước' ở Mỹ, Canada, Úc, Anh, Pháp và những nước Tây Âu, nhất là tìm đến những quốc gia không có hiệp định dẫn độ tội phạm hình sự với Việt Nam.

Những bầy quan chức trên lo sợ điều gì? Chế độ vẫn còn nằm trong tay họ kia mà?

Không, họ lo sợ về một sự thay máu chế độ như đã từng diễn ra ở ba nước Bắc Phi trong Cách mạng 'Mùa xuân Ả Rập'. Họ lo sợ về một cơn cuồng bão nổi dậy của người dân Việt Nam sẽ nhấn chìm 'con tàu cách mạng' đầy ô nhục tham nhũng và sa đọa của họ xuống tận đáy đại dương.

Đây cũng đang là thời buổi của 'thân ai người đó lo, hồn ai người đó giữ'. Không kẻ nào cứu kẻ nào nếu không bị ràng buộc quyền lực và lợi ích với nhau. Trong mọi thứ ích kỷ trên đời, ích kỷ về sinh mạng chính trị có lẽ là trội nhất. Sẽ chẳng có gì bảo đảm là những sỹ quan cảnh sát đã từng ra lệnh đánh đập tra tấn người biểu tình ở Việt Nam, khi đã nằm gọn trong vòng tay pháp luật hoặc bị lôi ngược về quê hương dù có tìm cách trốn biệt ra nước ngoài, sẽ không mau mắn khai báo cái danh sách những kẻ thừa hành mệnh lệnh ấy, bất chấp lũ thừa hành đã cố che mặt càng kín càng tốt để khỏi bị người dân và nạn nhân nhận dạng chúng.

Các cấp 'trưởng phòng nghiệp vụ' của công an tỉnh thành, cùng cấp trưởng phó công an quận,

phường là những quan chức công an nắm rõ nhất danh sách những nhân viên công an bị mặt đánh người và tra tấn đến chết người. Người dân chỉ cần lập hồ sơ sơ bộ về các vụ đánh đập, tra tấn và giết người trong đồn CA xảy ra vào thời điểm nào, tại đâu và kèm theo bằng chứng (nếu có) để dùng cho việc truy cứu trách nhiệm trong tương lai.

Sẽ là Libia ở Việt Nam?

Đánh đập và tra tấn đã man lại rất thường là biểu hiện của giai đoạn cuối cầm quyền của một chế độ độc tài. Sự phẫn nộ của dân chúng sẽ đẩy đến những cuộc biểu tình tự phát, không chỉ với những đám đông bình thường như trước đây mà sẽ biến thành một phong trào biểu tình khổng lồ. Nhưng thói quen sợ hãi xen độc trị của chế độ có thể sẽ biến thành những mệnh lệnh sát nhân. Quân đội và công an có thể sẽ phải nhận lệnh bắn thẳng vào đoàn người biểu tình.

Khi đó, kịch bản Libya năm 2011 sẽ tái hiện ở Việt Nam.

Và những năm sau đó, khi một chế độ dân chủ chắc chắn sẽ được hình thành ở Việt Nam, kịch bản Libya 'xử tử hình 45 cựu quân nhân vì giết người biểu tình' cũng sẽ là một tấm gương phản tỉnh không thể cưỡng chống trên mảnh đất 'lệ rơi hình chữ S' này.

Phóng viên TTXVN tại Bắc Phi dẫn nguồn tin từ Bộ Tư pháp Libya cho biết, ngày 15/8, Tòa án Phúc thẩm Tripoli đã tuyên án tử hình 45 cựu quân nhân vì bị kết án giết hại người biểu tình tại thủ đô Tripoli trong cuộc nổi dậy chống chế độ độc tài Muammar Gaddafi năm 2011. Đây là phiên tòa có nhiều án tử hình nhất kể từ khi chế độ Gaddafi sụp đổ.

Tổng cộng có tất cả 124 người đã bị bắt giữ trong vụ này. Sau khi xét xử, tòa án Libya đã tuyên án tử hình 45 quân nhân, trong khi 54 người bị phạt 5 năm tù giam và 22 người được tha bổng. 3 người khác đã qua đời trước khi diễn ra phiên xét xử.

Trước đó, vụ án này xảy ra vào 21-8-2011, ngày bắt đầu của cuộc "giải phóng" thủ đô Libya khỏi chế độ độc tài Gaddafi. Quân đội ủng hộ ông Gaddafi nổ súng và giết hàng chục người biểu tình gần khu vực Abu Slim. Cựu tổng thống Muammar Gaddafi đã bị phe nổi dậy bắt và giết vào tháng 10-2011.

Theo Soha.vn 16-08-2018

CUỘC RA ĐI CỦA NHỮNG KẺ HẢI KHẾ

Người Buôn Gió 20-08-2018

*Đất nào sinh ra tôi
Mẹ hiền nào nuôi thân tôi
Miền nào nuôi thân tôi
Mà giờ này tôi xa rồi.*

Quê Hương Bỏ Lại là nhạc phẩm mà các ca sĩ hải ngoại di tản theo dạng thuyền nhân sau năm 1975 thường trình bày gây xúc động kiêu bào vào thập kỷ 80 của thế kỷ trước.

Nội dung nhạc phẩm trải nỗi lòng của những người tị nạn rời xa quê hương, họ bỏ lại nhà cửa, ruộng vườn và không hẹn ngày trở lại.

Hơn 30 năm sau, nhiều người trong số họ đã trở về: từ Khánh Ly, Chế Linh đến các ca sĩ trẻ hơn như Mạnh Quỳnh, Phi Nhung.

Nhưng làn sóng người Việt rời xứ sở ra đi ngày một nhiều hơn. Sự ra đi của họ không bị trảng như những thuyền nhân trước kia, họ ra đi trên những chiếc máy bay với một lịch trình cho cuộc sống trước mắt ở xứ người đã được sắp xếp chu đáo bởi các công ty tư vấn, dịch vụ định cư.

Ngày nay trên đường phố quanh khu Bolsa của Nam Cali, thủ phủ của cộng đồng người Việt tị nạn, nhan nhản những tấm biển quảng cáo cho dịch vụ định cư, du học, việc làm. Có rất nhiều gia đình quan chức cộng sản đã tìm đến Hoa Kỳ định cư theo diện đầu tư như gia đình Nguyễn Công Khế. Một nữ tổng biên tập một tờ báo ở Việt Nam là Hồ Thu Hồng với cái tên gọi là Beo Hồng cũng đã có mặt trên đất Mỹ từ lâu. Tổng biên tập tờ báo Vietnamnet đình đám một thời là Nguyễn Anh Tuấn thì cũng như Beo Hồng, gia đình Tuấn hiện đã sinh sống tại Mỹ.

Trước mắt các bạn đã thấy ba tổng biên tập của ba tờ báo lớn Việt Nam, những tờ báo hàng ngày vẫn ca ngợi đảng và chính phủ Việt Nam đem lại tăng trưởng, đem lại hạnh phúc, tự do cho nhân dân, họ đã đưa gia đình đến nơi mà tờ báo của họ từng miệt thị, chửi bới thậm tệ, để sinh sống. Những người kẻ cận họ lại điệp khúc khen chế độ Việt Nam, chửi Mỹ và đánh đấm kiếm tiền đưa gia đình sang Mỹ.

Vô vàn các nghệ sĩ, ca sĩ Việt Nam bằng cách nào đó như kết hôn, hợp đồng lao động, đã kiếm cho mình được tấm thẻ xanh trên đất Mỹ.

Bây giờ tôi thường xuyên nhận được tin nhắn hỏi về việc định cư tại châu Âu. Một chủ nhà hàng lớn trong chuyến du lịch đến châu Âu, vốn là người quen cũ, ông ta hẹn tôi uống cà phê và bày tỏ ý định tìm cách định cư tại châu Âu. Dự định của ông là mua nhà bên Hy Lạp với giá khoảng 250 ngàn Euro. Chính phủ Hy Lạp đang khủng hoảng về tài chính, họ có chính sách bán nhà và cấp giấy định cư cho những người nước ngoài đến mua nhà. Người mua nhà ở Hy Lạp có giấy tờ đi lại trong khối Schengen tức đi lại trong 27 nước Tây Âu, với giấy tờ này người ta có thể sống và làm việc tại bất kỳ nước nào, miễn có việc làm và nuôi được bản thân không xin trợ cấp.

Rẻ hơn nữa là Latvia, với khoảng 150 nghìn Euro mua nhà, bạn có thể sở hữu được tấm giấy phép như vậy.

Còn ở Đức thì giá đắt hơn, một gia đình có thể phải mất đến vài trăm ngàn để làm một dự án kinh doanh, nhà hàng, công ty tạo việc làm để đưa cả một gia đình đi.

Đỗ Liên, đại sứ danh dự Việt Nam ở Châu Phi, chủ hãng bảo hiểm AAA khi xưa, nay đang cùng chồng sau sở hữu một nhà hàng lớn ở ngay trung tâm Berlin. Liên cùng chồng sau là Toàn và các con cái đã sống ở đây vài năm, họ vẫn đi đi về về Việt Nam điều hành việc làm ăn ở nhà. Quán của vợ chồng Toàn Liên sau vài năm mở để đưa cả gia đình sang, hiện đã sang bớt cổ phần cho Quán Ngon. Số tiền vợ chồng Toàn Liên chuyển sang đầu tư đến hàng triệu Euro, riêng phần bếp đã vài trăm nghìn. Có đến hàng trăm, đó là con số tôi có thể biết về những người Việt Nam đầu tư sang Châu Âu để kiếm giấy tờ hợp pháp sinh sống ở châu Âu như vậy.

Ở Hung ngày càng nhiều người Việt hơn, với 60 nghìn euro cho gia

đình 4 người và thêm khoảng 100 ngàn euro mua nhà, cả gia đình 4 người đã có giấy tờ. Trước đây Hung còn có chính sách nếu ai mua trái phiếu chính phủ khoảng 3-400 trăm ngàn euro gì đó sẽ được cấp thẻ xanh vĩnh viễn, chương trình này chấm dứt rất nhanh bởi người Trung Quốc nhanh chóng ủa đến. Sau ba năm trở lại Hung, trên con phố đi bộ đắt nhất của thủ đô Hung, bên dòng Đa-Nuýp thơ mộng, tôi thấy nhiều con người từ xứ Tô Châu đã tìm đến đây để sống với một môi trường trong sạch, an toàn không ô nhiễm và đầy bạo lực như quê hương họ.

Đại sứ quán Hung ở Việt Nam không đủ người để giải quyết hàng đồng hồ sơ xin mua nhà, xin tạm cư của người Việt.

Ở Hung mua nhà không bị hỏi tiền ở đâu ra, miễn là bạn mua nhà hay bất động sản ở Hung thì bạn có cầm valy tiền mặt đều được chấp nhận. Hình như sau bao nhiêu năm gì đó bạn mới được bán đi.

Đây là những người có tiền, những người ít tiền hơn họ chọn cách ra đi bằng đường du lịch sang Nga và trốn đường rừng vào Ba Lan, Lát-vi-a rồi sang đến Đức, nơi có cộng đồng đông đảo người Việt đang sinh sống. Những đồng bào cùng quê với họ sẽ giúp họ tìm việc làm và đợi thời gian tích lũy số tiền sẽ hợp pháp hoá giấy tờ trên cơ sở điều luật nhân đạo của Đức như kết hôn, nhận bố, nhận con. Rất nhiều cô gái trẻ người Việt mặt non choẹt đẩy xe nôi trên đường phố Berlin. Một phụ nữ Việt Nam vào Đức lậu, có bầu và được một người có giấy tờ Đức nhận là bố đưa trẻ, cô và đứa bé được ở lại Đức và nhà nước chu cấp đầy đủ cho hai mẹ con. Năm sau cô sinh đứa thứ hai, một người đàn ông Việt chưa có giấy tờ nhận là bố đưa trẻ, anh ta sẽ được giấy tờ và trợ cấp. Với cách thức như thế, càng ngày càng nhiều nam nữ thanh niên Việt Nam tìm đến nước Đức qua con đường trốn từ Nga sang.

Từ năm ngoái ở Ba Lan có kiểu những người Việt đi du lịch sang Châu Âu, sẽ đến Ba Lan tìm một công ty dịch vụ làm giấy tờ chứng nhận họ có hợp đồng lao động ở Ba

Lan, giá chỉ 2 ngàn euro là có một giấy tạm cư 2 năm tại Ba Lan. Đây là những người nghèo khổ, ở quê hương họ không có việc làm, không có tương lai. Họ phải vay mượn, cầm cố đất đai cho những đường dây đưa người lậu để mong đến được nước Đức đổi đời.

Canada và Úc là những nước dễ nhập cư nếu như bạn có hợp đồng lao động. Một phụ nữ có hai đứa con nhỏ, chị kiếm được hợp đồng làm chăm sóc người già ở Canada, thế là chị và hai đứa con giờ ở Canada đã 5 năm. Một thằng em tôi quen trên Facebook, mới ngày nào còn la oai oái việc thanh toán tiền thi công của đôi tác chậm ở Việt Nam, nay thấy ung dung đưa ảnh đang ăn hải sản bên Úc với con của to đùng và gật gù khen ngon và rẻ hơn quê hương có mấy ngàn cây số ven biển của mình.

Những người ra đi sau này họ vẫn đi đi về về Việt Nam để kiếm tiền, bởi những quan hệ quan chức và các mối quan hệ làm ăn của họ vẫn đang hái ra tiền ở Việt Nam.

Một dự án hàng trăm triệu, hàng tỷ USD ở Việt Nam được thực hiện, tiền vốn chính phủ vay của nước ngoài, nhà thầu nước ngoài được phép thi công, các quan chức Việt Nam được nhà thầu lại quả trung bình 15%. Hãy hình dung chỉ cần dự án 100 triệu là có 15 triệu đủ để cả chục gia đình quan chức Việt Nam có tiền may đất đai và giấy tờ định cư ở nước ngoài.

Những dự án đó phá hoại môi trường, gây ô nhiễm không khí, đẩy người dân vào cảnh mất đất và giao thông chật chội, hỗn loạn, khiến người dân Việt Nam luôn chất chứa sự uất ức mà chính họ không hiểu nguyên nhân. Sự uất ức đẩy tích tụ và thành những hành động tiêu cực khi gặp việc, có thể họ trộn chất độc hại vào thức ăn để bán kiếm lời để lại mối họa ung thư tràn lan, hoặc họ rút dao ra đâm nhau khi có chuyện xích mích, hay đường sá và phương tiện với tỉ thứ trong đầu người dân khiến mạng sống con người có thể chấm dứt trong tích tắc trên đường.

Nhưng những người hái khế ưu tú đã có phương án của họ, ra đi để

tránh cho gia đình mình phải chịu chung những mối lo như thế ở Việt Nam, quê hương chỉ là nơi họ hái khế phục vụ gia đình mình.

Và càng nhiều những người ra đi như dạng hái khế (không phải người nghèo đi trốn lậu) theo dạng đầu tư như trên, họ để lại đằng sau càng nhiều ô nhiễm môi trường, xã hội loạn lạc, bệnh tật ở quê hương Việt Nam.

<https://nguoiuongio1972.blogspot.com/2018/08/cuoc-ra-i-cua-nhung-ke-hai-khe.html>

CẨM NANG LÀM CÁCH NÀO ĐỂ TIÊU DIỆT MỘT DÂN TỘCTừ Thức (Paris) 01-09-2018.....

Muốn tiêu diệt một dân tộc, bom đạn, đàn áp không đủ. Dù tôi tấn tới đâu, bom đạn không thể giết hết hàng trăm triệu người.

Dưới đây là 12 biện pháp hữu hiệu nhất để bức tử một dân tộc, với điều kiện phải thực hiện cùng một lúc, đúng quy trình, có đủ ngân quỹ, nhân sự và quyết tâm sắt đá để thực hiện:

1- Reo rắc ung thư, bệnh hiểm nghèo bằng cách cho tự do nhập cảng hàng hóa, lương thực độc hại.

2- Gây đói rách, để nông dân, thương gia không có cách gì cạnh tranh để sống còn hơn là dùng hóa chất độc hại tràn ngập thị trường.

3- Bộ Y tế, các nhà thương được tự do sản xuất, lưu hành, sử dụng thuốc giả, thuốc gây ung thư, bệnh truyền nhiễm.

4- Khuyến khích rượu chè, ma túy, ăn chơi trụy lạc, để tiêu diệt trí não, nghị lực, sức đề kháng của dân, đặc biệt lớp trẻ.

5- Khuyến khích những trò chơi dâm dăng, lố bịch, bỉ ổi, để tiêu diệt những ý niệm về nhân phẩm còn sót lại.

6- Nhập cảng chủ nghĩa quái dị đã bị cả thế giới ghê tởm. Tẩy não, nhồi sọ để tiêu diệt khả năng phán đoán. Bỏ tù, bức tử, nhục mạ, cô lập những người còn khả năng suy nghĩ, phản kháng.

7- Buôn bán bằng giả để triệt hạ uy tín của trí thức, biến dân tộc thành một con rắn không đầu, cá mè

một lứa, không người đáng tin, đáng trọng, đáng kính. Trả lương rẻ mạt giáo chức, biến người truyền bá kiến thức thành cùng đinh, giáo dục một món hàng.

8- Để ngoại nhân tự do nhập cảnh, cư trú như chỗ không người. Khuyến khích dùng ngoại tệ để thực tập đời sống nô lệ.

9- Chặt cây, phá rừng, xả lũ. Tiêu diệt mầm sống, để dân suốt đời chỉ lo chống đỡ thiên tai, không còn đầu óc, sức lực nghĩ đến chuyện đất nước.

10- Xuất cảng lao động, trục xuất những cá nhân có đầu óc ra

khỏi nước, để tiêu diệt tiềm năng dân tộc.

11- Bán đổ bán tháo tài nguyên quốc gia. Tàn phá môi trường, để nông dân, ngư dân tha phương cầu thực, bỏ đất, bỏ biển cho ngoại bang.

12- Tiêu diệt ngôn ngữ, sợi dây liên lạc giữa các công dân, tâm hồn của một dân tộc.

Một dân tộc không còn lãnh thổ, không tài nguyên, không chủ quyền, trí não bại hoại, tinh thần bạc nhược, thân thể bệnh hoạn, mất hết đạo lý, lương tâm, đập lên nhau để sống, không còn ngôn ngữ, quên quá khứ, không tương lai, không biết mình là ai, không biết đang nhắm mắt theo một đám thảo khấu đi về hướng nào... một dân tộc như vậy, không cần đánh cũng thắng, không cần giết cũng chết. Sống cũng như đã chết.

Cộng sản là những con người hoàn toàn chỉ sống để thỏa mãn đến tột cùng 3 bản năng: sinh tồn, truyền sinh và quyền lực. Họ không màng ý thức quốc gia, tình tự dân tộc. Họ chẳng hề có tình đồng loại, tình đồng chủng, kể cả tình đồng chí. Các chế độ tàn ác trong lịch sử chỉ giết người ngoại chủng. Riêng cộng sản thì giết chính đồng bào.

KHI 'CÔNG QUYỀN' KHOÁI SỬ DỤNG LUẬT RỪNG CÒN 'PHẢN ĐỘNG' ƯA TÔN TRỌNG LUẬT PHÁP

.....**Ánh Liên (VNTB) 07-09-2018**.....

Nhà báo Trương Châu Hữu Danh bị một nhóm giang hồ (điều từ phía bắc) vào để 'làm việc'. Nhóm giang hồ này thực hiện một quy trình mang tính khép kín: dụ dỗ, khuyến răn, đe dọa.

Khi lãnh đạo khoái sử dụng luật rừng

Nhà báo Trương Châu Hữu Danh là một người nổi tiếng ở miền Tây, vì anh từng đồng hành với cánh tài xế trong đòi hỏi quyền lợi liên quan đến BOT Cai Lậy. Mới đây nhất, anh đã bị một nhóm 'giang hồ phía Bắc' đe dọa tính mạng. Khi nhà báo Hữu Danh 'bất hợp tác' qua điện thoại và tin nhắn, nhóm giang hồ đã tìm đến nhà người thân anh để khủng bố tinh thần, mới nhất là chặt đầu con chó và treo lên công.

Vì sao nhóm giang hồ này 'quyết liệt, táo bạo, công khai' đến thế!

Không vi phạm pháp luật, không 'vay nặng lãi' từ giang hồ, điều mà nhà báo Hữu Danh làm khiến giang hồ được điều đến đơn giản hơn rất nhiều: anh là nhà báo, và anh có những bài viết phanh phui sai phạm của lãnh đạo tỉnh Quảng Trị. Và không biết vì 'lãnh đạo' tỉnh này khủng hoảng ra sao, lại đâm nhờ 'giang hồ' xử lý nhà báo.

Cách xử lý qua giang hồ đối với nhà báo phanh phui sai phạm của lãnh đạo không hiếm, trước đó, một nhà báo thuộc báo Pháp Luật là Đỗ Cao Cường cũng từng bị dọa giết vì tin bài. Trước đó, một nhà báo nữ là Hải Đường (Đặng Thị Tuyền), cũng báo Pháp Luật Tp. HCM đã được tìm thấy trên sông Hồng, thuộc xã Vạn Phúc, Thanh Trì, Hà Nội trong tình trạng tử vong.

Đe dọa, khủng bố và bị giết hại là những trạng thái mà hầu hết những nhà báo, phóng viên phanh phui các sự thật, sai phạm thuộc các thế lực lớn phải gánh chịu. Nếu ở một khía cạnh nào đó, thì đây là tia sáng của báo chí cách mạng. Nhưng việc sử dụng giang hồ một cách công khai để xử nhà báo, nhất là trong thời đại Facebook như thế này là chuyện hiếm có.

Không có chuyện 'giang hồ' miền Bắc rảnh rỗi tìm vào miền Nam đe dọa nhà báo, để bảo vệ cho ông lãnh đạo miền Trung. Và với cách đe dọa này, nó dường như xác lập về những sai phạm mà vị 'lãnh đạo tỉnh Quảng Trị' gây ra, và như nhà báo Hữu Danh từng phản ánh.

Trong trả lời phỏng vấn báo Tiền Phong về vấn đề này, ông Nguyễn Đức Chính - Chủ tịch UBND tỉnh Quảng Trị, khi báo này đặt vấn đề liệu có ai mượn danh lãnh đạo Quảng Trị để khủng bố, dọa dẫm nhà báo Hữu Danh. Đáng lý ra, ông Chủ tịch phải rà soát và kiểm tra, vì không tự nhiên mà xã hội đen lại đòi tháo bài, thì ông lại bày tỏ niềm tin tuyệt đối rằng: *lãnh đạo Quảng Trị không ai làm việc đó.*

Đặt giả thiết rằng, nếu đúng như niềm tin của ông Nguyễn Đức Chính, thì cần phải điều tra và xử lý hình sự với nhóm giang hồ, vì đã đưa những thông tin bôi nhọ, vu khống nhằm hạ thấp uy tín, danh dự của cá nhân tổ chức. Ngược lại, nếu một người trong chính quyền tỉnh Quảng Trị sử dụng giang hồ nhằm đe dọa nhà báo, thì nó không còn dừng ở hành vi trái pháp luật, mà là thể hiện một ý thức lạm quyền lực đến mức vô pháp. Và một người khoái sử dụng 'luật rừng', liệu có xứng đáng ngồi tiếp trong cơ quan, ban hành/ ký/ phê duyệt các văn bản, giấy tờ pháp luật hay không, nhất là trong thời kỳ 'đốt lò' nhằm làm trong sạch bộ máy đảng và nhà nước như hiện nay?

Và 'phản động' ưa tuân thủ Pháp luật

Nếu có đối tượng hay nhóm người nào được vinh danh là tuân thủ tốt Hiến pháp và Pháp luật, thì đó chắc hẳn là nhóm người 'phản động' ở Việt Nam.

Họ sống theo Pháp luật, đòi hỏi quyền con người theo pháp luật, và dựa vào pháp luật để bảo vệ mình. Họ yêu pháp luật, và coi đó là một thực thể để tạo ra tính bình đẳng giữa họ với những nhóm người khác trong xã hội, xóa bỏ chế độ

một luật nhưng nhiều cách thụ hưởng (bất bình đẳng).

Và hầu như, trong các sự vụ liên quan đến nhóm phản động, thì bức tranh tôn trọng luật pháp lại nằm hẳn phía phản động. Trong khi đó, các cơ quan tư pháp, hành pháp thường sai phạm luật nhiều nhất, kể đến là giới lập pháp.

Một ví dụ điển hình là giấy mời làm việc được cơ quan công an (hành pháp) gửi đến nhóm phản động với nội dung làm việc chỉ vắn vắn 2 chữ: làm việc. Nội dung 'làm việc' có phần trịch thượng này trái với các quy định trong Luật Tổ tụng hình sự Việt Nam. Và người chỉ ra cái sai đó dựa trên cơ sở luật pháp lại chính là 'phản động'.

Mới đây nhất, blogger Huỳnh Công Thuận, người bị hành hung vào chiều ngày 4.9 đã có một chia sẻ xoay quanh việc ông đưa sự việc vi phạm pháp luật ra trước Pháp luật. Việc đưa sự việc theo thủ tục và tiến trình pháp luật bị không ít người coi là 'dở hơi', tuy nhiên, blogger này nhấn mạnh sự kiên trì theo đuổi nguyên tắc sống và làm việc theo Hiến pháp và pháp luật.

Thực trạng kiên trì theo đuổi nguyên tắc pháp luật, dựa vào pháp luật và đấu tranh bằng pháp luật là chỉ số cơ bản nhất để nhìn thấy ở những người đấu tranh nhân quyền. Và điều này khiến họ có cái nhìn văn minh, ôn hòa hơn nhóm lãnh đạo hoặc nhân viên công vụ ưa sử dụng luật rừng, hoặc tìm cách lách luật nhằm vun lợi cho chính mình.

Bởi người phản động chứng minh điều họ đang theo đuổi: giá trị pháp quyền. Còn những công vụ hay lãnh đạo chính quyền lại tìm cách xác lập điều ngược lại (rừng rú): vô pháp.

XÃ HỘI ĐEN ĐÒI XỬ NHÀ BÁO: LOẠN!

Trúc Giang 07-09-2018

Chiều 4-9, một nhà báo tự do ở quận 9, Sài Gòn đã bị đám đông tấn công. Sáng 5-9, tại quận Gò Vấp, Sài Gòn, cửa rào của một nhà báo quốc doanh bị ai đó treo một đầu của con chó bị cắt nham nhở, kèm

tin nhắn qua điện thoại yêu cầu phải gỡ hết các bài viết tố cáo lãnh đạo tham nhũng...

Nhà báo tự do kể trên năm nay tuổi gần 70. Ông là hội viên Hội Nhà báo độc lập Việt Nam. Ông bị 'nhóm người lạ' tấn công trực diện đến mức phải vào bệnh viện để băng bó vết thương, và phải nằm tĩnh dưỡng.

Còn ông nhà báo thuộc cơ quan nhà nước thì tuổi chưa đến 40, không những bị hăm he 'cắt đầu', mà 'nhóm người lạ' còn đến tận nhà đe dọa cha mẹ của ông. Lý do là nhà báo này đang có loạt bài khai lại một vụ chiếm đất kéo dài suốt 40 năm qua tại một huyện ngoại thành Sài Gòn.

Chúng cứ ghi nhận ban đầu từ đồng nghiệp của cả hai vị nhà báo nói trên, cho thấy ở đây vụ hành hung và đe dọa từ 'nhóm người lạ' đều có bóng dáng bảo kê của thế lực thuộc công quyền. Điều này cho thấy dường như sức mạnh của cơ bắp đang được cả chính những người trong bộ máy chính quyền, hoặc từng giữ vị trí trong bộ máy này, sử dụng để trừng trị bất kỳ nhà báo nào dám học đòi cụ Đồ Chiểu "đâm mấy thằng gian bút chẳng tà".

"Chúng tôi chờ cả 20 phút không thấy Công an đến, tôi gọi Cảnh sát 113 lần nữa, Cảnh sát 113 bảo tôi đọc số nhà gần đó, số 14D đường 990. Sau đó nhiều người xúm lại hỏi thăm và chờ Công an đến. Mãi tới gần 18g30 Công an phường mới đến cùng một dân phòng...". Ông nhà báo tự do kể, và nói thêm rằng chuyện bị hành hung như vậy với ông không mới mẻ, bởi có lần ông còn bị đánh té đầu, phải nằm ở bệnh viện Sài Gòn đến 7 ngày. Mặc dù ông đã trình báo và làm các thủ tục hành chánh cho yêu cầu tố tụng của một vụ án, song mọi chuyện vẫn không được giải quyết rốt ráo, mà cứ dằng dai.

Ông nói mình tôn trọng pháp luật, sẵn sàng kiên nhẫn theo từng bước thủ tục để yêu cầu làm rõ 'nhóm người lạ' là ai, và pháp luật phải được thực thi đúng như tuyên bố "Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa của Nhân

dân, do Nhân dân, vì Nhân dân" (Điều 2, Hiến pháp 2013); và "Mọi người có quyền bất khả xâm phạm về thân thể, được pháp luật bảo hộ về sức khỏe, danh dự và nhân phẩm; không bị tra tấn, bạo lực, truy bức, nhục hình hay bất kỳ hình thức đối xử nào khác xâm phạm thân thể, sức khỏe, xúc phạm danh dự, nhân phẩm" (Điều 20, Hiến pháp 2013)

Ngay cả việc ông có những ý kiến mang tính phản biện về các chính sách, thì đây cũng là quyền tự do chính trị của công dân đã được bảo hộ tại Điều 14, Hiến pháp 2013. Không phải vì lên tiếng như thế mà 'nhóm người lạ' có quyền hành hung ông.

Còn ở vụ việc của nhà báo quốc doanh, theo quy trình thì sự lên tiếng ngoài đương sự, còn có ở chính cơ quan báo chí nơi người ấy làm việc; ngoài ra còn thêm cơ quan chủ quản và Hội Nhà báo nơi nhà báo ấy đang sinh hoạt. Nói như vậy để thấy rằng mặc dù có hàng loạt cơ quan chức năng ít nhiều quyền lực,

song dường như các 'nhóm người lạ' không hề e dè, không hề kiêng nể.

Một vụ việc gần nhất có lẽ đang đi vào ngõ cụt là vụ phóng viên Hải Đường, tức Đặng Thị Tuyền, phóng viên báo Pháp Luật TP.HCM (Văn phòng đại diện tại Hà Nội). Ngày 10-06-2018 Tuyền mất liên lạc với gia đình. Khoảng 17g ngày 12-06, thi thể Tuyền được phát hiện trôi xa hơn 2 cây số mắc vào bãi giữa sông Hồng, ở khu bến đò Vạn Phúc.

Theo nhiều đồng nghiệp vào cuộc vụ này, thì rất có thể đây là đòn răn đe khi nữ ký giả này tiếp tục lãn xả điều tra và thực hiện loạt bài viết về thu hồi đất trái quy định của chính quyền Hà Nội.

"Nhóm người lạ" công khai đánh người dân đang thực hiện quyền biểu tình. 'Nhóm người lạ' sẵn sàng ra đòn trực diện một nhà báo lớn tuổi, cô thế. 'Nhóm người lạ' cũng chẳng ngại gì các nhà báo quốc doanh, không những hăm he, mà còn có thể lấy luôn cả tính mạng.

Những 'nhóm người lạ' ấy là ai?

ĐÁNH CHO MỸ CÚT NGỤY NHÀO

Đánh cho Mỹ cút Ngụy nhào,
Đánh cho chết mẹ đồng bào miền Nam.
Đánh cho khoai sắn thành vàng,
Đánh cho dép lốp phải mang thể giầy.
Đánh cho Bắc đọa Nam đày,
Đánh cho thù hận giờ này chưa tan.
Đánh cho cả nước Việt Nam,
Áo ôm khổ rách xếp hàng xin cho.
Đánh cho hết muốn tự do,
Hết mơ dân chủ hết lo quyền người.
Đánh cho đỡ khóc đỡ cười,
Hai miền thống nhất kiếp người ngựa trâu.
Đánh cho hai nước Việt Tàu,
Không còn biên giới cùng nhau đại đồng.
Đánh cho dòng giống Tiên rồng,
Osin, nô lệ, lao công xứ người.
Đánh cho chín chục triệu người,
Thành dân vô sản thành người lưu vong.
Đánh cho non nước Lạc Hồng,
Tiến lên thời đại mang gông mang cùm.
Đánh cho cả nước chết chum,
Đánh cho con cháu khôn cùng mai sau.
Đánh cho Bắc Đẳng Nga Tàu,
Triệu dân nô lệ ngàn năm cắn hờn !

Bùi Giáng

Hàng ngàn dân Quảng Ngãi bao vây Ủy ban xã đòi 31 người bị bắt Á Châu Tự Do 04-09-2018

Theo tin từ người dân cho hay, vào sáng ngày 4-9-2018, có khoảng hai ngàn người ở xã Phổ Thạnh, huyện Đức Phổ, tỉnh Quảng Ngãi bao vây Ủy ban nhân dân xã này để đòi trả tự do cho 31 người dân bị bắt vào đêm 2-9 khi chặn quốc lộ 1A yêu cầu làm rõ có hay không việc nhà máy xử lý rác gây ô nhiễm đang hoạt động.

Một người dân giấu tên có mặt ở UBND xã, vào chiều ngày 4-9 cho Đài Á Châu Tự Do biết như sau:

"Ở đây đồng bào bức xúc rất nhiều việc, người dân lên xã mời những kẻ có thẩm quyền để người ta nói chuyện. Khi dân lên thì họ đưa những lực lượng công an ra đánh dân, 1 người phải đi bệnh viện.

Đêm ra là lên đến hai ngàn mấy người. Ở đây người ta không đối thoại mà đem lực lượng cảnh sát cơ động, cảnh sát giao thông, hình sự áp chế dân, đàn áp dân thôi.

Nhân dân chúng tôi ngày hôm nay bức xúc lên là do không tin tưởng vào lời nói của cán bộ, vì cán bộ đã kêu là chờ quyết định để ra quyết định, mà nhà máy rác lại làm lén lút, nên dân chúng tôi bức xúc xuống, mời chủ tịch xã đứng lên làm chứng cho dân mà anh lại cho lực lượng khống chế người dân."

Cũng theo người phụ nữ này, nhiều người đã bị đánh trong đó có cả người già và phụ nữ. Chị cho biết nhiều người chứng kiến một phụ nữ bị đánh, bị bóp cổ đến sẩy thai.

Chúng tôi gọi điện thoại cho Công an huyện Đức Phổ, tỉnh Quảng Ngãi để xác minh sự việc nhưng người công an trực ban không nêu danh tính và từ chối trả lời câu hỏi của phóng viên. Đài Á Châu Tự Do không có nguồn độc lập khác để xác minh số người đang tập trung ở UBND xã.

Mạng báo Bảo vệ Pháp luật cho hay, từ ngày 29-7 đến ngày 7-8, nhiều người dân ở xã Phổ Thạnh đã ngăn chặn không cho xe chở rác vào Nhà máy xử lý rác Sa Huỳnh để xử lý, thậm chí người dân còn mang cả quan tài để ra đường.

Theo người dân, sở dĩ họ có phản ứng là do nghe thông tin rác từ TP. Quảng Ngãi cũng được chở về đây để xử lý. Bên cạnh đó, trong quá trình xử lý, nhà máy xử lý rác chưa đảm bảo môi trường, phát sinh mùi hôi và khoảng cách từ nhà máy đến khu dân cư chỉ khoảng 600m.

Một người dân địa phương giấu tên bày tỏ: "Bắt đầu sự việc là vào

ngày 29-7 người dân tập trung ở nhà máy xử lý rác vì nó được xây dựng không đúng với khoảng cách từ nhà máy đến nhà dân. Khi xây dựng cũng không lấy ý kiến của dân.

Vào ngày 23-8-2018 thì ông Phó Chủ tịch tỉnh Quảng Ngãi cũng tuyên bố là có sai phạm và di dời nhà máy.

Tuy nhiên sau khi tuyên bố không cho hoạt động nhà máy nữa thì vào ngày 2-9-2018, người dân mới phát hiện ra nhà máy có sự hoạt động. Phía người dân mới lên yêu cầu UBND xã xác minh là sự việc đúng hay sai, nếu đúng thì yêu cầu lập biên bản. Phía bên xã thì không có ai ra giải quyết cho dân, người dân thì đợi quá lâu nên bức xúc mà chặn đường Quốc lộ 1A, chỉ cho CA vào để báo cáo sự việc xảy ra ở nhà máy rác."

Người dân cho biết đến trưa ngày 4/9, chính quyền địa phương vẫn còn bắt giữ 10 người và yêu cầu người dân ký biên bản đồng ý cho phép nhà máy hoạt động thì mới thả tiếp những người còn lại, nhưng người dân không đồng ý.

Kênh truyền hình An Ninh TV trong một bản tin vào sáng 3-9 cũng phản ánh sự việc nhiều người dân xã Phổ Thạnh tập trung chặn xe ở Quốc lộ 1A và ném gạch đá, bom xăng khiến nhiều cảnh sát bị thương và có 31 người bị bắt, hiện đang bị tạm giữ tại Công an huyện Đức Phổ.

Tuy nhiên người dân phủ nhận thông tin này và cho biết những người đi đấu tranh chỉ toàn là người già, phụ nữ và trẻ em, do đàn ông nơi này phần lớn là đi đánh cá ở biển.

Nguyện vọng của người dân địa phương hiện nay là nhà máy xử lý rác thải cần di dời khỏi xã Phổ Thạnh, cách xa khu dân cư và có công nghệ xử lý rác hiện đại để tránh gây ô nhiễm môi trường.

Nhà máy xử lý chất thải sinh hoạt Sa Huỳnh do công ty TNHH Thương mại và Công nghệ Môi trường MD làm chủ đầu tư. Nhà máy hoàn thành và được đưa vào hoạt động từ tháng 3-2018. Nhà máy được thiết kế để xử lý rác cho toàn huyện Đức Phổ. Tuy nhiên, trong ba lần đối thoại với chính quyền địa phương trước đó, người dân cho rằng việc bố trí nhà máy ở quá gần nhà dân là không hợp lý, gây ô nhiễm nguồn nước và không khí. Theo ý kiến người dân, hơn 22 ngàn tấn rác thải ở bãi rác được đào bới lên để đưa vào nhà máy xử lý gây hôi thối dữ dội mà đến nay vẫn chưa

được xử lý.

Trong một cuộc chất vấn Bộ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường Trần Hồng Hà tại kỳ họp thứ 5, Quốc hội khóa XIV vào ngày 5 tháng 6 vừa qua, Đại biểu Lê Công Nhường chỉ rõ: hiện nay môi trường bị ô nhiễm nghiêm trọng chủ yếu do rác thải và phế liệu. Xử lý rác đã trở nên bất cập do thiếu hướng dẫn và vượt quá khả năng xử lý của chính quyền địa phương, cũng như lãng phí, vì đầu tư công nghệ xử lý rác chưa đạt.

Ông Lê Hồng Hà sau đó thừa nhận có việc này đồng thời nhận trách nhiệm trên cương vị Bộ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường

QUẢNG NGÃI KHỞI TỐ DÂN CHẶN XE RÁC BỊ CHO GÂY Ô NHIỄM

Á Châu Tự Do, 13-09-2018

Công an tỉnh Quảng Ngãi vừa ra quyết định khởi tố 9 người tham gia phản đối nhà máy xử lý rác gây ô nhiễm trong vụ việc hàng trăm người dân ở xã Phổ Thạnh, huyện Đức Phổ tụ tập trên quốc lộ 1A đêm 2 tháng 9.

Truyền thông trong nước loan tin vừa nêu vào ngày 13 tháng 9, dẫn nguồn từ Công an Quảng Ngãi cho biết có 9 đối tượng bị khởi tố về hành vi gây rối trật tự công cộng. Đồng thời, công an cũng đang xem xét xử lý một số người bị cho là đã đưa thông tin sai lệch trên mạng xã hội Facebook về hoạt động của Nhà máy xử lý chất thải rắn huyện Đức Phổ nhằm kích động dân chúng.

Kể từ cuối tháng 7 kéo dài cho đến hết tuần lễ đầu của tháng 8 vừa qua, người dân ở xã Phổ Thạnh đã ngăn chặn không cho xe chở rác vào Nhà máy xử lý rác Sa Huỳnh, thậm chí người dân còn mang cả quan tài để ra đường để phản đối nhà máy xử lý rác chưa đảm bảo môi trường, phát sinh mùi hôi và khoảng cách từ nhà máy đến khu dân cư chỉ 600m.

Vào ngày 23 tháng 8, Phó Chủ tịch tỉnh Quảng Ngãi tuyên bố có những sai phạm trong việc hoàn tất thủ tục cho phép xây dựng nhà máy xử lý rác và khoảng cách từ nhà máy đến nhà dân chưa đúng quy định. Đại diện tỉnh hứa sẽ không cho nhà máy hoạt động và sẽ cho di dời nhà máy.

Tuy nhiên, khi có thông tin nhà máy vẫn hoạt động, hàng trăm người dân, vào đêm 2 tháng 9, đã tập trung ở quốc lộ 1A để yêu cầu chính quyền xã Phổ Thạnh xác minh sự việc.

Vào sáng ngày 3 tháng 9, người dân địa phương cho biết công an đã bắt giữ 31 người trong vụ tập trung

chặn xe ở Quốc lộ 1A.

Vào sáng ngày 4 tháng 9, người dân địa phương cho RFA biết có khoảng hai ngàn người đã đến Ủy ban nhân dân xã Phở Thanh để đòi trả tự do cho 31 người bị bắt và đòi thoại với giới chức địa phương. Tuy nhiên, cuộc tập trung này đã dẫn đến xô xát và khiến ít nhất một người dân bị thương phải đi bệnh viện, theo lời của một nhân chứng tại hiện trường.

Chiều cùng ngày, công an tỉnh Quảng Ngãi họp báo cho biết công an đã bắt giữ 9 người vì có hành vi gây rối trật tự công cộng, chống đối người thi hành công vụ, và lập biên bản vi phạm hành chính với 23 người khác. Công an Quảng Ngãi ước tính có khoảng 500 người đã tham gia tập trung vào đêm 2/9 rạng sáng ngày 3/9 trên Quốc lộ 1A.

Vào ngày 6 tháng 9, Ủy ban Nhân dân tỉnh Quảng Ngãi ra quyết định thanh tra toàn diện đối với nhà máy xử lý rác sinh hoạt Sa Huỳnh tại địa phương này trong vòng 45 ngày.

quyền cho hay, hôm 28 tháng 8, Bộ tư lệnh An ninh nội địa Thái Lan và các cơ quan khác thuộc Bộ Nội vụ đã đột kích một khu dân cư ở quận Bang Yai thuộc tỉnh Nonthaburi, ngoại ô Bangkok bắt giữ ít nhất 168 người tị nạn và những người đang xin quy chế tị nạn.

Đây là những người thuộc nhóm dân tộc thiểu số người Thượng đã trốn khỏi các cuộc bức hại chính trị và tôn giáo ở Campuchia và Việt Nam, sau đó chính quyền Thái đã chuyển họ đến văn phòng quận Bang Yai.

Quan sát của tổ chức Ân xá Quốc tế cho thấy có ít nhất 63 trẻ em từ 3 tháng tuổi đến 17 tuổi, và 2 phụ nữ mang thai bị giam giữ ở đó.

Nhiều người bị bắt và giam giữ nói rằng họ đã được công nhận là người tị nạn từ Cao ủy Liên Hiệp quốc về người tị nạn và cung cấp

cho Bộ trưởng Bộ Ngoại giao Thái Lan, Cục trưởng Cục cảnh sát di trú, Cơ quan Đặc vụ đề nghị 5 điểm trong đó có các vấn đề như Thái Lan cần đảm bảo rằng những người tìm kiếm tị nạn chỉ bị giam giữ như một phương sách cuối cùng và thực sự cần thiết, sau một đánh giá cá nhân hóa về nhu cầu nhân đạo của họ và những rủi ro nếu họ ở ngoài tự do, và trong khoảng thời gian ít nhất cần thiết.

Một đề nghị khác là chính quyền quân đội cần đảm bảo rằng trẻ em không bao giờ bị giam giữ chỉ vì các mục đích liên quan đến di trú, vì việc giam giữ đó không bao giờ có thể là vì lợi ích tốt nhất cho trẻ em. Dừng ngay việc cưỡng chế việc tách biệt trẻ em khỏi cha mẹ hoặc người giám hộ trong tất cả các trường hợp liên quan đến di cư.

Thái Lan là nước không ký kết Công ước 1951 của Liên Hiệp Quốc liên quan đến tình trạng người tị nạn hoặc Nghị định thư 1967 liên quan đến tình trạng tị nạn.

Theo Ân xá Quốc tế, người Thượng là một khái niệm lỏng lẻo chỉ các nhóm dân tộc theo Tin Lành sống ở Cao Nguyên Việt Nam và ở Campuchia.

Họ là sắc dân thiểu số bị đàn áp và bức hại nhiều nhất ở Việt Nam, họ cũng phải đối mặt với một chiến dịch đàn áp có hệ thống, đang diễn ra chống lại tín ngưỡng tôn giáo và chính trị của mình.

Ở Campuchia, chính phủ đề cập đến người Jarai, một trong những bộ lạc người Thượng sống ở Campuchia, như một “dân tộc thiểu số của Việt Nam”.

Đã có hơn một trăm người Thượng Việt Nam xin tị nạn tại Campuchia bị buộc phải quay về Việt Nam trong thời gian gần đây.

Các tổ chức nhân quyền quốc tế lo ngại, nếu bị đưa trở về Việt Nam, những người Thượng này sẽ phải đối mặt với những nguy cơ nghiêm trọng, bị bức hại và bị cầm tù vô thời hạn.

ÂNXÁ QUỐC TẾ kêu gọi Thái Lan thả 168 người Thượng xin tị nạn Á Châu Tự Do 04-09-2018

Ngày 3-9-2018, đến lượt tổ chức Ân xá Quốc tế Amnesty International viết thư ngỏ gửi cho chính quyền quân đội Thái Lan, yêu cầu trả tự do ngay lập tức cho 168 người sắc tộc thiểu số Việt Nam và Campuchia bị bắt hồi tuần trước khi đang tìm kiếm quy chế tị nạn hoặc đã có quy chế tị nạn của Liên Hiệp Quốc ở quốc gia này.

Bức thư đứng tên Giám đốc cấp cao của tổ chức Ân xá Quốc tế – ông Minar Pimple, nêu lên vấn nạn về việc đối xử và trục xuất của chính phủ Thái Lan trong quá khứ đối với những người xin tị nạn hoặc người đã có quy chế tị nạn, nhưng đáng tiếc là tổ chức này đã thấy sự vắng mặt của các tiến triển cụ thể trong việc bảo vệ người xin tị nạn ở Thái Lan.

Trước đó, vào ngày 30-8, tổ chức Theo dõi Nhân quyền (Human Rights Watch) cũng ra thông cáo yêu cầu chính quyền Thái Lan trả tự do cho những người Thượng vừa bị bắt giữ.

Theo thông tin từ tổ chức phi chính phủ quốc tế hoạt động nhằm chống lại mọi sự vi phạm nhân

quyền cho hay, hôm 28 tháng 8, Bộ tư lệnh An ninh nội địa Thái Lan và các cơ quan khác thuộc Bộ Nội vụ đã đột kích một khu dân cư ở quận Bang Yai thuộc tỉnh Nonthaburi, ngoại ô Bangkok bắt giữ ít nhất 168 người tị nạn và những người đang xin quy chế tị nạn.

Tuy nhiên, chính quyền quân đội tuyên bố không có cá nhân nào được UNHCR công nhận bị bắt giữ. Có 34 người Thượng quốc tịch Campuchia trong cùng ngày 28 tháng 8 bị chuyển đến Trung tâm giam giữ di trú IDC ở Suan Plu – Bangkok và đối diện với nguy cơ bị trục xuất hoặc giam giữ vô thời hạn. Số người Thượng quốc tịch Việt Nam còn lại bị đưa ra tòa trong 2 ngày 29 và 30 tháng 8. Họ bị cáo buộc tội nhập cảnh và sống bất hợp pháp và phải đóng số tiền phạt là 5000 baht, tức khoảng 150 USD.

Số người này đang phải thi hành án tù thay vì đóng phạt tại Trung tâm giam giữ Pathumthani gần Bangkok. Tổ chức AXQT lưu ý rằng: trước khi bị đưa ra tòa, tất cả các phụ huynh đều bị buộc phải ký tên vào văn bản đồng ý với việc chia cách với con cái họ bằng ngôn ngữ mà họ không hiểu và nội dung đó chưa được thông báo đầy đủ.

Thư ngỏ của Ân xá Quốc tế gửi